ANTHOLOGIA GRAECA

SIVE

POETARVM GRAECORVM

L V S V S.

EX RECENSIONE BRVNCKII.

TOM. I.

INDICES ET COMMENTARIVM

ADIECIT

FRIEDERICVS IACOBS.

LIPSIAE

IN BIBLIOPOLIO DYCKIO

MDCCXCIV.

PRAEFATIO.

Haud ſine idoneis cauſis factum eſt, ut textum graecorum Epigrammatum, quae in Analectis veterum poëtarum a Brunckio, Viro Clariſſimo, edita ſunt, repetendum curarem. Nam quum primum ad Anthologiam graecam emendandam notisque illuſtrandam adieciſſem animum, ita exiſtimabam, ſi indicibus diligenter confectis Analectorum uſum faciliorem reddidiſſem, animadverſionibusque ſcriptis ad emendanda meliusque intelligenda Epigrammata muniviſſem viam, fore, ut mihi ab omnibus Analectorum poſſeſſoribus aliquid haberetur gratiae, neque opus videri, ut novam eorum editionem pararem. Poſtea tamen, re accuratius perpenſa, conſilium meum immutare coepi. Primum enim impellebat animum ſummorum quorundam virorum auctoritas, qui mihi cum publice tum privatim ſignificaverunt, gratum me omnibus graecarum litterarum ſtudioſis facturum eſſe, ſi Analectorum textum, omiſſis iis, quae a Brunckio ſine idonea cauſa recepta eſſent, emendatisque cum typographorum tum ipſius editoris vitiis, quae multa in Animadverſionibus correxit, typis deſcribendum curarem; praecipue cum operis Brunckiani exempla nulla proſtarent venalia, et, in communi litterarum apud Francogallos extinctione, novae editionis, ab ipſo Brunckio, civilium rerum procellis abrepto deteſtandaeque

factionis machinationibus in carcerem detruso, adornandae, omnis spes iamdudum evanuerit. Iam vero praeclarum hoc Epigrammatum syntagma, quod propter pretii caritatem in paucorum manus pervenisset, dignissimum esse, quod frequentandis exemplis ad plurimorum cognitionem proferretur. Anthologiae Planudeae editiones et ipsas raro inveniri, neque omnem Epigrammatum graecorum continere copiam, et eorum quae contineret haud exiguam partem turpissimis mendis inquinatam legi; Reiskianam vero, ex corruptissimo derivatam codice, iisdem multisque praeterea aliis laborare incommodis. Quibus argumentis, quae vel per se satis valerent, accedebant alia ex redemtoris, honestissimi mihique amicissimi viri, rationibus. Exiguus est, ut dixi, eorum numerus, quibus Analectorum copiis frui liceat. Quodsi indices nostri commentariusque a nobis edendus ad hoc solum opus referrentur, magnopere metuendum erat, ne ea res redemtori fraudi esset. His igitur potissimum causis commotus, animum eo induxi, ut totam illam Epigrammatum farraginem, quae nemo plenius, nemo emendatius Brunckio edidit, eodem ordine, quo in Analectis leguntur, repetendam curarem. Praeterii autem eorum poëtarum carmina, qui ad Gnomonologicos referri solent, Solonis, Tyrtaei, Mimnermi omnia, Simonidis iambos; deinde Anacreontis odaria, Sapphus et Erinnae carmina lyrica, Callimachi hymnos, Bucolicorum Eidyllia, Timonis Sillos, Matronis Paradias, quae quidem omnia, cur inter carmina epigrammatica reciperentur, causa non erat. Circumscriptis itaque ex nova hac editione fere omnibus carminibus, quae nullam cum genere epigrammatico haberent coniunctionem, in paucis tamen a lege, quam mihi ipse scripseram, recedendum putavi. Non solum Archilochi et Bacchylidis, divinorum vatum, fragmenta,

quibus in ea operis nostri parte, quae τὰ παραλελειμμένα continebit, magna fiet accessio, sed Simonidis quoque lyrica et elegiaca, Cratetis reliquias, Phanoclis insignem de Orpheo locum, Procli denique hymnos, cum paucis aliis, quibus lectores aegre carituros esse existimabam, retinere quam proscribere malui. In quo iudicio si forte erraverim, huius tamen erroris facile me ab aequis lectoribus veniam impetraturum esse confido. Tam enim exiguus est eorum fragmentorum numerus, quae, si omnia ad vivum resecare voluissem, omittere potueram, ut iis resectis vix duodecim folia de toto huius operis corpore decessura sint.

Ceterum in Analectorum textu repetendo Brunckii, celeberrimi Viri, vestigia plurimis de causis religiosissime sequutus sum. Nam ex suscepti a nobis operis ratione atque instituto, neque in poëtarum ordine describendo, neque in textu recensendo, ulla insignior a nobis fieri poterat mutatio. Deinde vero summa Brunckii auctoritas, cui tantum tribuendum censeo quantum vix ulli, prohibuit, quo minus quidquam immutarem, nisi ex ipsius eruditissimi viri mente atque iudicio. Quos igitur errores sive in collocandis poëtarum carminibus, sive in textu ad criticas rationes constituendo a se commissos in Lectionibus, textui Analectorum annexis, serius agnovit, eos, prout ratio ferebat, modo tacite sustuli, modo in margine verbo notavi. Quum enim Brunckius haud uno in loco significet, se, sive aliorum pravo iudicio, sive sua emendandi libidine abreptum, temere recessisse a lectione codicis, in his omnibus locis nihil antiquius habui, quam ut membranarum scripturam in textum revocarem. Coniecturas vero a doctissimo viro propositas, nisi paucissimis in locis, ubi minima mutatione res peragebatur, nec non vitiosas codicis lectiones in

marginem relegavi *). In hac vero parte saepe vehementer dolui, ingeniosissimum virum, quem tamen morae paulo quam par erat impatientiorem fuisse, cum magno nostro incommodo crebro intelleximus, in codicis sui aberrationibus enotandis tam negligenter versatum esse. Ut nunc se res habet, nisi extiterit, qui totum Vaticanum codicem excutiat et cum Analectorum textu diligenter comparet, at quam difficile quantique taedii plenum opus! in Epigrammatis emendandis vix unquam habebimus, ubi certa figamus vestigia. Quum enim Brunckius satis haberet, ea in textu posuisse, quae ipsi vera viderentur, librorum autem suorum scripturam indicare negligeret, multis in locis ignoremus necesse est, qua auctoritate nitatur ipsius lectio quantamque partem veritatis habeat. Haec autem a me non detrahendi causa, sed ex rei veritate dici, cum ex aliis argumentis sponte apparet, tum ex ipsius Brunckii verbis intelligitur, quae posuit in Notis ad Aristoph. Nubes. p. 119. ubi laudato ex Analectis Epigrammate incerti Auctoris T. III. p. 154. XVI. haec scripsit: *Gloriolam ex emendatione hexametri, cuius et numeri corrupti erant et sententia, captasset forte quis alius: angustiis spatii concluso satis mihi fuit, versum uti legi debet exhibuisse. Nunc quomodo legatur in membranis, unde descriptus fuit, dicam* etc. Sed nolo

*) Vitiorum, quae vel a typographo vel ab ipso Brunckio admissa fuere, emendationem in margine indicare supervacaneum duxi; ita ut, ubi huius editionis textum discrepare deprehenderis ab Analectorum textu, ibi codd. lectionem, Brunckio iubente, restitutam esse scias. Quum autem Brunckius crebro mutationem a se factam significet, nullo indicio facto, utrum vitiosam lectionem in editis tantum, an etiam in codd. repererit, nos, vitiosa lectione posita, vulgo sic legi diximus, quo fere ubique emendationem ab editoris ingenio profectam et in textum admissam esse, significatur.

hoc loco repetere, quae in eandem sententiam et ab aliis dicta sunt et a nobis aliquando multis exemplis prolatis uberius explicabuntur. Operam autem adhibebimus, ut huic Brunckiani operis incommodo, quantum a nobis fieri potest, medeamur; cum doctorum virorum emendationibus, tum codicum aberrationibus, quae quidem ab Epigrammatum editoribus enotatae sunt, diligenter conquisitis et in commentario nostro indicatis.

Quum in Lectionibus, tertio Analectorum volumini subiectis, multa non suo loco legantur, sed, ut fieri solet in scriptione tumultuaria, quaedam inconsiderate posita, huc illuc, prout occasio tulit, emendentur, correctionesque suo loco vel nondum paratae vel etiam neglectae per opportunitatem proferantur, nemo mirari debet, si in editionis nostrae margine emendationum et variantium lectionum mentionem fieri viderit, quas in Brunckii animadversionibus non ea qua debuerant sede commemoratas reperiat. Neque officio nostro satisfacere putavimus, nisi doctissimi viri commentarios, in alios scriptores postea ab ipso editos, excuteremus, si qua in iis ad Epigrammatum emendationem spectantia laterent. Neque me huius operae poenituit. Nullus enim est ex his commentariis, ex quo non una aut altera huius generis emendatio prodierit. Has quoque in notis posuimus. Locorum autem unde depromtae sint, indicium, una cum emendandi rationibus commentario nostro servavimus, in quo nihil praeteribitur, quod sive ab ipso Brunckio sive ab aliis eruditis viris, quorum quidem scripta nobis videre contigit, ad Epigrammata poëtarum graecorum tam emendanda quam illustranda prolatum est. Tum et ineditas quasdam doctorum virorum emendationes et nostras qualéscunque coniecturas, quarum aliquas una cum significatione consilii

nostri, anno praeterito publice proposuimus *), animadversionesque ex penu nostra depromtas exhibebimus. Hunc autem commentarium praecedet notitia litteraria de Anthologiae graecae fatis et editionibus; sequetur historia critica poëtarum, quorum opera Maximus Planudes et Constantinus Cephalas in Florilegia sua retulerunt.

Haec sunt quae de nova hac Anthologiae graecae editione praemonenda duxi, in qua hoc unum praestitum volui, ut textus, ex Brunckii, summi viri, mente emendatus et correctus prodiret. Indices, iam ad unum omnes confecti, hoc ipso anno edentur. Erunt autem quinque. Primus Epigrammatum, quae in Analectis reperiuntur, initia elementari ordine disposita continebit, indicio facto, ubi eorum quodque in Brunckii Analectis, Reiskii et Planudis Anthologiis reperiatur; alter Epigrammatum ordinem, quo ordine Planudes ea in libros et capita descripsit, trium primariarum editionum, Florentinae, Stephanianae et Wechelianae, paginis inter se comparatis, ante oculos ponet; tertius, carminum a Iensio et Reiskio editorum ordinem indicabit; quartus exhibebit nomina propria, cum hominum tum locorum, quotquot in Epigrammatis occurrunt; quintus denique omnium carminum argumenta, secundum litterarum ordinem disposita, breviter significabit. Graecitatis indici, quo hoc opus carere non posse probe intelligo, in calce commentarii locus assignabitur. Vale, Lector Benevole, et operi a nobis instituto fave. Scribebam Gothae a. d. 26. mensis Aprilis MDCCXCIV.

*) Emendationes in Epigrammata Anthologiae graecae. Lipsiae 1793. 8vo.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ
ΓΑΔΑΡΗΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

I. T. I.

Μοῦσα φίλα, τίνι τάνδε φέρεις πάγκαρπον ἀοιδάν;
ἢ τίς ὁ καὶ τεύξας ὑμνοθετᾶν στέφανον;
ἄνυσε μὲν Μελέαγρος· ἀριζάλῳ δὲ Διοκλεῖ
μναμόσυνον, ταύταν ἐξεπόνησε χάριν.
Πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα, πολλὰ δὲ Μυροῦς
λείρια, καὶ Σαπφοῦς βαιὰ μὲν, ἀλλὰ ῥόδα.
νάρκισσόν τε τορῶν Μεναλιππίδου ἔγκυον ὕμνων,
καὶ νέον οἰνάνθης κλῆμα Σιμωνίδεω·
σὺν δ' ἀναμὶξ πλέξας μυρόπνουν εὐάνθεμον ἶριν
Νοσσίδος, ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν Ἔρως·
τῇ δ' ἅμα καὶ σάμψυχον ἀφ' ἡδύπνοιο Ῥιανοῦ,
καὶ γλυκὺν Ἠρίννης παρθενόχρωτα κρόκον,
Ἀλκαίου τε λάληθρον ἐν ὑμνοπόλοις ὑάκινθον,
καὶ Σαμίου δάφνης κλῶνα μελαμπέταλον·
ἐν δὲ Λεωνίδεω θαλεροὺς κισσοῖο κορύμβους,
Μνασάλκου τε κόμας ὀξυτόρου πίτυος·
βλαισήν τε πλατάνιστον ἀπέθρισε Παμφίλου, ὑγροῖς p. 2.
σύμπλεκτον καρύης ἔρνεσι Παγκράτεος,
Τύμνεώ τ' εὐπέταλον λεύκην, χλοερόν τε σίσυμβρον
Νικίου, Εὐφήμου τ' ἀμμότροφον πάραλον·

T.I. ἐν δ' ἄρα Δαμάγητον, ἴον μέλαν, ἡδύ τε μύρτον
Καλλιμάχου, στυφελοῦ μεστὸν ἀεὶ μέλιτος,
λυχνίδα τ' Εὐφορίωνος, ἰδ' ἐν Μούσαισιν ἄμεινον
ὃς Διὸς ἐκ κούρων ἔσχεν ἐπωνυμίην.
τῇσι δ' ἅμ' Ηγήσιππον ἐνέπλεκε, μαινάδα βότρυν,
Πέρσου τ' εὐώδη σχῖνον ἀμησάμενος,
σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου,
καὶ ῥοιῆς ἄνθη πρῶτα Μενεκράτεος,
σμυρναίους τε κλάδους Νικαινέτου, ἠδὲ Φαέννου
τέρμινθον, βρωτήν τ' ἀχράδα Σιμμίεω·
ἐν δὲ καὶ ἐκ λειμῶνος ἀμωμήτοιο σέλινα,
βαιὰ διακνίζων ἄνθεα Παρθενίδος,
λείψανά τ' εὐκαρπεῦντα μελιστάκτων ἀπὸ Μουσῶν,
ξανθοὺς ἐκ καλάμης Βακχυλίδεω στάχυας·
ἐν δ' ἄρ' Ανακρείοντα, τὸ μὲν γλυκὺ κεῖνο μέλισμα
νέκταρος, εἰς δ' ἐλέγους εὔσπορον ἀνθέμιον·
ἐν δὲ καὶ ἐκ φορβῆς σκολιότριχος ἄνθος ἀκανθὲς
Αρχιλόχου, μικρὰς στάγγας ἀπ' ὠκεανοῦ·
τοὺς δ' ἅμ' Αλεξάνδροιο νέους ὄρπηκας ἐλαίης,
ἠδὲ Πολυκλείτου πορφυρέην κύανον.
ἐν δ' ἄρ' ἀμάρακον ἧκε, Πολύστρατον, ἄνθος ἀοιδῶν,
φοίνισσάν τε νέαν κύπρον ἀπ' Αντιπάτρου·
καὶ μὴν καὶ Συρίην σταχυότριχα θήκατο νάρδον,
ὑμνοθέταν, Ερμοῦ δῶρον ἀειδόμενον·
ἐν δὲ Ποσείδιππόν τε καὶ Ηδύλον, ἄγρι' ἀρούρης,
Σικελίδεώ τ' ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα.
p. 3. ναὶ μὴν καὶ χρύσειον ἀεὶ θεῖοιο Πλάτωνος
κλῶνα, τὸν ἐξ ἀρετῆς πάντοθι λαμπόμενον.

ἄστρων τ' ἴδριν Ἄρατον ὁμοῦ βάλεν, οὐρανομάκευς   T. I.
φοίνικος κείρας πρωτογόνους ἕλικας,
λωτόν τ' εὐχαίτην Χαιρήμονος ἐν φλογὶ μίξας
Φαιδίμου, Ἀνταγόρου τ' εὔστροφον ὄμμα βοός,
τόν τε φιλάκρητον Θεοδωρίδεω νεοθαλῆ
ἕρπυλλον, κυάνων τ' ἄνθεα Φανίεω,
ἄλλων τ' ἔρνεα πολλὰ νεόγραφα· τοῖς δ' ἅμα Μούσης
καὶ σφετέρης ἔτι που πρώϊα λευκόϊα.
ἀλλὰ φίλοις μὲν ἐμοῖσι φέρω χάριν· ἐστὶ δὲ μύσταις
κοινὸς ὁ τῶν Μουσέων ἡδυεπὴς στέφανος.

II.

Παγκαρπόν σοι, Κύπρι, καθήρμοσε, χειρὶ τρυγήσας
παίδων ἄνθος, Ἔρως ψυχαπάτης στέφανον.
ἐν μὲν γὰρ κρίνον ἡδὺ κατέπλεξεν Διόδωρον,
ἐν δ' Ἀσκληπιάδην τὸ γλυκὺ λευκόϊον.
ναὶ μὴν Ἡράκλειτον ἐνέπλεκεν, ὅς ῥ' ἀπ' ἀκάνθης
ἦν ῥόδον· οἰνάνθη δ' ὥς τις ἔθαλλε Δίων·
χρυσάνθη δὲ κόμαισι κρόκον, Θήρωνα, συνῆψεν,
ἐν δ' ἔβαλ' ἑρπύλλου κλωνίον, Οὐλιάδην,
ἁβροκόμην δὲ Μυΐσκον, ἀειθαλὲς ἔρνος ἐλαίης,
ἱμερτοὺς ἀρετῆς κλῶνας ἀπεδρέπετο.
ὀλβίστη νήσων ἱερὰ Τύρος, ἣ τὸ μυρίπνουν
ἄλσος ἔχει παίδων Κύπριδος ἀνθοφόρον.

III.

Ἁ Κύπρις θήλεια γυναικομανῆ φλόγα βάλλει·
ἄρσενα δ' αὐτὸς Ἔρως ἵμερον ἀνιοχεῖ.

II. 2. Cod. ψυχαπάτην.

T. I. p. 4. ποῖ ῥέψω; ποτὶ παῖδ' ἢ ματέρα; φαμὶ δὲ καὐτὰν
Κύπριν ἐρεῖν· Νικᾷ τὸ θρασὺ παιδάριον.

IV.

Ὦ προδόται ψυχῆς, παίδων κύνες, αἰὲν ἐν ἰξῷ
Κύπριδος ὀφθαλμοὶ βλέμματα χριόμενοι,
ἡρπάσατ' ἄλλον Ἔρωτ', ἄρνες λύκον, οἷα κορώνη
σκορπίον, ὡς τέφρη πῦρ ὑποθαλπόμενον.
δρᾶθ' ὅ τι καὶ βύλεσθε. τί μοι νενοτισμένα χεῖτε
δάκρυα, πρὸς δ' ἱκέτην αὐτομολεῖτε τάχος;
ὀπτᾶσθ' ἐν κάλλει, τύφεσθ' ὑποκαιόμενοι νῦν,
ἄκρος ἐπεὶ ψυχῆς ἐστὶ μάγειρος Ἔρως.

V.

Εἴ σε Πόθοι στέργουσι, Φιλοκλέες, ἥ τε μυρόπνους
Πειθὼ, καὶ κάλλευς ἀνθολόγοι Χάριτες,
ἀγκὰς ἔχοις Διόδωρον, ὁ δὲ γλυκὺς ἀντίος εἴδοι
Δωρόθεος, κείσθω δ' εἰς γόνυ Καλλικράτης,
ἰαίνοι δὲ Δίων, τὸ δέ γ' εὔτοχον ἐν χερὶ τείνων
σὸν κέρας Οὐλιάδης αὐτὸ περισκυθίσαι,
δοίη δ' ἡδὺ φίλημα Φίλων, Θήρων δὲ λαλήσαι,
θλίβοις δ' Εὔδημον τυτθὸν ὑπὸ χλαμύδι.
εἰ γάρ σοι τάδε τερπνὰ πόροι θεὸς, ὦ μάκαρ, οἵαν
ἀρτύσεις παίδων Ῥωμαϊκὴν λοπάδα.

IV. 6. Cod. κ. τάχα. Scr. πρὸς δ' εἰρκτὴν κ. τάχα. Verſ. 5. mallem: δρᾶθ' ὅ τι κεν βόλησθε.

V. 3. Cod. ἀντίος ἤδη.

VI. T.I.

Ζωροπότει δύσερως, καὶ σοῦ φλόγα τὰν φιλόπαιδα
    κοιμάσει λάθας δωροδότας Βρόμιος.
Ζωροπότει, καὶ πλῆρες ἀφυσσάμενος σκύφος οἴνας
    ἔκκρουσον συγερὰν ἐκ κραδίας ὀδύναν.

VII. p. 5.

Οὔριος ἐμπνεύσας ναύταις Νότος, ὦ δυσέρωτες,
    ἥμισύ μευ ψυχᾶς ἅρπασεν Ανδράγαθον.
τρὶς μάκαρες νᾶες, τρὶς δ' ὄλβια κύματα πόντυ,
    τετράκι δ' εὐδαίμων παιδοφορῶν ἄνεμος.
εἴθ' εἴην δελφὶς, ἵν' ἐμοῖς βασακτὸς ἐπ' ὤμοις
    προθμευθεὶς ἐσίδῃ τὰν γλυκύπαιδα Ρόδον.

VIII.

Αρνεῖται τὸν Ερωτα τεκεῖν ἡ Κύπρις, ἰδῦσα
    ἄλλον ἐν ἠϊθέοις Ιμερον Αντίοχον.
ἀλλὰ νέοι στέργοντε νέον Πόθον· ἦ γὰρ ὁ κῦρος
    εὕρηται κρείσσων ὗτος Ερωτος Ερως.

IX.

Εἰ χλαμύδ' εἶχεν Ερως, καὶ μὴ πτερὰ, μηδ' ἐπὶ νώτων
    τόξα τε καὶ φαρέτραν, ἀλλ' ἐφόρει πέτασον,
καὶ μὰ τὸν ἁβρὸν ἔφηβον ἐπόμνυμαι, Αντίοχος μὲν
    ἦν ἄρ' Ερως, ὁ δ' Ερως τοὔμπαλιν Αντίοχος.

X.

Διψῶν ὡς ἐφίλησα θέρευς ἁπαλόχροα παῖδα,
    εἶπα τότ', αὐχμηρὰν δίψαν ἀποπροφυγών·

X.I. Ζεῦ πάτερ, ἆρα φίλημα τὸ νεκτάρεον Γανυμήδευς
πίνεις, καὶ τόδε σοι χείλεσιν οἰνοχοεῖ;
καὶ γὰρ ἐγὼ τὸν καλὸν ἐν ἠϊθέοισι φιλήσας
Ἀντίοχον, ψυχῆς ἡδὺ πέπωκα μέλι.

XI.

p. 6. Εἰς ὡραῖόν τινα νέον ᾧ ὄνομα Πραξιτέλης.

Εἰκόνα μὲν Παρίην ζωογλύφος ἄνυσ' Ἔρωτος
Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπωσάμενος·
νῦν δ' ὁ θεῶν κάλλιστος Ἔρως ἔμψυχον ἄγαλμα,
αὐτὸν ἀπεικονίσας, ἔπλασε Πραξιτέλην·
ὄφρ' ὁ μὲν ἐν θνατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι φίλτρα βραβεύῃ,
γᾶς θ' ἅμα καὶ μακάρων σκηπτροφορῶσι Πόθοι.
ὀλβίστη Μερόπων ἱερὰ πόλις, ἃ θεόπαιδα
καινὸν Ἔρωτα νέων θρέψεν ὑφαγεμόνα.

XII.

Πραξιτέλης ὁ πάλαι ζωογλύφος ἁβρὸν Ἔρωτα
ἄψυχον, μορφᾶς κωφὸν ἔτευξε τύπον
πέτρῳ ἐνὶ τρυφερῷ· ὁ δὲ νῦν ἔμψυχα μαγεύων
τὸν τριπανοῦργον Ἔρωτ' ἔπλασεν ἐν κραδίᾳ.
ἦ τάχα τοὔνομ' ἔχει ταὐτὸν μόνον, ἔργα δὲ κρέσσω,
οὐ λίθον, ἀλλὰ φρενῶν πνεῦμα μεταῤῥυθμίσας.
ἵλαος πλάσσοι τὸν ἐμὸν τρόπον, ὄφρα τυπώσας
ἐντὸς ἐμῆς ψυχῆς ναὸν Ἔρωτος ἔχῃ.

XI. 4. αὐτόματ' εἰκονίσας. cod. XII. 1. Scr. ἁ. ἄγαλμα ἄψυχον μορφᾶς, κ. ε. Πόθον πέτρον ἐνειδοφορῶν.

XIII. T. I.

Σιγῶν Ἡράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ᾽ ἔπος αὐδᾷ·
Καὶ Ζηνὸς φλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
ναὶ μὴν καὶ Διόδωρος ἐνὶ στέρνοις τόδε φωνεῖ·
Καὶ πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον.
δύστανος παίδων ὃς ἐδέξατο, τοῦ μὲν ἀπ᾽ ὄσσων
λαμπάδα, τοῦ δὲ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

XIV.

Οὐκ ἐθέλω Χαρίδαμον. ὁ γὰρ καλὸς εἰς Δία λεύσσει, p. 7.
ὡς ἤδη νέκταρ τῷ θεῷ οἰνοχοῶν.
οὐκ ἐθέλω. τί δ᾽ ἐμοὶ τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα
ἄντα θλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν;
αἰροῦμαι τόδε μοῦνον· ὁ παῖς ἀνιὼν ἐς Ὄλυμπον,
ἐκ γῆς νίπτρα ποδῶν δάκρυα τἀμὰ λάβοι,
μναμόσυνον στοργᾶς· γλυκὺ δ᾽ ὄμμασι νεῦμα διύγρον
δοίη, καί τι φίλημ᾽ ἁρπάσαι ἀκροθιγές.
τἄλλα δὲ πάντ᾽ ἐχέτω Ζεύς, ὡς θέμις. εἰ δὲ θελήσοι,
ἦ τάχα που κἠγὼ γεύσομαι ἀμβροσίας.

XV.

Ἤδη μὲν γλυκὺς ὄρθρος· ὁ δ᾽ ἐν προθύροισιν ἄϋπνος
Δᾶμις ἀποψύχει πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι,
σχέτλιος Ἡράκλειτον ἰδών· ἔστη γὰρ ὑπ᾽ αὐγὰς
ὀφθαλμῶν, βληθεὶς κηρὸς ἐς ἀνθρακιήν.
ἀλλά μοι ἔγρεο Δᾶμι δυσάμμορε. καὐτὸς Ἔρωτος
ἕλκος ἔχων ἐπὶ σοῖς δάκρυσι δακρυχέω.

T. I. XVI.

Ην τι πάθω, Κλεόβυλε, (τὸ γὰρ πλέον ἐν πυρὶ παίδων
βαλλόμενος κεῖμαι λείψανον ἐν σποδίῃ)
λίσσομαι, ἀκρήτῳ μέθυσον, πρὶν ὑπὸ χθόνα θέσθαι,
κάλπιν, ἐπιγράψας· Δῶρον Ερως Αΐδῃ.

XVII.

Ει μὴ τόξον Ερως, μηδὲ πτερὰ, μηδὲ φαρέτραν,
μηδὲ περιβλήτους εἶχε Πόθων ἀκίδας,
p. 8. οὐκ, αὐτὸν τὸν πτανὸν ἐπόμνυμαι, οὔποτ᾽ ἂν ἔγνως
ἐκ μορφᾶς, τίς ἔφυ Ζωΐλος, ἢ τίς Ερως.

XVIII.

Ψυχροπόται δυσέρωτες, ὅσοι φλόγα τὴν φιλόπαιδα
οἴδατε, τοῦ πικροῦ γευσάμενοι μέλιτος,
ψυχρὸν ὕδωρ νίψαι, ψυχρὸν, τάχος, ἄρτι τακείσης
ἐκ χιόνος τῇ ᾽μῇ χεῖτε περὶ κραδίῃ.
καὶ γὰρ ἰδεῖν ἔτλην Διονύσιον. ἀλλ᾽ ὁμόδουλοι,
πρὶν ψαῦσαι, σπλάγχνων πῦρ ἀπ᾽ ἐμεῦ σβέσατε.

XIX.

Ωνθρωποι βωθεῖτε. τὸν ἐκ πελάγους ἐπὶ γαῖαν
ἄρτι με πρωτόπλουν ἴχνος ἐρειδόμενον
ἕλκει τῇδ᾽ ὁ βίαιος Ερως· φλόγα δ᾽ οἷα προφαίνων
παιδὸς ἀπαστράπτει κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.
βαίνω δ᾽ ἴχνες ἐπ᾽ ἴχνος, ἐν ἀέρι δ᾽ ἡδὺ τυπωθὲν
εἶδος ἀφαρπάζων χείλεσιν ἡδυφιλῶ.

XVII. 2. alia apogr. πυριβλήτους.
XVIII. 3. Scr. ψ. ν. αἶψα, ψ., φίλοι, ὦ Vers. 5. ἢ γάρ. in cod. est εἰ γάρ.

ἆρά γε τὴν πικρὰν προφυγὼν ἅλα, πολύ τι κείνης T.I.
πικρότερον χέρσῳ κῦμα περῶ Κύπριδος;

XX.

Οἰνοπότῃ δέξασθε τὸν ἐκ πελάγευς ἅμα πόντου
καὶ κλῶπας προφυγόντ', ἐν χθονὶ δ' ὀλλύμενον·
ἄρτι γὰρ ἐκ νηός με μόνον πόδα θέντ' ἐπὶ γαῖαν
ἀγρεύσας ἕλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ἔρως,
ἐνθάδ' ὅπου τὸν παῖδα διαστείχοντ' ἐνόησα.
αὐτόματος δ' ἄκων ποσσὶ ταχὺς φέρομαι.
Κωμάζω δ' οὐκ οἶνον ὑπὸ φρένα, πῦρ δὲ γεμισθείς.
ἀλλά, φίλοι, ξείνῳ βαιὸν ἐπαρκέσατε,
ἀρκέσατε, ξεῖνοι, κἀμὲ Ξενίου πρὸς Ἔρωτος p. 9.
δέξασθ' ὀλλύμενον τὸν φιλίας ἱκέτην.

XXI.

Σοί με Πόθων δέσποινα θεὰ πόρε, σοί με, Θεόκλεις,
ἁβροπέδιλος Ἔρως γυμνὸν ὑπεστόρεσεν,
ξεῖνον ἐπὶ ξείνης, δαμάσας ἀλύτοισι χαλινοῖς·
ἱμείρω δὲ τυχεῖν ἀκλινέος φιλίας.
ἀλλὰ σὺ τὸν στέργοντ' ἀπαναίνεαι, οὐδέ σε θέλγει
οὐ χρόνος, οὐ ξυνῆς σύμβολα σωφροσύνης.
ἵλαθ', ἄναξ, ἵλαθι· σὲ γὰρ θεὸν ὥρισε Δαίμων·
ἐν σοὶ καὶ ζωῆς πείρατα καὶ θανάτου.

XXII.

Ἦν καλὸς Ἡράκλειτος, ὅτ' ἦν ποτέ. νῦν δὲ παρ' ἥβην
κηρύσσει πόλεμον δέῤῥις ὀπισθοβάταις.

A 5

XX. 6. Scr. κ. δ' ἥκων.

Τ. Ι. ἀλλὰ, Πολυξενίδη, τάδ' ὁρῶν, μὴ γαῦρα φρυάσσου.
ἔστι καὶ ἐν γλουτοῖς φυομένη Νέμεσις.

XXIII.

Ὦ Χάριτες, τὸν καλὸν Ἀρισταγόρην ἐσιδοῦσαι
ἀντίον, εἰς τρυφερὰς ἠγκαλίσασθε χέρας,
οὕνεκα καὶ μορφᾷ βάλλει φλόγα, καὶ γλυκυμυθεῖ
καίρια, καὶ σιγῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ.
τηλόθι μοι πλάζοιτο. τί δὲ πλέον; ὡς ἀπ' Ὀλύμπου
Ζεὺς, νέον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ κεραυνοβολεῖν.

XXIV.

Ἡδύ τι μοὶ διὰ νυκτὸς ἐνύπνιον, ἁβρὰ γελῶντα
ὀκτωκαιδεκέτη παῖδα μετ' ἀγκαλίσιν
p. 10. ἤγαγ' Ἔρως ὑπὸ χλαῖναν. ἐγὼ δ' ἁπαλῷ περὶ χρωτὶ
στέρνα βαλὼν κενεὰς ἐλπίδας ἐτρεφόμαν.
καί μευ νῦν θάλπει μνήμην πόθος· ὄμμασι δ' ὕπνον
ἀγρευτὴν πτηνοῦ φάσματος αἰὲν ἔχω.
ὦ δύσερως ψυχὴ, παῦσαί ποτε καὶ δι' ὀνείρων
εἰδώλοις κάλλευς κωφὰ χλιαινομένη.

XXV.

Ἤρκταί μευ κραδίας ψαύειν πόνος· ἢ γὰρ ἀλύων
ἀκρονυχὶ ταύταν ἔκνισ' ὁ θερμὸς Ἔρως.
εἶπε δὲ μειδήσας· ἕξεις ταχὺ τὸ γλυκὺ κρᾶμα,
ὦ δύσερως, λάβρῳ πιόμενος μέλιτι.
ἐξ οὗ δὴ νέον ἔρνος ἐν ἠϊθέοις Διόφαντον
λεύσσων, οὔτε φυγεῖν, οὔτε μένειν δύναμαι.

XXVI. T. I.

Εἰνόδιος στείχων τὸ μεσαμβρινὸν εἶδον Ἄλεξιν,
    ἀρτικόμαν καρπὸν κειρομένου θέρεος.
διπλαῖ δ' ἀκτῖνές με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ἔρωτος,
    παιδὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ' ἠελίου.
ἀλλ' ἃς μὲν νὺξ αὖθις ἐκοίμισεν. ἃς δ' ἐν ὀνείροις
    εἴδωλον μορφῆς μᾶλλον ἀνεφλόγισεν.
λυσίπονος δ' ἑτέροις ἐπ' ἐμοὶ πόνον ὕπνος ἔτευξεν,
    ἔμπνουν πῦρ, ψυχῇ κάλλος ἀπεικονίσας.

XXVII.

Αἰπολικαὶ σύριγγες ἐν οὔρεσι μηκέτι Δάφνιν
    φωνεῖτ', αἰγιβάτῃ Πανὶ χαριζόμεναι.
μηδὲ σὺ τὸν στεφθέντα λύρῃ Φοίβοιο, προφῆτι
    Δάφνῃ παρθενίῃ, μέλφ' Ὑάκινθον ἔτι.
ἦν γὰρ ὅτ' ἦν Δάφνις μὲν ἐν οὔρεσι, σοὶ δ' Ὑάκινθος p. 11.
    τερπνός· νῦν δὲ Πόθων σκῆπτρα Δίων ἐχέτω.

XXVIII.

Κεῖμαι. λὰξ ἐπίβαινε κατ' αὐχένος, ἄγριε Δαῖμον.
    οἶδά σε, ναὶ μὰ θεούς, καὶ βαρὺν ὄντα φέρειν.
οἶδα καὶ ἔμπυρα τόξα. βαλὼν δ' ἐπ' ἐμὴν φρένα πυρσούς,
    οὐ φλέξεις ἤδη· πᾶσα γάρ ἐστι τέφρη.

XXIX.

Κύπρις ἐμοὶ ναύκληρος, Ἔρως δ' οἴακα φυλάσσει
    ἄκρον ἔχων ψυχῆς ἐν χερὶ πηδάλιον.
κυμαίνει δ' ὁ βαρὺ πνεύσας Πόθος, οὕνεκα δὴ νῦν
    παμφύλῳ παίδων νήχομαι ἐν πελάγει.

XXVII. 5. Scr. ὄρεσιν ἠδ'.

T. I. XXX.

Ηδὺ μὲν ἀκρήτῳ κεράσαι γλυκὺ νᾶμα μελισσῶν,
ἡδὺ δὲ παιδοφιλεῖν καὐτὸν ἐόντα καλὸν,
οἷα τὸν ἁβροκόμην στέργει Κλεόβουλον Αλεξις·
ὄντως εὔκρατον Κύπριδος οἰνόμελι.

XXXI.

Λευκανθὴς Κλεόβουλος. ὁ δ' ἀντία τοῦδε μελίχρους
Σώπολις, οἱ δισσοὶ Κύπριδος ἀνθοφόροι.
τοὔνεκά μοι παίδων ἔπεται πόθος. οἱ γὰρ Ερωτες
ἐκ λευκοῦ πλέξαι φασί με καὶ μέλανος.

XXXII.

Λίσσομ', Ερως, τὸν ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον Ηλιοδώρου
κοίμισον, αἰδεσθεὶς Μοῦσαν ἐμὰν ἱκέτιν.
p. 12. ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα, τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
ἄλλον, ἀεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πτηνὰ χέοντα βέλη,
εἴ κεν ἐμὲ κτείνῃς, λείψω φωνεῦντ' ἐπὶ τύμβῳ
γράμματ'· Ερωτος ὅρα ξεῖνε μιαιφονίην.

XXXIII.

Ην ἐσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ· ἢν δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τὸν δέ γε μὴ, τοὔμπαλιν οὐδὲν ὁρῶ.

XXXIV.

Εφθέγξω, ναὶ Κύπριν, ἃ μὴ θέμις, ὦ μέγα τολμᾶν
θυμὲ μαθών· Θήρων σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη·

XXXI. 4. Cod. πλέξειν ἐκ λευκοῦ φασί — In margine correctum ἢ γὰρ ἔρωτες ἐκ λευκοῦ πλέξαι.

σοὶ καλὸς ὧκ ἐφάνη Θήρων. ἀλλ' αὐτὸς ὑπέςης, T. I.

ὧδὲ Διὸς πτή[illegible] πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.

τοίγαρ, ἰδὲ, τὴν πρόσθε λάλον προὔθηκεν ἰδέσθαι

δεῖγμα θρασυςομίης ἡ βαρύφρων Νέμεσις.

XXXV.

Αβρὸς, ναὶ τὸν Ερωτα, τρέφει Τύρος· ἀλλὰ Μυΐσκος

ἔσβεσεν ἐκλάμψας ἀςέρας ἠέλιος.

XXXVI.

Ηγρεύθην κὴ πρόσθεν ἐγώ ποτε τοῖς δυσέρωσι

κώμοις ἠιθέων πολλάκις ἐγγελάσας,

καί μ' ἐπὶ σοῖς ὁ πτανὸς Ερως προθύροισι, Μυΐσκε,

ςῆσεν ἐπιγράψας· Σκῦλ' ἀπὸ σωφροσύνης.

XXXVII.

Τόν με Πόθοις ἄτρωτον ὑπὸ ςέρνοισι Μυΐσκος

ὄμμασι τοξεύσας, τῦτ' ἐβόησεν ἔπος·

Τὸν θρασὺν εἷλον ἐγώ· τὸ δ' ἐπ' ὀφρύσι κεῖνο φρύαγμα p. 13.

σκηπτροφόρου σοφίας ἠνίδε ποσσὶ πατῶ.

τῷ δ', ὅσον ἀμπνεύσας, τόδ' ἔφην· Φίλε κῦρε, τί θάμβος;

καὐτὸν ἀπ' Οὐλύμπυ Ζῆνα καθεῖλεν Ερως.

XXXVIII.

Ηςραψε γλυκὺ κάλλος· ἰδὲ φλόγας ὄμμασι βάλλει·

ἆρα κεραυνομάχαν παῖδ' ἀνέδειξεν Ερως;

χαῖρε Πόθων ἀκτῖνα φέρων θνατοῖσι, Μυΐσκε,

καὶ λάμποις ἐπὶ γᾷ πυρσὸς ἐμοὶ φίλιος.

T. I. XXXIX.

Ἓν καλὸν οἶδα τὸ πᾶν. ἓν ἐμοὶ μόνον οἶ[illegible] τὸ λίχνον
  ὄμμα, Μυΐσκον ὁρᾷν· τἄλλα δὲ τυφλὸς ἐγώ.
πάντα δ' ἐκεῖνος ἐμοὶ φαντάζεται. ἆρ' ἐσορῶσιν
  ὀφθαλμοὶ ψυχῆς πρὸς χάριν, οἱ κόλακες;

XL.

Εἰ Ζεὺς κεῖνος ἔτ' ἐστὶν, ὁ καὶ Γανυμήδεος ἀκμὴν
  ἁρπάξας, ἵν' ἔχῃ νέκταρος οἰνοχόον,
κἠμοὶ τὸν καλόν ἐστιν ὑπὸ σπλάγχνοισι Μυΐσκον
  κρύπτειν, μή με λάθῃ, παιδὶ βαλὼν πτέρυγας.

XLI.

Στήσομ' ἐγὼ καὶ Ζηνὸς ἐναντίον, εἴ σε, Μυΐσκε,
  ἁρπάζειν ἐθέλοι νέκταρος οἰνοχόον.
καίτοι πολλάκις αὐτὸς ἐμοὶ τάδ' ἔλεξε· Τί ταρβεῖς;
  οὔ σε βαλῶ ζήλοις· οἶδα παθὼν ἐλεεῖν.
χὼ μὲν δὴ τάδε φησίν· ἐγὼ δ', ἢν μυῖα παραπτῇ,
  ταρβῶ, μὴ ψευστὴς Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ γέγονεν.

XLII.

p. 14. Τί κλαίεις, φρενολῃστά, τί δ' ἄγρια τόξα καὶ ἰοὺς
  ἔῤῥιψας, διφυῆ ταρσὸν ἀνεὶς πτερύγων;
ἦ ῥά γε καί σε Μυΐσκος ὁ δύσμαχος ὄμμασιν αἴθει;
  ὡς μόλις, οἷ' ἔδρας πρόσθε, παθὼν ἔμαθες.

XLIII.

Ἡδὺς ὁ παῖς, καὶ τοὔνομ' ἐμοὶ γλυκύς ἐστι Μυΐσκος,
  καὶ χαρίεις, ἵν' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν πρόφασιν.

XL. 1. Scr. ὁ δὴ. et seq. vers. ἔχει.

καλὸς γὰρ, ναὶ Κύπριν, ὅλος καλός· εἰ δ' ἀνιηρὸς, T. I.
οἶδε τὸ πικρὸν Ερως συγκεράσαι μέλιτι.

XLIV.

Εν σοὶ τἀμὰ, Μυΐσκε, βίου πρυμνήσι' ἀνῆπται·
ἐν σοὶ καὶ ψυχῆς πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι.
ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ, κοῦρε, τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα
ὄμματα, ναὶ μὰ τὸ σὸν φαιδρὸν ἐπισκύνιον,
ἤν μοι συννεφὲς ὄμμα βάλῃς ποτὲ, χεῖμα δέδορκα·
ἢν δ' ἱλαρὸν βλέψῃς, ἡδὺ τέθηλεν ἔαρ.

XLV.

Χειμέριον μὲν πνεῦμα. φέρει δ' ἐπὶ σοί με, Μυΐσκε,
ἁρπαστὸν κώμοις ὁ γλυκύδακρυς Ερως.
κυμαίνει δὲ βαρὺ πνεύσας Πόθος. ἀλλά μ' ἐς ὅρμον
δέξαι, τὸν ναύτην Κύπριδος ἐν πελάγει.

XLVI.

Τερπνὸς μὲν Διόδωρος, ἐν ὄμμασι δ' Ηράκλειτος,
ἡδυεπὴς δὲ Δίων, ὀσφύϊ δ' Οὐλιάδης.
ἀλλὰ σὺ μὲν ψαύσαις ἁπαλόχροος, ᾧ δὲ, Φιλοκλεῖς, p. 15.
ἔμβλεπε, τῷ δὲ λάλει, τὸν δὲ . . . τὸ λειπόμενον.
ὡς γνῷς οἷος ἐμὸς νοῦς ἄφθονος· ἢν δὲ Μυΐσκῳ
λίχνος ἐνιβλέψῃς, μηκέτ' ἴδοις τὸ καλόν.

XLVII.

Εἰς Δάφνιν τελευτήσαντα Θρῆνος Πανός.

Οὐκέθ' ὁμοῦ χιμάροισιν ἔχειν βίον, οὐκέτι ναίειν
ὁ τραγόπους ἐθέλω Πὰν ὀρέων κορυφάς.

T. I. τί γλυκύ μοι, τί ποθεινὸν ἐν οὔρεσιν; ὤλετο Δάφνις,
Δάφνις ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίῃ.
ἄστυ τόδ' οἰκήσω· θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην
στελλέσθω. τὰ πάροιθ' οὐκέτι Πανὶ φίλα.

XLVIII.

Οὔ μοι παιδομανὴς κραδία. τί δὲ τερπνὸν ἐρῶντι
ἀνδροβατεῖν, εἰ μὴ δούς τι λαβεῖν ἐθέλοι;
ἁ χεὶρ γὰρ τὰν χεῖρα καλαμεύειν παρὰ κοίταις
εἰν — παρ ἄρσην ἀρσενικαῖς λαβίσιν.

XLIX.

Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλός· οὐδὲ πυραυγὴς
πρίν ποτε, νῦν δ' ἤδη δαλὸς, Ἀπολλόδοτος.
στέργω θῆλυν ἔρωτα. δασυτρώγλων δὲ πίεσμα
λαστaύρων μελέτω ποιμέσιν αἰγοβάταις.

L.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιγὸς Ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γελᾷ;
p. 16. οὖ μάτηρ στέργει μὲν Ἄρη, γαμέτις δὲ τέτυκται
Ἁφαίστου, κοινὰ καὶ πυρὶ καὶ ξίφεσιν,
ματρὸς δ' οὖ μάτηρ ἀνέμων μάστιξι θάλασσα
τραχὺ βοᾷ, γενέτας δ' οὔτε τις, οὔτε τινός.
τοὔνεκεν Ἁφαίστου μὲν ἔχει φλόγα, κύμασι δ' ὀργὰν
στέρξεν ἴσαν, Ἄρεος δ' αἱματόφυρτα βέλη.

XLVIII. 1. alii codd. ἐρῶντες.

LI. T. I.

Δεινὸς Ἔρως, δεινός. τί δὲ τὸ πλέον, ἢν πάλιν εἴπω,
καὶ πάλιν, οἰμώζων πολλάκι, δεινὸς Ἔρως;
ἢ γὰρ ὁ παῖς τούτοισι γελᾷ, καὶ πυκνὰ κακισθεὶς
ἥδεται· ἢν δ' εἴπω λοίδορα, καὶ τρέφεται.
θαῦμα δ' ἐμοὶ πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο φανεῖσα
κύματος, ἐξ ὑγροῦ, Κύπρι, σὺ πῦρ τέτοκας.

LII.

Ναὶ τὰν Κύπριν, Ἔρως, φλέξω τὰ σὰ, πάντα πυρώσας,
τόξα τε, καὶ Σκυθικὴν ἰοδόκον φαρέτρην.
φλέξω ναί. τί μάταια γελᾷς, καὶ σιμὰ σεσηρὼς
μυχθίζεις; τάχα που σαρδάνιον γελάσεις.
ἦ γάρ σευ τὰ ποδηγὰ Πόθων ὠκύπτερα κόψας,
χαλκόδετον σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην.
καίτοι Καδμεῖον κράτος οἴσομεν, εἴ σε πάροικον
ψυχῇ συζεύξω, θῆρα παρ' αἰπολίοις.
ἀλλ' ἴθι δυσνίκητε, λαβὼν δ' ἔπι κοῦφα πέδιλα
ἐκπέτασον ταχινὰς εἰς ἑτέρους πτέρυγας.

LIII.

Αἰεί μοι δύνει μὲν ἐν οὔασιν ἦχος Ἔρωτος,
ὄμμα δὲ σῖγα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει.
οὐδ' ἡ νὺξ, οὐ φέγγος ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων p. 17.
ἤδη που κραδίᾳ γνωστὸς ἔνεστι τύπος.
ὦ πτανοὶ, μή καί ποτ' ἐφίπτασθαι μὲν, Ἔρωτες,
οἴδατ', ἀποπτῆναι δ' οὐδ' ὅσον ἰσχύετε.

T. I.

LIV.

Τρισσαὶ μὲν Χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι Ὧραι·
τρεῖς δ' ἐμὲ θηλυμανεῖς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
ἦ γὰρ Ἔρως τρία τόξα κατείρυσεν, ὡς ἄρα μέλλων
οὐχὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας;

LV.

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπανθὲν Ἔρωτος
τραῦμα διὰ σπλάγχνων αὖτις ἀναφλέγεται;
μὴ, μὴ, πρός σε Διὸς, μὴ, πρὸς Διὸς, ὦ φιλάβυλε,
κινήσῃς τέφρῃ πῦρ ὑποθαλπόμενον.
αὐτίκα γὰρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἴ σε φυγοῦσαν
λήψετ' Ἔρως, εὑρὼν δραπέτιν, αἰκίσεται.

LVI.

Βεβλήσθω κύβος· ἅπτε, πορεύσομαι. ἤνιδε, τόλμα.
οἰνοβαρὲς, τίν' ἔχεις φροντίδα; κωμάσομαι.
κωμάσομαι; πῇ θυμὲ τρέπῃ; τί δ'; ἔρωτι λογισμός;
ἅπτε τάχος. ποῦ δ' ἡ πρόσθε λόγων μελέτη;
ἐρρίφθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος· ἓν μόνον οἶδα
τοῦθ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθεῖλεν Ἔρως.

LVII.

Οἴσω, ναὶ μά σε, Βάκχε, τὸ σὸν θράσος· ἅγεο, κώμων
ἄρχε, θεὸς θνατὰν ἀνιόχει κραδίαν.
p. 18. ἐν πυρὶ γενναθεὶς στέργεις φλόγα τὰν ἐν Ἔρωτι,
καί με πάλιν δήσας τὸν σὸν ἄγεις ἱκέτην.
ἦ προδότας καὶ πιστὸς ἔφυς, τεὰ δ' ὄργια κρύπτειν
αὐδῶν, ἐκφαίνειν τἀμὰ σὺ νῦν ἐθέλεις.

T. I.

LVIII.

Οὔ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχὴ, ναὶ Κύπριν, ἁλώσει
ὦ δύσερως, ἰξῷ πυκνὰ προσιπταμένη;
οὐκ ἐβόων; εἷλέν σε πάγη. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς
σπαίρεις; αὐτὸς Ερως τὰ πτερά σου δέδεκε,
καί σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε, μύροις δ' ἔῤῥαινε λιπόπνουν,
δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖν.
ἆ ψυχὴ βαρύμοχθε, σὺ δ' ἄρτι μὲν ἐκ πυρὸς αἴθῃ,
ἄρτι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.
τί κλαίεις; τὸν ἄτεγκτον ὅτ' ἐν κόλποισιν Ερωτα
ἔτρεφες, οὐκ ᾔδεις, ὡς ἐπὶ σοὶ τρέφετο;
οὐκ ᾔδεις· νῦν γνῶθι καλῶν ἄλλαγμα τροφείων,
πῦρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα.
αὐτὴ ταῦθ' εἵλου· φέρε τὸν πόνον. ἄξια πάσχεις
ὧν ἔδρασας, ὀπτῷ καιομένη μέλιτι.

LIX.

Τὴν πυρὶ νηχομένην ψυχὴν ἂν πολλάκι καίῃς,
φεύξετ', Ερως· καὐτὴ, σχέτλι', ἔχει πτέρυγας.

LX.

Οἶδ', ὅτι μοι κενὸς ὅρκος, ἐπεί σέ γε τὴν φιλάσωτον
μηνύει μυρόπνους ἀρτιβρεχὴς πλόκαμος.
μηνύει ἄγρυπνον μὲν ἰδοὺ βεβαρημένον ὄμμα,
καὶ σφιγκτὸς στεφάνων ἀμφὶ κόμαισι μίτος.
ἔσκυλται δ' ἀκόλαστα πεφυρμένος ἄρτι κίκιννος, p. 19.
πάντα δ' ὑπ' ἀκρήτου γυῖα σαλευτὰ φορεῖς.
ἔῤῥε, γύναι πάγκοινε, καλεῖ σε γὰρ ἡ φιλόκωμος
πηκτὶς, καὶ κροτάλων χειροτυπὴς πάταγος.

T. I.

LXI.

Ἄγγειλον τάδε, Δορκάς· ἰδοὺ πάλι δεύτερον αὐτῇ
καὶ τρίτον ἄγγειλον Δορκὰς ἅπαντα· τρέχε.
μηκέτι μέλλε, πέτου — βραχύ μοι, βραχὺ Δορκὰς ἐπίσχες.
Δορκὰς, ποῖ σπεύδεις, πρίν σε τὰ πάντα μαθεῖν;
πρόσθες δ' οἷς εἴρηκα πάλαι — μᾶλλον δ' ἔτι ληρῶ.
μηδὲν ὅλως εἴπῃς — ἀλλ' ἴθι πάντα λέγε·
μὴ φείδου σὺ τὰ πάντα λέγειν — καίτοι τί σε Δορκὰς
ἐκπέμπω; σύν σοι καὐτὸς, ἰδοὺ, προάγω.

LXII.

Εἶπε Λυκαινίδι Δορκάς· ἴδ' ὡς ἐπίτηκτα φιλοῦσα
ἥλως· οὐ κρύπτει πλαστὸν ἔρωτα χρόνος.

LXIII.

Ἔγνων, οὔ μ' ἔλαθες. τί θεούς; οὐ γάρ με λέληθας.
ἔγνων· μηκέτι νῦν ὄμνυε· πάντ' ἔμαθον,
ταῦτ' ἦν, ταῦτ' ἐπίορκε; μόνη σὺ πάλιν, μόνη ὑπνοῖς;
ὢ τόλμης· καὶ νῦν, νῦν ἔτι φησὶ, μόνη.
οὐχ ὁ περίβλεπτος παρεκέκλιτο, καί μιν ἐπεῖδω;
ἔρρε κακὸν κοίτης θηρίον, ἔρρε τάχος.
καίτοι σοι δώσω τερπνὴν χάριν. οἶδ', ὅτι βούλει
κεῖνον ὁρᾷν. αὐτοῦ δέσμιος ὧδε μενεῖ.

p. 20.

LXIV.

Ἄστρα, καὶ ἡ φιλέρωσι καλὸν φαίνουσα Σελήνη,
καὶ Νὺξ, καὶ κώμων σύμπλανον ὀργάνιον,
ἆρά γε τὴν φιλάσωτον ἔτ' ἐν κοίταισιν ἀθρήσω
ἄγρυπνον, λύχνῳ πολλ' ἀποδαιομένην;

ἤ τιν᾽ ἔχει σύγκοιτον; ἐπὶ προθύροισι μαράνας T. I.
δάκρυσιν ἐκδήσω τοὺς ἱκέτας στεφάνους,
ἕν τόδ᾽ ἐπιγράψας· Κύπρι, σοὶ Μελέαγρος, ὁ μύστης
σῶν κώμων, στοργῆς σκῦλα τάδ᾽ ἐκρέμασε.

LXV.

Ὦ πλόκαμον Δημοῦς, ὦ σάνδαλον Ἡλιοδώρας,
ὦ τὸ μυρόῤῥαντον Τιμαρίου πρόθυρον,
ὦ τρυφερὸν μείδημα βοώπιδος Ἀντικλείας,
ὦ τοὺς ἀρτιθαλεῖς Δωροθέας στεφάνους.
οὐκέτι σοι χρυσέη φαρέτρη πτερόεντας ὀϊστοὺς
κρύπτει, Ἔρως· ἐν ἐμοὶ πάντα γὰρ ἐστι βέλη.

LXVI.

Ναὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίκιννον,
καὶ μυρόπνουν Δημοῦς χρῶτα τὸν ὑπνапάτην,
ναὶ πάλιν Ἰσιάδος φίλα παίγνια, ναὶ φιλάγρυπνον
λύχνον ἐμῶν κώμων πολλὰ πιόντα μέλη,
βαιὸν ἔχω τό γε λειφθὲν, Ἔρως, ἐπὶ χείλεσι τραῦμα·
εἰ δ᾽ ἐθέλεις, καὶ τοῦτ᾽, εἰπὲ, καὶ ἐκπτύσομαι.

LXVII.

Κῦμα τὸ πικρὸν Ἔρωτος, ἀκοίμητοί τε πνέοντες
Ζῆλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,
ποῖ φέρομαι; πάντη δὲ φρενῶν οἴακες ἀφεῖνται. p. 21.
ἦ πάλι τὴν τρυφερὴν Σκύλλαν ἐποψόμεθα;

LXVIII.

Ναὶ τὰν νηξαμέναν χαροποῖς ἐνὶ κύμασι Κύπριν,
ἐστὶ καὶ ἐκ μορφᾶς ἁ Τρυφέρα τρυφερά.

T. I.

LXIX.

Ἀ φίλερως χαροποῖς Ἀσκληπιὰς, οἷα γαλήνης,
ὄμμασι συμπείθει πάντας ἐρωτοπλοεῖν.

LXX.

Γυμνὴν ἢν ἐσίδῃς Καλλίστιον, ὦ ξένε, φήσεις·
ἤλλακται διπλοῦν γράμμα Συρηκόσιον.

LXXI.

Νὺξ ἱερὴ, καὶ λύχνε, συνίστορας οὔτινας ἄλλους
ὅρκοις, ἀλλ' ὑμέας εἱλόμεθ' ἀμφότεροι.
χὼ μὲν ἐμὲ στέρξειν, κεῖνον δ' ἐγὼ οὔ ποτε λείψειν
ὠμόσαμεν· κοινὴν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
νῦν δ' ὁ μὲν ὅρκια φησὶν ἐν ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι·
λύχνε, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτὸν ὁρᾷς ἑτέρων.

LXXII.

Ὀρθροβόας δυσέρωτι κακάγγελε, νῦν τρισάλαστε,
ἐννύχιος κράζεις πλευροτυπῆ κέλαδον,
γαῦρος ὑπὲρ κοίτας, ὅτι μοι βραχὺ τοῦτ' ἔτι νυκτὸς
καὶ τὸ φιλεῖν, ἐπ' ἐμαῖς δ' ἁδὺ γελᾷς ὀδύναις.
ἆδε φίλα θρέπτειρα χάρις; ναὶ τὸν βαθὺν ὄρθρον
ἔσχατα γαρύεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

p. 22.

LXXIII.

Ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων
ἀστραγάλοις, τοὐμὸν Πνεῦμ' ἐκύβευσεν Ἔρως.

LXXIV.

Ἠοῦς ἄγγελε χαῖρε Φωσφόρε, καὶ ταχὺς ἔλθοις
Ἕσπερος, ἣν ἀπάγεις, λάθριος αὖθις ἄγων.

LXXV.

T. I.

Εἰς Τιμάριον ἑταίραν.

Καὐτὸς Ἔρως ὁ πτανὸς ἐν αἰθέρι δέσμιος ἧλω,
τοῖς σοῖς ἀγρευθεὶς ὄμμασι, Τιμάριον.

LXXVI.

Ὁ τρυφερὸς Διόδωρος ἐς ἠϊθέυς φλόγα βάλλων
ἤγρευται λαμυροῖς ὄμμασι Τιμαρίυ,
τὸ γλυκύπικρον Ἔρωτος ἔχων βέλος. ἦ τόδε καινὸν
θάμβος ὁρῶ· φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον.

LXXVII.

Οὐκέτι Τιμάριον τῦ πρὶν γλαφυροῖο κέλητος
πῆγμα φέρει πλωτὸν Κύπριδος εἰρεσίῃ·
ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν νώτοιο μετάφρενον, ὡς κέρας ἱςῷ,
κυρτῦται, πολιὸς δ᾽ ἐκλέλυται πρότονος.
ἱςία δ᾽ αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσματα μαςῶν,
ἐκ δὲ σάλυ ςρεπτὰς γαςρὸς ἔχει ῥυτίδας.
νέρθε δὲ πάνθ᾽ ὑπέραντλα νεώς, κοίλη δὲ θάλασσα
πλημμύρει, γόνασιν δ᾽ ἔντρομός ἐςι σάλος,
δύςανός γ᾽ ὃς ζωὸς ἔτ᾽ ὢν Ἀχερυσίδα λίμνην
πλεύσετ᾽ ἄνωθ᾽ ἐπιβὰς γραὸς ἐπ᾽ εἰκοσόρῳ.

LXXVIII.

p. 23.

Εἰς Φανίον ἑταίραν.

Οὔ μ᾽ ἔτρωσεν Ἔρως τόξοις, ὐ λαμπάδ᾽ ἀνάψας,
ὡς πάρος, αἰθομένην θῆκεν ὑπὸ κραδίᾳ.

LXXVII. 3. Scr. ἱςῦ.

T. I. σύγκωμον δὲ Πόθοισι φέρων Κύπριδος μορφεγγὲς
    φανίον, ἄκρον ἐμοῖς ὄμμασι πῦρ ἔβαλεν.
ἐκ δέ με φέγγος ἔτηξε. τὸ δὲ βραχὺ φανίον ὤφθη
    πῦρ ψυχῆς τῇ 'μῇ καιόμενον κραδίᾳ.

LXXIX.

Ἔσπευδον τὸν Ἔρωτα φυγεῖν. ὁ δε βαιὸν ἀνάψας
    φανίον ἐκ τέφρης, εὗρέ με κρυπτόμενον.
κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα δισσά,
    κνίσμα πυρὸς θραύσας, εἴς με λαθὼν ἔβαλεν.
ἐκ δὲ φλογὸς πάντη μοι ἐπέδραμεν. ὦ βραχὺ φέγγος
    λάμψαν ἐμοί. μέγα πῦρ Φανίον ἐν κραδίῃ.

LXXX.

Εὔφορτοι νᾶες πελαγίτιδες, αἳ πόρον Ἕλλης
    πλεῖτε, καλὸν κόλποις δεξάμεναι Βορέαν,
ἤν που ἐπ' ἠϊόνων Κῴαν κατὰ νᾶσον ἴδητε
    Φανίον ἐς χαροπὸν δερκομέναν πέλαγος,
τοῦτ' ἔπος ἀγγείλασθε· Καλὴ νύξ, σός με κομίζει
    ἵμερος οὐ ναύταν, ποσσὶ δὲ πεζοπόρον.
εἰ γὰρ τοῦτ' εἴποιτ', εὖ ἐς τέλος αὐτίκα καὶ Ζεὺς
    οὔριος ὑμετέρας πνεύσεται εἰς ὀθόνας.

p. 24.

LXXXI.

Εἰς Δημὼ ἑταίραν.

Ὄρθρε, τί μοι δυσέραστε, ταχὺς περὶ κοῖτον ἐπέστης,
    ἄρτι φίλας Δημοῦς χρωτὶ χλιαινομένῳ;

LXXX. 6. cod. παιζοπόρον.

εἶθε πάλιν στρέψας ταχινὸν δρόμον Εσπερος εἴης, T.I.

ὦ γλυκὺ φῶς βάλλων εἰς ἐμὲ πικρότατον.

ἤδη γὰρ καὶ πρόσθεν ἐπ' Αλκμήνην Διὸς ἦλθες

ἀντίος, οὐκ ἀδαὴς δ' ἐσσὶ παλινδρομίης.

LXXXII.

Ορθρε, τί νῦν, δυσέραστε, βραδὺς περὶ κόσμον ἑλίσσῃ,

ἄλλος ἐπεὶ Δημοῦς θάλπεθ' ὑπὸ χλανίδι;

ἀλλ' ὅτε τὰν ῥαδινὰν κόλποις ἔχον, ὠκὺς ἐπέστης,

ὡς βάλλων ἐπ' ἐμοὶ φῶς ἐπιχαιρέκακον.

LXXXIII.

Δημώ λευκοπάρειέ, σε μέν τις ἔχων ὑπὸ χρῶτα

τέρπεται· ἁ δ' ἐν ἐμοὶ νῦν στενάχει κραδία.

εἰ δέ σε σαββατικὸς κατέχει πόθος, οὐ μέγα θαῦμα·

ἐστὶ καὶ ἐν ψυχροῖς σάββασι θερμὸς Ερως.

LXXXIV.

Εἰς Ζηνοφίλαν ἑταίραν.

Ζηνοφίλᾳ κάλλος μὲν Ερως, σύγκοιτα δὲ φίλτρα

Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν, αἱ Χάριτες δὲ χάριν.

LXXXV.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίαν παρέδειξεν ἑταίραν;

τίς μίαν ἐκ τρισσῶν ἤγαγέ μοι Χάριτα;

ἦ ῥ' ἐτύμως ὅδ' ἀνὴρ κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον p. 25.

δῶρα διδοὺς, καὐτὰν τὰν Χάριν ἐν χάριτι.

LXXXVI.

Αδυμελεῖς Μοῦσαι σὺν πηκτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων

σὺν Πειθοῖ, καὶ Ερως καλὸς ὑφηνιόχῳ,

T. I. Ζηνοφίλα, σοὶ σκῆπτρα Πόθων ἀπένειμαν, ἐπεί σοι
αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρεῖς ἔδοσαν χάριτας.

LXXXVII.

Αδὺ μέλος, ναὶ Πᾶνα τὸν Αρκάδα, πηκτίδι μέλπεις,
Ζηνοφίλα, τι λίγει', ἀδὺ κρέκεις τι μέλος.
ποῖ σε φύγω; πάντη με περιτείχουσιν Ερωτες,
οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
ἀ γάρ μοι μορφὰ βάλλει πόθον, ἢ πάλι μοῦσα,
ἢ χάρις, ἢ . . . τί λέγω; πάντα. πυρὶ φλέγομαι.

LXXXVIII.

Εὕδεις Ζηνοφίλα, τρυφερὸν θάλος. εἴθ' ἐπὶ σοὶ νῦν
ἄπτερος εἰσῄειν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις,
ὡς ἐπὶ σοὶ μηδ' οὗτος, ὁ καὶ Διὸς ὄμματα θέλγων,
φοιτήσῃ, κατέχω δ' αὐτὸς ἐγώ σε μόνος.

LXXXIX.

Αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρισσὸν στεφάνωμα συνευνᾳ
Ζηνοφίλᾳ, τρισσᾶς σύμβολα καλλοσύνας·
ἁ μὲν ἐπὶ χρωτὸς θεμένα πόθον, ἁ δ' ἐπὶ μορφᾶς
ἵμερον, ἁ δὲ λόγοις τὸ γλυκύμυθον ἔπος.
τρισσάκι σεῦ δὲ μόνας καὶ ἁ Κυπρις ὥπλισεν εὐνὰν,
καὶ Πειθὼ μύθους, καὶ γλυκὺ κάλλος Ερως.

p. 26. XC.

Πταίης μοι κώνωψ ταχὺς ἄγγελος, οὔασι δ' ἄκρεις
Ζηνοφίλας ψαύσας προσψιθύριζε τάδε·

LXXXIX. 5. cod. καὶ Κύπριδες ὤλεσαν.

Αγρυπνος μίμνει σε· σὺ δ᾽ ὦ λήθαργε φιλούντων T. I.

εὕδεις. εἶα, πέτευ· ναὶ φιλόμουσε, πέτευ.

ἥσυχα δὲ φθέγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας

κινήσεις ἐπ᾽ ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας.

ἢν δ᾽ ἀγάγῃς τὴν παῖδα, δορᾷ στέψω σε λέοντος,

κώνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

XCI.

Κηρύσσω τὸν Ερωτα, τὸν ἄγριον. ἄρτι γὰρ ἄρτι

ὀρθρινὸς ἐκ κοίτας ᾤχετ᾽ ἀποπτάμενος.

ἔστι δ᾽ ὁ παῖς γλυκύδακρυς, ἀείλαλος, ὠκὺς, ἀθαμβὴς,

σιμὰ γελῶν, πτερόεις νῶτα, φαρετροφόρος.

πατρὸς δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔχω φράζειν τίνος· οὔτε γὰρ Αἰθὴρ,

οὐ Χθὼν φησι τεκεῖν τὸν θρασὺν, οὐ Πέλαγος.

πάντῃ γὰρ καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται. ἀλλ᾽ ἐσορᾶτε

μή που νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα.

καίτοι κεῖνος, ἰδοὺ, περὶ φωλεόν. οὔ με λέληθας

τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

XCII.

Ηδη λευκὸν ἴον θάλλει, θάλλει δὲ φίλομβρος

νάρκισσος, θάλλει δ᾽ οὐρεσίφοιτα κρίνα.

ἤδη δ᾽ ἡ φιλέραστος, ἐν ἄνθεσιν ὥριμον ἄνθος,

Ζηνοφίλα, Πειθοῦς ἡδὺ τέθηλε ῥόδον.

λειμῶνες, τί μάταια κόμαις ἔπι φαιδρὰ γελᾶτε;

ἁ γὰρ παῖς κρέσσων ἀδυπνόων στεφάνων.

XCIII. p. 27.

Οξυβόαι κώνωπες, ἀναιδέες, αἵματος ἀνδρῶν

σίφωνες, νυκτὸς κνώδαλα διπτέρυγα,

Τί βαιὸν Ζηνοφίλαν; λίτομαι, πάρεθ' ἥσυχον ὕπνον
εὕδειν, τἀμὰ δ' ἰδοὺ σαρκοφαγεῖτε μέλη.
καὶ τί πρὸς ἠλακάτην αὐδῶ; καὶ θῆρες ἄτεγκτοι
τέρπονται τρυφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
ἀλλ' ἔτι νῦν προλέγω, κακὰ θρέμματα, λήγετε τόλμης,
ἢ γνώσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δύναμιν.

XCIV.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γέγηθε· λέγει δ' ὅτι τᾶς φιλέρωτος
Ζηνοφίλας ψαύει τοῦ λαλίου στόματος.
χείλεσι χείλεα ὄλβιον· εἴθ' ὑπ' ἐμοῖς νῦν χείλεα θεῖσα
ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι.

XCV.

Πωλείσθω, καὶ ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισι καθεύδων.
πωλείσθω. τί δ' ἐμοὶ τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν;
καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ καὶ ὑπόπτερον· ἄκρα δ' ὄνυξι
κνίζει· καὶ κλαῖον πολλὰ μεταξὺ γελᾷ.
πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν ἄτρεστον, ἀείλαλον, ὀξὺ δεδορκός,
ἄγριον, οὐδ' αὐτῇ μητρὶ φίλῃ τιθασόν·
πάντα τέρας. τοίγαρ πεπράσεται. εἴ τις ἀπόπλους
ἔμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλει, προσίτω.
καίτοι λίσσετ', ἰδοὺ, δεδακρυμένος. οὔτι σε πωλῶ,
θάρσει· Ζηνοφίλᾳ σύντροφος ὧδε μένε.

p. 28. XCVI.

Εἰς Ἡλιοδώραν ἑταίραν.

Ἐντὸς ἐμῆς κραδίης τὴν εὔλαλον Ἡλιοδώραν
ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς Ἔρως.

XCVII.

T. I.

Σφαιριστὰν τὸν Ἔρωτα τρέφω· σοὶ δ', Ἡλιοδώρα,
βάλλει τὰν ἐν ἐμοὶ παλλομέναν κραδίαν.
ἀλλ' ἄγε συμπαίκταν δέξαι Πόθον· εἰ δ' ἀπὸ σεῦ με
ῥίψαις, οὐκ οἴσω τὰν ἀπάλαιστρον ὕβριν.

XCVIII.

Ἔγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, πάλιν, πάλιν, Ἡλιοδώρας·
εἰπὲ, σὺν ἀκρήτῳ τὸ γλυκὺ μίσγ' ὄνομα.
καί μοι τὸν βρεχθέντα μύροις καὶ χθιζὸν ἐόντα,
μναμόσυνον κείνας, ἀμφιτίθει στέφανον.
δακρύει φιλέραστον ἰδοὺ ῥόδον, οὕνεκα κείναν
ἄλλοθι, κοὐ κόλποις ἡμετέροις ἐσορᾷ.

XCIX.

Ἔγχει τᾶς Πειθοῦς καὶ Κύπριδος Ἡλιοδώρας,
καὶ πάλι τᾶς αὐτᾶς ἁδυλόγω Χάριτος.
αὐτὰ γὰρ μί' ἐμοὶ γράφεται θεὸς, ἇς τὸ ποθεινὸν
οὔνομ' ἐν ἀκρήτῳ συγκεράσας πίομαι.

C.

— — — — — —
— — — —

ἅρπασαι· τίς τόσσον ἐναιχμάσαι ἄγριος εἴη,
τίς τόσον ἀντᾶραι καὶ πρὸς Ἔρωτα μάχην;
ἅπτε τάχος πεύκας, καὶ . . . τίς κτύπος; Ἡλιοδώρας.
βαῖνε πάλιν στέρνων ἐντὸς ἐμῶν, κραδία.

p. 29.

C. 1. Cod. τίς τόσσος ε. α. εἶναι τίς τόσος — Forte scr. ἁρπάσεται — τ. τ. ἐπαιχμάσαι —

T. I. CI.

Τρηχὺς ὄνυξ ὑπ' Ερωτος ἀνέτραφες Ηλιοδώρας.
ταύτης γὰρ δύνει κνίσμα καὶ εἰς κραδίην.

CII.

Εν τόδε, παμμήτειρα θεῶν, λίτομαί σε, φίλη Νὺξ,
ναὶ λίτομαι, κώμων σύμπλανε, πότνια Νὺξ,
εἴ τις ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος Ηλιοδώρας
θάλπεται, ὑπναπάτῃ χρωτὶ χλιαινόμενος,
κοιμάσθω μὲν ὁ λύχνος· ὁ δ' ἐν κόλποισιν ἐκείνης
ῥιπτασθεὶς κείσθω δεύτερος Ενδυμίων.

CIII.

Ω Νὺξ, ὦ φιλάγρυπνος ἐμοὶ πόθος Ηλιοδώρας,
καὶ σκολιῶν ὄρθρων κνίσματα δηξιχαρῆ,
ἆρα μένει στοργῆς μοι λείψανα, χ' ὅττι φίλησα
μνημόσυνον ψυχρᾷ θάλπετ' ἐν οἰκεσίᾳ;
ἆρά γ' ἔχει σύγκοιτα τὰ δάκρυα, κἀμὸν ὄνειρον
ψυχαπάτην στέρνοις ἀμφιβαλοῦσα φιλεῖ;
ἢ νέος ἄλλος ἔρως, νέα παίγνια; μήποτε λύχνε
ταῦτ' ἐσίδοις, εἴης δ' ἧς παρέδωκα φύλαξ.

CIV.

Ο στέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται Ηλιοδώρας.
αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τοῦ στεφάνου στέφανος.

p. 30. CV.

Πλέξω λευκόϊον, πλέξω δ' ἁπαλὴν ἅμα μύρτοις
νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,

CIII. 2. Cod. δακιχαρῆ. 4. Scr. ἐνὶ κλισίᾳ.

πλέξω καὶ κρόκον ἡδύν· ἐμπλέξω δ' ὑάκινθον T.I.
πορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα,
ὡς ἂν ἐπὶ κροτάφοις μυροβότρυος Ἡλιοδώρας
εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοβολῇ στέφανος.

CVI.

Ναὶ τὸν Ἔρωτα, θέλω τὸ παρ' οὔασιν Ἡλιοδώρας
φθέγμα κλύειν, ἢ τᾶς Λατοΐδεω κιθάρας.

CVII.

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὰν εὔλαλον Ἡλιοδώραν
νικάσειν αὐτὰς τὰς Χάριτας χάρισιν.

CVIII.

Ἀνθοδίαιτε μέλισσα, τί μοι χροὸς Ἡλιοδώρας
ψαύεις, ἐκπρολιποῦσ' εἰαρινὰς κάλυκας;
ἢ σύ γε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δυσόιστον
πικρὸν ἀεὶ κραδίᾳ κέντρον Ἔρωτος ἔχει;
ναὶ δοκέω, τοῦτ' εἶπας· ἴθι φιλέραστε, παλίμπους
στεῖχε· πάλαι τὴν σὴν οἴδαμεν ἀγγελίην.

CIX.

Δάκρυά σοι καὶ νέρθε διὰ χθονὸς, Ἡλιοδώρα,
δωροῦμαι, στοργᾶς λείψανον εἰς Ἀΐδαν,
δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ
σπένδω νᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.
οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος p. 31.
αἰάζω, κενεὰν εἰς Ἀχέροντα χάριν.
αἶ αἶ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἅρπασεν Ἀΐδας,
ἅρπασεν· ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.

T.I. ἀλλά σε γουνοῦμαι, γᾶ παντρόφε, τὰν πανόδυρτον
ἠρέμα σοῖς κόλποις, μᾶτερ, ἐναγκάλισαι.

CX.

Εἰς τὸ Ἐαρ. εἰδύλλιον.

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη.
γαῖα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐστέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμησε πετήλοις.
οἱ δ' ἁπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον Ἠοῦς
λειμῶνες γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
πνοιῇ ἀπημάντῳ Ζεφύρου λίνα κολπώσαντες.
ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ
ἄνθεϊ βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόῤῥυτα κάλλεα κηροῦ.
πάντη δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνον ἀείδει·
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλε,
συρίζει δὲ νομεὺς, καὶ τέρπεται εὔκομα μῆλα,
p. 32. καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,

καὶ

CX. 4. Cod. Vat. ἐκόμισσε.

καὶ μέλπει πετεηνὰ, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι, T.I.
πῶς οὐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀεῖσαι;

CXI.

Ηχήεις τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεὶς,
ἀγρονόμον μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλος.
ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις,
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.
ἀλλὰ, φίλος, φθέγγου τι νέον δενδρώδεσι Νύμφαις
παίγνιον, ἀντῳδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον,
ὄφρα φυγὼν τὸν Ερωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

CXII.

Ακρὶς, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
ἀκρὶς, ἀρουραίη Μοῦσα, λιγυπτέρυγε,
αὐτοφυὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοι τὶ ποθεινὸν,
ἐγκρούουσα φίλοις ποσσὶ λάλους πτέρυγας,
ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,
ἀκρὶ, μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.
δῶρα δέ σοι γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω,
καὶ δροσερὰς στόματι σχιζομένας ψεκάδας.

CXIII.

Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἥλαθ' ὁ κοῦρος,
νίψαν ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλινδόμενον.
τοὔνεκα σὺν Νύμφαις Βρόμιος φίλος. ἢν δέ νιν εἴργῃς
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

T. I. p. 33.

CXIV.

Ἄνθεμά σοι Μελέαγρος ἑὸν συμπαίκτορα λύχνον,
Κύπρι φίλη, μύστην σῶν θέτο παννυχίδων.

CXV.

Τίς τάδε μοι θνητῶν περὶ θριγκοῖσιν ἀνῆψε
σκῦλα, πανaισχίστην τέρψιν Ἐνυαλίου;
οὔτε γὰρ αἰγανέαι περιαγέες, οὔτε τι πήληξ
ἄλλοφος, οὔτε φόνῳ χρανθὲν ἄρηρε σάκος.
ἀλλ' αὔτως γανόωντα καὶ ἀστυφέλικτα σιδάρῳ,
οἷά περ οὐκ ἐνοπᾶς, ἀλλὰ χορῶν ἔναρα·
οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. ὅπλα δὲ λύθρῳ
λειβόμενα βροτέῳ σηκὸς Ἄρηος ἔχοι.

CXVI.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἱκέτης ἐπιβώμιος, αἰθέριε Ζεῦ,
μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
ἀλλὰ μέθες, Κρονίδη, τὸν ἀροτρέα. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
πορθμεὺς Εὐρώπης ταῦρος, ἄναξ, ἐγένου.

CXVII.

Ταντάλου παῖ, Νιόβα, κλύ' ἐμὰν φάτιν, ἄγγελον ἄτας·
δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.
λῦε κόμας ἀνάδεσμον, ἰὼ, βαρυπενθέσι Φοίβου
γειναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.

CXV. 1. Editt. περὶ τοῖς θρ. Suid. ed. pr. θνητῶν θρ. ἀν. epitheton quoddam voci θριγκοῖς congruum deesse videtur. θνητῶν est in omnibus codd. quod vir quidam doctus in marg. Scal. male mutavit in θνητά. Br. in Lectt. p. 51.

οὐ σοι παῖδες ἔτ' εἰσίν. ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο; τί λεύσσω; T. I.
 αἴ, αἴ, πλημμύρει παρθενικαῖσι φόνος.
ἁ μὲν γὰρ ματρὸς ἐπὶ γούνασιν, ἁ δ' ἐνὶ κόλποις
 κέκλιται. ἁ δ' ἐπὶ γᾶς, ἁ δ' ἐπιμαστίδιος.
ἄλλα δ' ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος· ἁ δ' ἐπ' οἰστοῖς p. 34.
 πτώσσει· τᾶς δ' ἔμπνουν ὄμμ' ἔτι φῶς ὁρᾷ.
ἁ δὲ λάλον στέρξασα πάλαι στόμα νῦν ὑπὸ θάμβευς
 μάτηρ σαρκοπαγὴς οἷα πέπηγε λίθος.

CXVIII.

Ὤνθρωφ', Ἡράκλειτος ἐγὼ σοφὰ μοῦνος ἀνευρών,
 φημὶ τάδ' ἐς πάτραν κρείσσονα καὶ σοφίης.
λὰξ γὰρ καὶ κοτέων, Ἀσίᾳ, ξένε, δύσφρονας ἄνδρας
 ὑλάκτευν· λαμπρὰ θρεψαμένοισι χάρις.
οὐκ ἀπ' ἐμεῦ; μὴ τρηχύς· ἐπεὶ τάχα καὶ σύ τι πείσῃ
 τρηχύτερον. πάτρης χαῖρε σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου.

CXIX.

Εἰς τὰς Λυκαμβίδας.

Δεξιτερὴν Ἀΐδαο θεοῦ χέρα, καὶ τὰ κελαινὰ
 ὄμνυμεν ἀῤῥήτου δέμνια Φερσεφόνης,
παρθένοι ὡς ἐσμὲν καὶ ὑπὸ χθονί· πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
 αἰσχρὰ καθ' ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης
Ἀρχίλοχος· ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν οὐκ ἐπὶ καλὰ
 ἔργα, γυναικεῖον ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
Πιερίδες, τί κόρῃσιν ἐφ' ὑβριστῆρας ἰάμβους
 ἐτράπετ', οὐχ ὁσίῳ φωτὶ χαριζόμεναι;

CXVIII. 3. Cod. λ. γ. ἐγὼ καὶ τὸ κέων ἀτίῳ ξένε δ. α. unde melius scripsissem: λ. γ. ἐγὼ κοτέων Ἀσίᾳ, ξ.

CXX.

T. I. Τὸν ταχύπουν, ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, οὐατόεντα λαγών
ἐν κόλποις στέργουσα διέτρεφεν ἁ γλυκερόχρως
Φανίον, εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον.
p. 35. οὐδέ με μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος. θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
ἀπλήστου, πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.
καί μου πρὸς κλισίαις κρύψε νέκυν, ὡς ἐν ὀνείροις
αἰὲν ὁρᾷν κοίτης γειτονέοντα τάφον.

CXXI.

Παμμῆτορ γῆ χαῖρε, σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σὲ
Αἰσιγένην καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής.

CXXII.

α Εἰπὸν ἀνειρομένῳ τίς καὶ τίνος ἐσσί. β Φίλαυλος
Εὐκρατίδεω. α ποδαπὸς δ' εὔχε' ἔμεν; β Θριασεύς.
α ἔζησας δὲ τίνα στέργων βίον; β οὐ τὸν ἀρότρου,
οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν· τὸν δὲ σοφοῖς ἕταρον.
α γήραϊ δ', ἢ νούσῳ βίον ἔλλιπες; β ἤλυθον Αἴδαν
αὐτοθελεὶ, κείνων γευσάμενος κυλίκων.
α ἦ πρέσβυς; β καὶ κάρτα. α λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρὴ
σύμφωνον πινυτῷ σχόντα λόγῳ βίοτον.

CXXIII.

Εἰς τὸν τάφον Ἀντιπάτρου Σιδωνίου ποιητοῦ, ἐφ' ᾧ σύνθημα ἦν ἀλέκτωρ, καὶ φοίνικος κλάδος, καὶ ἀστράγαλος.

Ἀστάλα, σύνθημα τί σοι γοργωπὸς ἀλέκτωρ
ἕστα, καλλαΐνᾳ σκαπτοφόρος πτέρυγι;

ποσσὶν ὑφαρπάζων Νίκας κλάδον· ἄκρα δ' ἐπ' αὐτᾶς T.I.
βαθμίδος προπεσὼν κέκλιται ἀστράγαλος;
ἦ ῥά γε νικάεντα μάχᾳ σκαπτοῦχον ἄνακτα
κρύπτεις; ἀλλὰ τί σοι παίγνιον ἀστράγαλος;
πρὸς δὲ, τί λιτὸς ὁ τύμβος; ἐπιπρέπει ἀνδρὶ πενιχρῷ
ὄρνιθος κλαγγαῖς νυκτὸς ἀνεγρομένῳ.
οὐ δοκέω· σκᾶπτρον γὰρ ἀναίνεται. ἀλλὰ σὺ κεύθεις p. 36.
ἀθλοφόρον, νίκαν ποσσὶν ἀειράμενον.
οὐ ψαύω καὶ τῇδε· τί γὰρ ταχὺς εἴκελος ἀνὴρ
ἀστραγάλῳ; νῦν δὴ τἄτρεκὲς ἐφρασάμαν.
φοίνιξ οὐ νίκαν ἐνέπει, πάτραν δὲ, μεγαυχῆ
ματέρα Φοινίκων, τὰν πολύπαιδα Τύρον·
ὄρνις δ', ὅττι γεγωνὸς ἀνὴρ, καί που περὶ Κύπριν
πρᾶτος, κἠν Μούσαις ποικίλος ὑμνοθέτας.
σκᾶπτρα δ' ἔχει σύνθημα λόγου· θνάσκειν δὲ πεσόντα
οἰνοβρεχῆ, προπετὴς ἐννέπει ἀστράγαλος.
καὶ δὴ σύμβολα ταῦτα. τὸ δ' οὔνομα πέτρος ἀείδει,
Ἀντίπατρον, προγόνων φύντ' ἀπ' ἐρισθενέων.

CXXIV.

Οἰκτρότατον μάτηρ, σε, Χαρίξενε, δῶρον ἐς Ἀΐδαν,
ὀκτωκαιδεκέτην ἐστόλισε χλαμύδι.
ἦ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστενεν, ἀνίκ' ἀπ' οἴκων
ἄλικες οἰμωγᾷ σὸν νέκυν ἀχθοφόρευν.
πένθος δ', οὐχ Ὑμέναιον ἀνωρύοντο γυναῖκες,
αἲ αἲ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας,
καὶ κενεὰς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπάρθενε Μοῖρα
Σπειρογόνας στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους.

T. I. τοῖς μὲν ὁμιλήσασι ποθεῖν πάρα, τοῖς δὲ τοκεῦσι
πενθεῖν, τοῖς δ' ἀγνῶς πευθομένοις ἐλεεῖν.

CXXV.

Οὐ γάμον, ἀλλ' Ἀΐδαν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστα
δέξατο, παρθενίας ἅμματα λυομένα.
ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν
λωτοὶ, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι·
p. 37. ἠῷος δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγεν, ἐν δ' Ὑμέναιος
σιγαθεὶς γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.
αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχευν παρὰ παστῷ
πεῦκαι, καὶ φθιμένᾳ νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

CXXVI.

Ατρέμας, ὦ ξένε, βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
εὕδει, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν Ερωτα
καὶ Μούσας ἱλαραῖς συστολίσας Χάρισιν·
ὃν θεόπαις ἤνδρωσε Τύρος, Γαδάρων θ' ἱερὰ χθών·
Κῶς δ' ἐρατὴ Μερόπων πρέσβυν ἐγηροτρόφει.
ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσὶ, ΣΕΛΟΜ· εἰ δ' οὖν σύ γε Φοῖνιξ,
ΑΥΔΟΝΙΣ· εἰ δ' Ελλην, ΧΑΙΡΕ. τὸ δ' αὐτὸ φράσον.

CXXVII.

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος· πάτρα δ' ἐμὲ τεκνοῖ
Ατθὶς ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροις.
Εὐκράτεω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος,
πρῶτα Μενιππείαις συντροχάσας χάρισιν.

εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν, ξένε, πατρίδα, κόσμον T. I.
    ναίομεν· ἓν θνατοὺς πάντας ἔτικτε Χάος.
πουλυετὴς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου·
    γήρως γὰρ γείτων, κἀγγύθεν Αΐδεω.
ἀλλά με τὸν λάλιον καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπὼν
    χαίρειν, εἰς γῆρας καὐτὸς ἵκοιο λάλον.

CXXVIII.

p. 38.

Αἰνιγματῶδες. ὅτι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ παλαιοῦ ἥρωος Μελεάγρου τὸν ἑαυτοῦ τάφον οὕτως ἐκόσμησεν σιβύνῃ καὶ κάπρου δέρματι.

Πτανὲ, τί σοι σιβύνη, τί δὲ καὶ συὸς εὔαδε δέρμα;
    καὶ τίς ἐὼν, στάλας σύμβολον ἐσσὶ τίνος;
οὐ γὰρ Ερωτ' ἐνέπω σε. τί γάρ; νεκύεσσι πάροικος
    Ιμερος; αἰάζειν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν ταχύπουν Κρόνον. ἔμπαλι γὰρ δὴ
    κεῖνος μὲν τριγέρων· σοὶ δὲ τέθηλε μέλη.
ἀλλ' ἄρα, ναὶ δοκέω γὰρ, ὁ γᾶς μὲν ἔνερθε, σοφιστὰς
    ἐστί· σὺ δ', ὁ πτερόεις, τοὔνομα τοῦδε λέγεις.
ἐν προβολᾷ δ' ἀμφήκες ἔχεις γέρας, ἔς τε γέλωτα
    καὶ σπουδὰν, καί που μέτρον ἐρωτογράφον.
ναὶ μὲν δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἰνέος υἱῷ
    σύμβολα σημαίνει ταῦτα συοκτασίης.
χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ Μούσαν Ερωτι,
    καὶ Χάριτας Σοφίᾳ εἰς μίαν ἡρμόσαο.

CXXIX.

Απύματον καμπτῆρα καταγγέλλουσα κορωνὶς,
    ἑρκοῦρος γραπταῖς πιστοτάτα σέλισι,

Τ. Ι. φαμὶ τὸν ἐκ πάντων ἡθροισμένον εἰς ἓν ἄμοργμον
  ὑμνοθέταν βύβλῳ τᾷδ᾽ ἐνελιξάμενον
ἐκτελέσαι Μελέαγρον, ἀείμνηστον δὲ Διοκλεῖ
  ἄνθεσι συμπλέξαι μουσοπόλον στέφανον.
οὔλα δ᾽ ἐγὼ καμφθεῖσα δρακοντείοισιν ἀώτοις
  σύνθρονος ἵδρυμαι τέρμασιν εὐμαθίας.

---

p. 40.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

ΠΑΡΙΟΥ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες· οὐδέ τις αὐτῶν
  μεμνόμενος, θαλίης τέρψεται οὔτε πότοις.
τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
  ἔκλυσεν· οἰδαλέους δ᾽ ἀμφ᾽ ὀδύνῃ ἔχομεν
πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
  ὦ φίλ᾽, ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον. ἄλλοτε δ᾽ ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
  ἐτράπεθ᾽, αἱματόεν δ᾽ ἕλκος ἀναστένομεν.
ἐξαῦτις δ᾽ ἑτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
  τλῆτε, γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

II.

Εἰμὶ δ᾽ ἐγὼ θεράπων μὲν Ενυαλίοιο ἄνακτος,
  καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

T. I.

III.

Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. ἀσπὶς ἐκείνη
ἐῤῥέτω. ἐξαῦθις κτήσομαι οὐ κακίω.

IV. p. 41.

Οὔ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται, οὐδὲ θαμειαὶ
σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον.
ταύτης γὰρ κεῖνοι δαίμονές εἰσι μάχης
δεσπόται Εὐβοίας δουρικλυτοί.

V.

Ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοίτα, καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός, οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

VI.

Θρηνῶν δὲ τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς ἠφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχόντα νομίμου ταφῆς, λέγει μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν,

Εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπολήθη.

VII.

Οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι· οὔτε κάκιον
θήσω, τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

T. I.

VIII.

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρῃ, κουριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

IX.

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν,
οὐδὲ διαπεπλεγμένον,
p. 42. οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον,
οὐδ' ὑπεξυρημένον.
ἀλλά μοι εἴη ῥαιβὸς,
ἀσφαλῶς βεβηκὼς,
καὶ ἐπινοήμασι δασύς.

X.

Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει.
οὐδ' εἷλέ πω με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος.
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

XI.

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε Λεπτίνεω παῖ,
γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει.

XII.

Καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασι.

IX. 2. Scr. διαπεπλιγμένον.

IX. 5. Scr. ἀλλὰ μικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν ῥαιβὸς, ἀσφ. βεβ. ποσσὶ, καρδίας τε πλέως, καὶ ἐπιν. δ.

XI. 1. Menag. fufp. τ. ἀ. νοῦς, ὦ Γ., παῖ Λεπτίνεω —

T. I.

XIII.

Γλαῦκε ὅρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασι ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα γυρεὸν ὀρφνὸν ἵσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος. κιχάνει δ' ἐξ ἀελπτίης φόβος.

XIV.

Θυμὲ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἄνεχε, δυσμενῶν δ' ἀλέξευ προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς
ἀσφαλῶς. καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο. p. 43.
ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε, καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυθμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

XV.

Τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα. πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί·
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι, καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'. ἔπειτα πολλὰ γίνεται κακά.
καὶ βίου χρήζων πλανᾶται, καὶ νόου παρήορος.

XVI.

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν, οὐδ' ἀπώμοτον,
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ', ἀποκρύψας φάος
ἡλίου λάμποντος· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
ἐκ δὲ τοῦ οὐκ ἄπιστα πάντα κἀπίελπτα γίνεται
ἀνδράσιν; μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,

XV. 4. κινοῦσ' ap. Stob.

T.I. μηδ' ἵνα δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
εἰνάλιον, καί σφι θαλάσσης ἠχήεντα κύματα
φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὄρος.

XVII.

Ὦ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος, σὺ δ' ἔργα
ἐπ' ἀνθρώπους ῥεῖς λεωργά τε καὶ θέμιστα.

XVIII.

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

p. 44.

XIX.

Οὔ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν καίπερ εὔφημος θανὼν
γίνεται. χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζωοῦ διώκομεν
ζωοὶ ἀνθρώπων. κάκιστα δὲ τῷ θανόντι γίνεται.

XX.

Κλῦθ' ἄναξ Ἥφαιστε, καί μοι σύμμαχος γουνουμένῳ
ἵλαος γενοῦ, χαρίζευ δ' οἷά περ χαρίζεαι.

XXI.

Ἀρχίλοχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπών·

Ἥδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἕστηκεν ὕλης ἀγρίας ἐπιστεφής.

XXII.

Ἀρχίλοχος ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν. περὶ γοῦν τῆς Θάσου, ὡς ἥττονος, φησίν·

Οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος, οὐδ' ἐφίμερος,
οὐδ' ἐρατὸς, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

XVI. 7. Scr. μ. ἐὰν δ.

XXIII. T. I.

Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῆς τἀναντία φρονούσης ὃ καλῶς εἶπε·

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει δολοφρονέουσα χειρὶ,
τῇ ἑτέρῃ δὲ πῦρ.

XXIV.

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθεὶς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευε,
κλέψας ἐκ στηθέων ἁπαλὰς φρένας.

XXV. p. 45.

Εἰ γὰρ ὣς
ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θίγειν.

XXVI.

Ἀλλά μ' ὁ λυσιμελὴς, ὦ 'ταῖρε, δάμναται πόθος.

XXVII.

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα, κάρφεται γὰρ ἤδη.

XXVIII.

Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται.

XXIX.

Ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων· τέρψεαι δ' ἀκούων·
φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα, μηδὲ διαλέγεσθαι.

XXX.

Ἤμβλακον, καί πού τιν' ἄλλον ἥδ' ἄτη κιχήσατο.

XXXI.

Ἕρξω·
ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

T. I. XXXII.

Νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

XXXIII.

Αλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίην ἰαίνεται.

p. 46. XXXIV.

Οὐκ ἂν μύροισι γρηῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

XXXV.

Εσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

XXXVI.

Διωνύσοιο ἄνακτος
καλὸν ἐξάρξαι μέλος οἶδα, διθύραμβον, οἴνῳ
συγκεραυνωθεὶς φρένας.

XXXVII.

Εχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο,
ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος.

XXXVIII.

Αἶνός τις ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων ὅδε,
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ τε κἀετὸς
ξυνωνίην ἔθεντο.

XXXIX.

Ερέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη,
ἀχνυμένη σκυτάλη

— — — — —
— — —

πίθηκος ᾔει θηρίων ἀποκριθεὶς T. I.
μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν.
τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

XL. P. 47.

Βοῦς ἐστιν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνὸς, ἔργων ἴδρις.

XLI.

Ἴστη κατ' ἠχὴν κύματός τε κἀνέμου.

XLII.

Ἐλπομαι,
πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταυανεῖ
ὀξὺς ἐλλάμπων.

XLIII.

Μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
ὑπερκρεμάσθω τῆσδε νήσου.

XLIV. Lectt. p. 236

Ὥσπερ πρὸς αὐλὸν βροῦτον ἢ Θρῄιξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδ' ἔην πολευμένη.

XLV.

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφάη.

Lect. p. 327.

ΑΡΙΟΝΟΣ ΜΗΘΥΜΝΑΙΟΥ.

I.

Ὕψιστε θεῶν, πόντιε,
χρυσοτρίαινε Πόσειδον,
γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
βράγχιοι περὶ δή σε πλωτοὶ θῆρες
χορεύουσιν ἐν κύκλῳ,
κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
ἐλαφρὰ ἀναπαλλόμενοι,
σεισμοὶ φριξαύχενες,
ὠκύδρομοι σκύλακες,
φιλόμουσοι δελφῖνες,
ἔναλ' ἀθύρματα κουρᾶν
Νηρηΐδων θεᾶν,
ἃς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
οἵ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ
Ταιναρίαν ἀκτὰν ἐπόρευσαν,
πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
κύρτοισι νώτοις ὀχέοντες,
ἄλοκα Νηρείας πλακὸς
τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον,
φῶτες δόλιοι, ὥς μ' ἀφ' ἁλιπλόου
γλαφυρᾶς νεὼς εἰς οἶδμα
ἁλιπορφύρου λίμνας ῥίψαν.

II.

II. Lect. p. 328.

Ἐπὶ τῷ ἀναθήματι ἐπὶ Ταινάρῳ.

Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίονα Κυκλέος υἱὸν
ἐκ Σικελῦ πελάγυς σῶσεν ὄχημα τόδε.

ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΡΟΔΙΟΥ. T. II. p. 294.

Ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν· ἵππῳ δὲ Πόδαργος·
καὶ κυνὶ Θήραργος· καὶ θεράποντι, Βάβης.
Θεσσαλὸς, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἵμονος υἱός·
ὤλετο δ' ἐν προμάχοις, ὀξὺν Ἄρη συνάγων.

Σ Α Π Φ Ο Υ Σ.

I. (II.) T. I p. 55.

Παιδὸς ἄφωνος ἐοῖσα τάδ' ἐννέπω, ἤν τις ἔρητᾳ,
φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν.
Αἰθοπίᾳ με κόρᾳ Λατῦς ἀνέθηκεν Ἀριστὼ
Ἑρμοκλείδαο τῶ Σαοναϊάδα,
σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ᾇ σὺ χαρεῖσα
πρόφρων ἁμετέραν εὐκλέϊσον γενεάν.

I. 1. Cod. παῖδες α. ε. τάτ' ἐνν. αἴ. Verſ. 3. Cod. Λατεῖ α, ἀρίστα. Verſ. 4. Ἑρμοκλείταο τῶς ἀοναϊάδα.

T. I.

II. (III.)

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζωΐας.

III. (IV.)

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῖσαν
δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,
ἇς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάρῳ
ἅλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

---

p. 58.

ΗΡΙΝΝΗΣ.

I.

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα. λῷστε Προμαθεῦ,
ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν.
ταύταν γῶν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅςις ἔγραψεν,
αἰκ' αὐδὰν ποτέθηκ', ἦς κ' Αγαθαρχὶς ὅλα.

II.

Εἰς Βαυκίδα τὴν Μιτυληναίαν Ηρίννης συνεταιρίδα.

Στᾶλαι, καὶ σειρῆνες ἐμαὶ, καὶ πένθιμε κρωσσὲ,
ὅςις ἔχεις Αΐδα τὰν ὀλίγαν σποδιὰν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἴπατε χαίρην,
αἴτ' ἀςοὶ τελέθοντ', αἴθ' ἑτεροπτόλιες,
χὤτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τὸ,
ὄττι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χὤτι γένος
τήνῳ εὐγενὲς ἐντὶ, καὶ ὄττι μοι ἁ συνεταιρὶς
Ηρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

III. T. I.

Εἰς Βαυκίδα τὴν νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ τελευτήσασαν.

Νύμφας Βαυκίδος ἐμμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τῦτο λέγοις Αΐδα·
ΒΑΣΚΑΝΟΣ ΕΣΣ' ΑΙΔΑ. τὰ δέ τοι καλά μευ ποθορῶντι
ὠμοτάταν Βαυκῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
ὡς τὰν παῖδ' Τμέναιος ὑφ' ἇς δόμον ἄγετο πεύκας
τᾶδ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφλεγε πυρκαΐᾶς,
καὶ σὺ μέν, ὦ Τμέναιε γάμων μολπαῖαν ἀοιδὰν p. 59.
ἐς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσαο.

ΣΟΛΩΝΟΣ p. 75.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον,
ὅρα μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων
κραδίῃ, φαιδρῷ προσενέπῃ προσώπῳ,
γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος
ἐκ μελαίνας φρενὸς γεγωνῇ.

III. 4. Cod. ἔμματα τὰν B. Verſ. 5. Cod. ἐφ' ἇς, Verſ. 6. τάνδ'.

T. I p. 76.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ
ΛΙΝΔΙΟΥ.

I.

Χαλκέη παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
ἔς' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἠέλιος τ' ἀνιὼν φαίνῃ, λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

II.

Εἷς ὁ πατὴρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἑκάςῳ
κοῦραι ἑξήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἳ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἳ δ' αὖτε μέλαιναι,
ἀθάναται δέ τ' ἐοῦσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

ΑΙΣΩΠΟΥ.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς, οὔτε φέρειν.
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, θάλασσα,
ἄςρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίου·
τἆλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα. κἤν τι πάθῃ τις
ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ T. I. p. 77.

ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

I.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα.
τοὺς δὲ κακοὺς-διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

II.

Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας·
τλήμονες, οἵ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὐκ ἐσορῶσιν,
οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασι.

III.

Χρηΐζων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ.
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Αμαλθείας κέρας εἶναι.

IV.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω. τετόρων ἀπὸ τῶνδε γίνονται
φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνὸς, ἡ δὲ μελίσσης,
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης.
εὔφορος ἥδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη.
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, οὔτ' ἂρ κακὴ, οὔτε μὲν ἐσθλή.
ἡ δὲ κυνὸς, χαλεπή τε καὶ ἄγριος. ἡ δὲ μελίσσης,
οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ, καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι, p. 78.
ἧς εὔχου, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

T. I.

V.

Καὶ τόδε Φωκυλίδου, τοπλέον γένος εὐγενὲς εἶναι
οἷς οὔτ' ἐν μύθοις ἕπεται χάρις, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.

VI.

Ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι·
οἱ μὲν, ἐπερχομένου κακὸν ἀνέρος, ἐκλύσασθαι . . .

VII.

Παῖδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν δὴ καλὰ διδασκέμεν ἔργα.

VIII.

Πολλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

IX.

Καὶ τόδε Φωκυλίδου. πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον
οἰκεῦσα σμικρὴ, κρείσσων Νίνου ἀφραινούσης.

X.

T. II. p. 522. Καὶ τόδε Φωκυλίδεω. Λέριοι κακοί. οὐχ' ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ·
πάντες. πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

T. I. p. 116.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I. (LXIX.)

Ἀλκίμων σ', ὦ 'ριτοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων·
ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουληίην.

II. (LXX.) T. I.

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδᾳ, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

III. (LXXI.) p. 117.

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἷμα τόδε. ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

IV. (LXXII.)

Πρόφρων, Αργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχωλὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

V. (LXXIII.)

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἱδρύσατο· τὸν δ' ἄρ' ἐκείνου
ἔκγονοι ἐστάσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

VI. (LXXIV.)

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Αναξαγόρας.

VII. (LXXV.)

Παιδὶ φιλοστεφάνου Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος
μνᾶμα χοροῦ νίκας, υἱὸς Αρηϊφίλου.

VIII. (LXXVI.)

Ρυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπὶς, Αθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

IX. (LXXVII.)

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον,
Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Εχεκρατίδας.

T. I. p. 118. X. (LXXVIII.)

Εὔχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἤπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροις,
Ἑρμῇ τε κρείοντι καθέσσατο. τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀςῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

XI. (LXXIX.)

Τελλία ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱὲ,
ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος.
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν, αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

XII. (LXXX.)

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ὗ τόδε σᾶμα.
Ἄρης δ' ἐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

XIII. (LXXXI.)

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαΐῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.
ὔ τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισε ςυγερῆς ἐν ςροφάλιγγι μάχης.

XIV. (LXXXII.)

Καί σε, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα Νότε λαίλαπι χειμερίῃ.
ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

p. 119. XV. (LXXXIII.)

Ἡ τὸν θύρσον ἔχεσ', Ἑλικωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐτὴν
Ξανθίππη· Γλαύκη δ', ἡ σχεδὸν ἐρχομένη·

ἐξ ὕρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρεσι T.I.
κισσὸν, καὶ ςαφυλὴν, πίονα καὶ χίμαρον.

XVI. (LXXXIV.)

Οὐ φίλος, ὃς κρατῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·
ἀλλ᾽ ὅςις Μεσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ᾽ Ἀφροδίτης
συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ p. 120.

ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΛΕΙΨΑΝΑ.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ.

I.

Οὐδὲ γὰρ οἳ πρότερόν ποτ᾽ ἐπέλοντο,
θεῶν δ᾽ ἐξ ἀνάκτων ἐγένοντο υἷες,
ἡμίθεοι, ἄπονον ἐδὲ ἄφθιτον
ἐδ᾽ ἀκίνδυνον βίον, ἐς γῆρας
ἐξίκοντο, τελέσαντες.

II.

Ἄνθρωπος ἐὼν μήποτε φήσῃς
ὅττι γενήσεται,
μηδ᾽ ἄνδρα ἰδὼν, ὅσσον ἐσσεῖται
χρόνον, ὠκεῖα γὰρ ἐδὲ τανυπτερύγε μυίας
ἕτως ἁ μετάςασις.

II. v. Br. in Gnom. p. 315.

T. I.

III.

Πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάρυβδιν,
αἱ μεγάλαι ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

IV.

Πολλὸς γὰρ ἡμῖν εἰς τεθνάναι χρόνος·
ζῶμεν δ᾽ ἀριθμῷ
παῦρα κακῶς ἔτεα.

p. 121.

V.

Βιοτῆς μὲν γὰρ
χρόνος ἔστι βραχύς· κρυφθεὶς δ᾽ ὑπὸ γῆς
κεῖται θνητὸς τὸν ἅπαντα χρόνον.

VI.

Ρεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

VII.

Οτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ ἄνεμος
βρέμῃ πνέων, κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματι ἤριπεν, οὐδ᾽ ἀδιάντοισι
παρειαῖς, ἀμφί τε Περσεῖ βάλε
φίλαν χέρα, εἶπέν τε· ὦ τέκος,
οἷον ἔχω πόνον. σὺ δ᾽ ἀωτεῖς, γαλαθηνῷ τ᾽
ἤτορι κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ δώματι,
χαλκεογόμφῳ δὲ, νυκτιλαμπεῖ,
κυανέῳ τε δνόφῳ. σὺ δ᾽ αὐαλέαν
ὕπερθε τεὰν κόμαν βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
οὐδ᾽ ἀνέμου φθόγγων, πορφυρέᾳ
κείμενος ἐν χλανίδι, πρόσωπον καλόν.

εἰ δέ τοι δεινὸν τόγε δεινὸν ἦν, T. I.
καί κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν
ὑπεῖχες οὖας, κέλομαι, εὖδε, βρέφος,
εὑδέτω δὲ πόντος, εὑδέτω ἄμετρον κακόν.
ματαιοβουλία δέ τις φανείη,
Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο· ὅ τι δὴ θαρσαλέον
ἔπος, εὔχομαι τεκνόφι δίκας μοι.

VIII. p. 122.

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι προσήρμοσεν ἀμφὶ δασείας κόρσας καὶ σόμα λαβρὸν ὀπισθοδέτοισιν ἱμᾶσιν.

IX.[a]

Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι
πωτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ δ'
ἰχθύες ὀρθοὶ κυανέου ἐξ ὕδατος ἅλλοντο,
καλᾶ σὺν ἀοιδᾶ.

IX.[b]

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενος φησίν·

Ὃς δουρὶ πάντας νίκασε νέους
δινάεντα βαλὼν Ἄναυρον ὕπερ,
πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ.
οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στησίχορος
ἄεισε λαοῖς.

X.

Τίς κεν αἰνήσειε νόῳ πίσυνος
Λίνδου ναέταν Κλεόβουλον,
ἀενάοις ποταμοῖς,

T. I. ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς.
ἀελίου τε φλογὶ, χρυσέας τε σελάνας,
καὶ θαλασσαίαισι δίναις
ἀντιθέντα μένος στάλας;
ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω·
λίθον δὲ καὶ βρότειοι παλάμαι θραύοντι.
μωροῦ φωτὸς ἅδε βουλά.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

XI.

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ·
δεύτερον δὲ, φυὰν καλὸν γενέσθαι,
p. 123. πλουτέειν δ' ἀδόλως τρίτον· κ' ἔπειτα
τέταρτον, μετὰ τῶν φίλων συνηβᾷν.

XII.

Τίς γὰρ ἁδονᾶς ἄτερ
θνατῶν βίος ποθεινὸς;
ἢ ποία τυραννίς;
θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

XIII.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος,
ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες.
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ
πόνῳ ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς
ἐπικρέμαται θάνατος.
κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος
οἵ τ' ἀγαθοὶ, ὅς τις τε κακός.

XIV. T. I.

Ἐστι τις λόγος τὰν Ἀρετὰν ναίειν
δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις, νῦν δέ
μιν θοὰν χῶρον ἁγνὸν ἀμφέπειν.
οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
ᾧ μὴ δακέθυμος ἱδρὼς ἔνδοθεν
μόλῃ, ἵκητ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

XV.

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ' ὁ
πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, p. 124.
προγόνων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶτος
ἔπαινος. ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον
οὔτ' εὐρὼς, οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ
ἀμαυρώσει χρόνος, ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
ὁ δὲ σηκὸς οἰκετᾶν εὐδοξίαν
Ἑλλάδος εἵλατο. μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας
ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν
λελοιπὼς κόσμον, ἀέναόν τε κλέος.

XV. a

Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου
κατὰ λόγον· αὐτὴ γὰρ Κυλλήνης ἐν
ὄρεσσι θεῶν κήρυκα τέκεθ'
Ἑρμῆν.

XIV. 4. Scr. ὁ π. 5. Scr. οὐδ' ᾧ — 6. Scr. ἵκοιτ' ἐς ἄ. ἀ.

T. I.

XV. b

Ὡς ὁπόταν χειμέριον κατὰ μῆνα
πινύσκῃ Ζεὺς ἤματα τεσσαρακαίδεκα,
λαθάνεμόν τε μιν ὥραν
καλέουσιν ἐπιχθόνιοι, ἱερὰν
παιδοτρόφον ποικίλας ἀλκυόνος.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ.

XVI. (XXII.)

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μοῦνος ἔχει.

XVII. (XXIII.)

Μέσσοι δ' οἵ τ' Ἐφύραν πολυπίδακα ναιετάοντες
παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμῳ,
p. 130. οἵ τε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,
οἳ καὶ κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι, καί σφιν ἀέξει
αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

XVIII. (XXIV.)

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόληος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένοις κάρτος ἐλευθερίας.

XV. b 2. Scr. πιτύσκῃ.

(XXIII.) 4. ap. Plutarch. sic: οἱ ... καλλ. Reiske em. κρέσσονα καλλίστων.

XIX. (XXV.) T. I.

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνὸς
αἰθέρα, δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέης,
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

XX. (XXVI.)

Οἵδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρὶ, τοῖς συναρίθμοις
Ιναχίδαις Θυρέαν ἄμφι μαχεσσάμενοι,
αὐχένας οὐ στρέψαντες, ὅπα ποδὸς ἴχνια πρᾶτον
ἁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' Οθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
καρύσσει· Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
αἰ δέ τις Αργείων ἔφυγεν μόρον, ἦς ἀπ' Αδράστου.
Σπάρτᾳ δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

XXI. (XXVII.) p. 131.

Η μέγ' Αθηναίοισι φόως γένεθ', ἡνίκ' Αριστο-
γείτων Ιππαρχον κτεῖνε, καὶ Αρμόδιος.

XXII. (XXVIII.)

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Αρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Αθηναίων, στήσατο Μιλτιάδης.

XXIII. (XXIX.)

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

XXIV. (XXX.)

Ω ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

T. I. XXV. (XXXI.)

Μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὅν ποτε Μῆδοι
  Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς,
  οὐκ ἔτλη Σπάρτας ἡγεμόνας προλιπεῖν.

XXVI. (XXXII.)

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
  ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε Τύχη.
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίαν περιθεῖναι
  κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

p. 132. XXVII. (XXXIII.)

Ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
  κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος.
οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεί σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
  κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀΐδεω.

XXVIII. (XXXIV.)

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
  τῇδ' ἔθανον, Σπάρτας εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
  Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

XXIX. (XXXV.)

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
  φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς.
ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν, ὡς ὄνομ' εἶχεν,
  οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

(XXXII.) 4. Cod. Vat. ἀγηράτῳ.

XXX. (XXXVI.) T.I.

Αἵδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητᾶν
  ἔςαθεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμόνιαι·
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δῖ' Ἀφροδίτα
  Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

XXXI. (XXXVII.)

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
  ὅπλ' ἀνέθεντο Λατοῖ, μνάματα ναυμαχίας.

XXXII. (XXXVIII.) p.133.

Δημόκριτος τρίτος ἦρξε μάχης, ὅτε πὰρ Σαλαμῖνα
  Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει.
πέντε δὲ νῆας ἕλεν δηΐων, ἕκτην δ' ἀπὸ χειρῶν
  ῥύσατο βαρβαρικῶν Δωρίδ' ἁλισκομένην.

XXXIII. (XXXIX.)

Ὦ ξεῖν', εὔυδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄςυ Κορίνθου·
  νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς.
ἐνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἑλόντες
  καὶ Μήδους, ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυόμεθα.

XXXIV. (XL.)

Ἀκμᾶς ἑςακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
  ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι
δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα
  ἥψαμεν, ἀργαλέας μνάματα ναυμαχίας.
ὀςέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
  ἀντ' εὐεργεσίας μνᾶμ' ἐπέθηκε τόδε.

T. I. XXXV. (XLI.)

Οὗτος Ἀδειμάντυ κεῖνυ τάφος, ὃ διὰ βυλὰς
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

XXXVI. (XLII.)

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δυλοσύναν.

XXXVII. (XLIII.)

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσα Μήδων
Πασσανίας Φοίβῳ μνᾶμ' ἀνέθηκα τόδε.

p. 134. XXXVIII. (XLIV.)

Τόνδε ποθ' Ἕλλανες νίκας κράτει, ἔργῳ Ἄρηος
εὐτόλμῳ ψυχᾶς λάμματι πειθόμενοι,
Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι κοινὸν
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίυ.

XXXIX. (XLV.)

Φημὶ Γέλων', Ἱέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβυλον
παῖδας Δεινομένευς τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
Δαρετίυ χρυσῦ, τᾶς δεκάτας δεκάταν,
βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη· πολλὴν δὲ παρασχεῖν
σύμμαχον Ἕλλησι χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

XL. (XLVI.)

Ἐξ ὗ γ' Εὐρώπαν Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε,
καὶ πολέμυς θνατῶν θῦρος Ἄρης ἐφέπει,
ὐδαμά πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα.

οἵδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες, T. I.
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ᾽ ἔστενεν Ἀσὶς ὑπ᾽ αὐτῶν
πληγεῖσ᾽ ἀμφοτέραις χερσὶ, κράτει πολέμου.

XLI. (XLVII.)

Οἵδε παρ᾽ Εὐρυμέδοντί ποτ᾽ ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις
αἰχμηταὶ, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ᾽ ἀρετῆς μνῆμ᾽ ἔλιπον φθίμενοι.

XLII. (XLVIII.) p. 135.

Τῶνδε ποτὲ στέρνοισι τανυγλώχινας ὀϊστοὺς
λοῦσεν Φοινίσσᾳ θοῦρος Ἄρης ψεκάδι.
ἀντὶ δ᾽ ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
ἄψυχ᾽ ἐμψύχων ἅδε κέκευθε κόνις.

XLIII. (XLIX.)

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος
νηῷ Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῒ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

XLIV. (L.)

Οὕτω τοι μελία τανάα ποτὶ κίονα μακρὸν
ἧσο, Πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ᾽ ἱερά·
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένη δηΐῳ ἐν πολέμῳ.

T.I. XLV. (LI.)

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου, μέγα κῦδος ἔχοντες,
κοῦροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην
πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνάμενοι.

XLVI. (LII.)

Δίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
τρηχείην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

p. 136. XLVII. (LIII.)

Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις,
ἣ πατρός τε, καὶ ἀνδρὸς, ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων,
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

XLVIII. (LIV.)

Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μῆτερ ὀπώρας,
οὔλης ἣ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἕλικος,
Τηΐου ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
στήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου,
ὡς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος
παννύχιος κρούων τὴν φιλέπαιδα χέλυν,
κἠν χθονὶ πεπτηὼς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

XLIX. (LV.) T. I

Οὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν
ὑμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων,
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο.
μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
ἠέλιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων·
ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠιθέοισι Μεγιστέα,
καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῆκα λέλοιπε πόθον.
μολπῆς δ' οὐ λήθει μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο
βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν Ἀΐδῃ.

L. (LVI.) p. 137.

Μνήμῃ δ' οὔ τινα φημὶ Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει, παιδὶ Λεωπρεπέος.

LI. (LVII.)

Ἓξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμώνιδες, ἤραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα.
τοσσάκι δ' ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἅρμ' ἐπέβης.

LII. (LVIII.)

Ἦρχε μὲν Ἀδείμαντος Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
Ξεινοφίλου δέ τις υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ.
ἀμφὶ διδασκαλίᾳ δὲ Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρεπέος.

T. I. LIII. (LIX.)

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ, Ξένι᾽· οἱ δ᾽ ὑπὸ γᾶν θέντες, ὄναιντο βίου.

LIV. (LX.)

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδου ἐστὶ σαωτὴρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντ᾽ ἀπέδωκε χάριν.

LV. (LXI.)

Πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ πιὼν, καὶ πολλὰ κακ᾽ εἰπὼν
ἀνθρώπους, κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

p. 138. LVI. (LXII.)

Ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε μύσται,
μηδ᾽ ὕδατος προχοὰς δείδετε χειμερίους.
τοῖον Ξεινοκλῆς γάρ ὁ Λίνδιος ἀσφαλὲς ὔμμιν
Ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ᾽ ἔβαλεν ποταμοῦ.

LVII. (LXIII.)

Βοίδιον ἡ ᾽υλητρὶς καὶ Πυθιὰς, αἵ ποτ᾽ ἐρασταὶ,
σοὶ Κύπρι τὰς ζώνας τάς τε γραφὰς ἔθεσαν.
ἔμπορε καὶ φορτηγὲ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

LVIII. (LXIV.)

Εὐφρὼ καὶ Θαῒς καὶ Βοίδιον, αἱ Διομήδους
γραῖαι, ναυκλήρων ὁλκάδες εἰκόσοροι,
Ἄπιν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ Ἀνταγόρην, ἕν᾽ ἑκάστη,
γυμνοὺς, ναυηγῶν ἥσσονας, ἐξέβαλον.
ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ τὰ ληστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
φεύγετε· Σειρήνων αἵδε γὰρ ἐχθρότεραι.

(LXIII.) 1. Scr. αἵ ποθ᾽ ἑταῖραι.

LIX. (LXV.)

T. I.

Ἡσεῦ καὶ φθιμένας λευκ' ὀστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἀγρῶτα Λυκάς·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον, ἅ τ' ἀρίδαλος
Οσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

LX. (LXVI.)

Σπάρτας μὲν βασιλῆες ἐμοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί·
ἅρμασι δ' ὠκυπόδων ἵππων νικῶσα Κυνίσκα
εἰκόνα τάνδ' ἔστησα. μόναν δ' ἐμὲ φαμὶ γυναικῶν p. 139.
Ελλάδος ἐκ πάσας τόνδε λαβεῖν στέφανον.

LXI. (LXVII.)

Γνῶθι Θεόκριτον προσιδὼν, τὸν Ολυμπιονίκαν
παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' ὐ χείρονα μορφᾶς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

LXII. (LXVIII.)

Στρίβυ παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
Ερμῇ, καλλικόμυς ὐκ ἔλαθες Χάριτας,
ὔτ' Ακαδημίαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοστῷ
σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

LXIII. (LXIX.)

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ωλπις Αθανᾶς,
τέκνον μελαίνης Γῆς, χαρίεντας αὐλὺς
τὺσδε σὺν Ηφαίστῳ τελέσας, ἀνέθηκ' Αφροδίτῃ
καλῷ δαμασθεὶς ἱμέρῳ Βρύσωνος.

(LXVIII.) 1. Cod. Στρίβε καί. Scr. Στρίβυ παῖ.

T.I. LXIV. (LXX.)

Πύθια δὶς, Νέμεα δὶς, Ολύμπια ἐςεφανώθην
ὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ,
Αριςόδαμος Θράσιδος, Αλεῖος, πάλᾳ.

LXV. (LXXI.)

Αργεῖος Δάνδης ςαδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
νίκαις ἱππόκροτον πατρίδ᾽ ἐπευκλείσας,
Ολύμπια δὶς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
p. 140. δύω δ᾽ ἐν Ισθμοῖ, πεντεκαίδεκ᾽ ἐν Νεμέᾳ·
τὰς δ᾽ ἄλλας νίκας ὐκ εὐμαρές ἐς᾽ ἀριθμῆσαι.

LXVI. (LXXII.)

Πατρὶς μὲν Κορκύρα, Φίλων δ᾽ ὄνομ᾽· εἰμὶ δὲ Γλαύκυ
υἱὸς, καὶ νίκη πὺξ δύ᾽ Ολυμπιάδας.

LXVII. (LXXIII.)

Ισθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

LXVIII. (LXXIV.)

Εἰπὸν τίς, τίνος ἐσσὶ, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῇς.
Κάσμυλος, Εὐαγόρυ, Πύθια πὺξ, Ρόδιος.

LXIX. (LXXV.)

Ανθηκεν τόδ᾽ ἄγαλμα Κορίνθιος, ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις ςεφάνυς λάβε πέντ᾽ ἐπ᾽ ἀέθλοις
ἑξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίυ.

(LXXII.) 2. Scr. νικῶ.

(LXXV.) 4. Cod. ἑξήκοντ᾽ ἀμφορεῖς.

Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέῳ τρὶς ἐπισχερὼ, οὐδ' ἐγένοντο T. I.
ἀκτίνων ταμίων ποταθμοί.
καὶ Νεμέᾳ τρὶς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλα
Πελλάνᾳ, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
καὶ Τεγέᾳ, καὶ ἐν Αἰγίνᾳ, κρατερᾷ τ' Ἐπιδαύρῳ,
καὶ Θήβᾳ, Μεγάρων τε δάμῳ.
ἐν δὲ Φλιοῦντι καὶ σταδίῳ τά τε πέντε κρατήσας,
ηὔφρανεν μεγάλαν Κόρινθον.

LXX. (LXXVI.)

p. 141.

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὧραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
οἳ τόνδε τρίποδά σφισι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
θήκαντο. κείνας δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·
εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωρίοις Ἀρίστων
Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς,
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἱππόνικος
Στρούθωνος υἱὸς, ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθείς,
αἵ οἱ ἐπ' ἀνθρώποις ὄνομα κλυτὸν, ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν, Θεᾶν ἰοστεφάνων ἕκατι Μοισᾶν.

LXXI. (LXXVII.)

ᵃΤίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκε; ᵝΔωριεὺς ὁ Θούριος.
ᵃοὐ Ῥόδιος γένος ἦν; ᵝναὶ, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
δεινᾷ δὲ χειρὶ δεινὰ πόλλ' ἔρεξε καὶ βίᾳ.

(LXXV) 9. Cod. καὶ Νεμέᾳ.

T. I. LXXII. (LXXVIII.)

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὅς ποτε Πίσῃ
ἑπτάκι νικήσας, εἰς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

LXXIII. (LXXIX.)

Σῶσος καὶ Σωσὼ Σωτείρῃ τόνδ' ἀνέθηκαν·
Σῶσος μὲν σωθεὶς, Σωσὼ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

LXXIV. (LXXX.)

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα, διηκόσιαι δ' ἄρ' ὁ μισθὸς
δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημ' ἄκατος·
p. 142. ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

LXXV. (LXXXI.)

α Τίς ἅδε; β Βάκχα. α τίς δέ μιν ξέσε; β Σκόπας.
α τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος, ἢ Σκόπας; β Σκόπας.

LXXVI. (LXXXII.)

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱὸς, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

LXXVII. (LXXXIII.)

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε. παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

LXXVIII. (LXXXIV.)

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

LXXIX. (LXXXV.)

Ἰφίων ἔγραψεν ἑᾷ χερὶ, τόν ποκα ὕδωρ
θρέψε Πειρήνης ἄπο.

LXXX. (LXXXVI.) T. I.

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος. οὐκ ἔνι μῶμος
χερσὶν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

LXXXI. (LXXXVII.)

Δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῇδε
τίμησ', εὐνοίης εὐσεβίης θ' ἕνεκα.

LXXXII. (LXXXVIII.) p. 143.

Εὔχεο τοῖς δώροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Λητοΐδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε, καὶ οἳ ναίουσι Κόρινθον,
αἶνον ἔχεις χαρίτων, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις.

LXXXIII. (LXXXIX.)

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

LXXXIV. (XC.)

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἔρωτα
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ τίκτω
οὐκέτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

LXXXV. (XCI.)

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν,
Ξανθίππην Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὑψιπύργου
σήμαινε λαοῖς ἔρμ' ἔχων Κορίνθου.

(LXXXIX.) 2. alii χέρης.

T. I. LXXXVI. (XCII.)

Ἠερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὤφελες Ἴστρον
τῆλε, καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὁρᾷν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης,
ἄγκεα νιφομένων ἀμφὶ Μεθουριάδων.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς· οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

p. 144. LXXXVII. (XCIII.)

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέως, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

LXXXVIII. (XCIV.)

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτείρω σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

LXXXIX. (XCV.)

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλεισθένες, Εὐξείνῳ Μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες, οὐδ' ἵκευ Χῖον ἐς ἀμφιρύτην.

XC. (XCVI.)

Αἰδὼς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον,
Θρηικίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννὸν
Διφίλου αἰχμητὴς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

XCI. (XCVII.)

Τούσδ' ἀπὸ Τυῤῥηνῶν ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἓν πέλαγος, μία ναῦς, εἷς τάφος ἐκτέρισε.

(XCII.) 4. Cod. ἀμφὶ δὲ Θεριάδες. Scr. νιφομένας ἀ. Μελαριάδες.

XCII. (XCVIII.) T. I.

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικοδίκου δὲ, φίλοι καὶ πόλις ἤδε Πόλη.

XCIII. (XCIX.) p. 145.

Χαίρει τις Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον. ἄλλος ἐπ᾽ αὐτῷ
χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

XCIV. (C.)

Φῆ ποτε Τίμαρχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἡνίκ᾽ ἀφ᾽ ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην·
ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔ ποτε λήσῃ,
οὔτ᾽ ἀρετὴν ποθέων, οὔτε σαοφροσύνην.

XCV. (CI.)

Αἲ αἲ νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων, ἐρατῇ πὰρ νεότητι μένειν;
ἣ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσας
ἤλθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

XCVI. (CII.)

Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασιγνήτην τε κεκεύθει
γαῖ᾽, ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
μνῆμα δ᾽ ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

XCVII. (CIII.)

Ἄνθρωπ᾽, οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω. μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ᾽ ἱκανός.

(XCVIII.) 2. Cod. Vat. a pr. man. πελὴ et supra correctum πολλή.

T. I. οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη, κατέβην τὸν ἄφυκτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

XCVIII. (CIV.)

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί.
ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
p. 146. οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
παῦροί μιν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν, πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασσέμεν, οὔτε θανεῖσθαι,
οὐδ', ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδέ τ' ἴσασιν
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

XCIX. (CV.)

Τῇ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ὀξὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας. αὐτὰρ ἐκρύφθη
ζωὴ, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη.
ἐν τις ἐμοὶ γ' αὐτῆς χεέτω μέρος. οὐ γὰρ ἔοικε
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

(CV.) 3. Athen. αὐτὰρ ἐκάμφθη.

C. (CVI.) T. I.

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου, καὶ σχέτλιος ἰχθὺς
πλησίον ἠρείσαντο καρήατα, παῖδα δὲ νυκτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

CI. (CVII.)

Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ.

CII. (CVIII.) p. 147.

Ἡ γρηῢς Νικὼ Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσε
παρθενικῆς. Ἀΐδη, τοῦθ' ὁσίως κέκρικας;

CIII. (CIX.)

Ἑξάμετρος, καὶ οὗτος τροχαϊκὸς πεντάμετρος κατὰ μετάθεσιν τῆς λέξεως.

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε.
υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

CIV. (CX)

Οὕτω χρόνος ὀξὺς ὀδόντας
καὶ πάντα ψήχει, καὶ τὰ βεβαιότατα.

CV. (CXI.)

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

CVI. (CXII.)

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἡνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο. τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος ἐς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων.

T. I. αὐτὰρ ὁ πεπταμένῃ μέγα τύμπανον ἔσχεθε χειρί,
ἤραξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν.
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν νόμον ὑλονόμος θὴρ
μεῖναι, ἀν' ὑλῆεν δ' ὠκὺς ἔθυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε Ῥείῃ
ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

Lect. p. 25. CVII. (CXIII.)

Πρέσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τρηχεῖαν ἄσιλλαν,
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους εἰς Τεγέαν ἔφερον.

T. III. p. 329. ΦΙΛΙΑΔΟΥ ΜΕΓΑΡΕΩΣ.

Ἐπὶ τοῖς ἀναιρεθεῖσιν ὑπὸ Περσῶν.

Ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος,
λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος.

T. I. p. 148. ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ ΡΟΔΙΟΥ.

I.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

Ὤφελες ὦ τυφλὲ Πλοῦτε
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ,
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆναι,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν
κ' Ἀχέροντα· διά σε γὰρ
πάντ' ἐν ἀνθρώποις κάκ' ἐστί.

II.

II. T.I.

Ομοιον τῷ Σιμωνίδυ, Μῦσά μοι Αλκμήνης.

Κηΐα με προσῆλθε φλυαρία ὐκ ἐθέλοντα.
ὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κηΐα φλυαρία.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

I.

Κυανέη καὶ τύσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύῤῥηνον πατρίδα ῥυομένυς.
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες Οσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

II. T.II. p.523.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Αθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ. T.II. p.523.

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφυ ἀντιβολήσας,
Ησίοδ', ἀνθρώποις μέτρα χέων σοφίης.

T. I. p. 149.

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

I.

Θνητοῖς οὐκ αὐθαίρετοι
οὔτ᾽ ὄλβος, οὔτ᾽ ἄκαμπτος Ἄρης,
οὔτε πάμφθερσις στάσις·
ἀλλ᾽ ἐπιχρίμπτει νέφος
ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλαν γᾶν
ἁ πάνδωρος Αἶσα.

II.

Εἷς ὅρος, μία βροτοῖσίν ἐστιν εὐτυχίας ὁδός,
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται διατελεῖν βίον.
ᾧ δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενὶ, τὸ δὲ
πὰν ἦμάρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
δάπτεται κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

III.

Τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ᾽ ἐστ᾽ ἄπρα-
κτ᾽ ὀδυρόμενον δονεῖν καρδίαν;

IV.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος
μανύει χρυσόν·
ἀνδρῶν δ᾽ ἀρετὰν
σοφίαν τε παγκρατὴς
ἐλέγχει ἀλήθεια.

V. T. I. p. 150.

Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν,
φρένα καὶ πυκινὰν
κέρδος ἀνθρώπῳ βιᾶται.

VI.

Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε
πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

VII.

Θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
μηδ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος·
ὄλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

VIII.

Ὄλβιος ᾧ τινι θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορε,
σύν τ' ἐπιζήλῳ τύχᾳ
ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν.
οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντ' εὐδαίμων ἔφυ.

IX.

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν Εἰρήνη μεγάλα,
πλοῦτον, καὶ μελιγλώσσων ἀοιδῶν ἄνθεα,
δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἴθεται βοῶν
ξανθᾷ φλογὶ μηρία, εὐτρίχων τε μήλων.
γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλει.
ἐν δὲ σιδαροδέτοισι πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν
ἱστοὶ πέλονται· ἔγχεά τε λογχωτά,
ξίφεά τ' ἀμφάκεα εὐρὼς δάμναται, χαλκέων δ'
οὐκέτι σαλπίγγων κτύπος, οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος p. 151.

T. I. ἀπὸ βλεφάρων, ἆμος ὃς θάλπει κέαρ.
συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαί,
παιδικοί θ' ὕμνοι φλέγονται.

X.

Αἲ αἲ τέκος ἁμέτερον, μεῖζον ἢ πενθεῖν
ἐφάνη κακὸν, ἀφθέγκτοισιν ἴσον.

XI.

Γλυκεῖ' ἀνάγκα σευομένα κυλίκων
θάλπησι θυμόν· Κύπριδος
ἐλπὶς δ' αἰθύσσει φρένας,
ἀναμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις,
ἀνδράσι θ' ὑψοτάτω
πέμπει μερίμνας.
αὐτὸς μὲν πόλεων
κρήδεμνον λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις
μοναρχήσειν δοκεῖ.
χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε
μαρμαίρουσιν οἶκοι·
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήεντα
νῆες ἄγουσ' ἀπ' Αἰγύπτου
μέγιστον πλοῦτον,
ὃς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

XII.

Εστῆ δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδὸν,
(τοὶ δὲ θοίνας ἔντυνον) ὧδέ τ' ἔφασκ'·

IX. 10. Scr. ἀμὴν ὅς.

αὐτόματοι ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους T. I. p. 152.
ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες.

XIII.

Οὐ βοῶν πάρεςι σώματ', οὔτε
χρυσὸς, οὔτε πορφύρεοι τάπητες,
ἀλλὰ θυμὸς εὐμενὴς, μοῦσά τε
γλυκεῖα, καὶ Βοιωτίοισιν
ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

XIV.

Οὐχ ἕδρας ἔργον, οὐδ' ἀμβολᾶς,
ἀλλὰ χρυσαιγίδος Ιτωνίας
χρὴ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν
ἐλθόντας, ἁβρόν τι δεῖξαι.

XV.

Φάσωμεν πιςὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν·
πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

XVI.

Ακούσωμεν οὖν πάλιν Βακχυλίδου τοῦ μελοποιοῦ περὶ τοῦ θείου λέγοντος.

Οἱ μὲν ἀδμῆτες ἀεικελίων νούσων εἰσὶ,
καὶ ἀναίτιοι, οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

XVII.

Ετερος δ' ἐξ ἑτέρου σοφὸς
τό τε πάλαι τό τε νῦν. οὐδὲ γὰρ ῥᾷςον
ἀῤῥήτων ἐπέων πύλας ἐξευρεῖν.

T. I. p. 153.

XVIII.

Παύροισι δὲ θνητῶν τὸν ἅπαντα χρόνον
ὁ δαίμων δῶκε πράσσοντας ἐν καιρῷ,
πολιοκρόταφον γῆρας ἱκνεῖσθαι,
πρὶν ἐγκύρσαι δύαις.

XIX.

Κόρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,
πρόφρων Κραναίων ἱμερόεντα χορὸν
αἰὲν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μοισᾶν
Κηΐῳ ἀμφιτίθει Βακχυλίδῃ στεφάνους.

XX.

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγρῶ τόνδ' ἀνέθηκε
τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ.
εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

ΤΙΜΩΝΟΣ
ΤΟΥ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Ἐνθάδ' ἀποῤῥήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι·
τοὔνομα δ' οὐ πεύσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.

XIX. 2. Cod. Vat. Κραναίων.

Σ Κ Ο Λ Ι Α

T. I. p. 154.

Η ΠΑΡΟΙΝΙΑ ΑΙΣΜΑΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΑ ΠΟΙΗΤΩΝ ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ ΑΔΗΛΩΝ.

I. ΠΙΤΤΑΚΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Ἔχοντα δεῖ τόξον καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν.
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος λαλεῖ,
διχόμυθον ἔχουσα κραδίῃ νόημα.

II. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Συνετῶν ἐστιν ἀνδρῶν,
πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ,
προνοῆσαι ὅπως μὴ γένηται·
ἀνδρείων δὲ, γενόμενα εὖ θέσθαι.

III. ΒΙΑΝΤΟΣ ΠΡΙΗΝΕΩΣ.

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἴκε μένῃς·
πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν. αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

IV.

Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,
εἴ τις δύναιτο, καὶ παλάμην ἔχοι·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται, p. 155.
τῷ παρέοντι τρέχειν ἀνάγκη.

T. I.

V.

Εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις
ἦν ἕκαστος, τὸ στῆθος
διελόντα γνώμῃ, ἔπειτα
τὸν νοῦν ἐσιδόντα, πάλιν τε κλείσαν-
τ', ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

VI.

Αἲ αἲ Λειψύδριον προδοσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε, καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν, οἵων πατέρων κύρησαν.

VII. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.
Φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔ τι που τέθνηκας·
νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,
Τυδείδην τε φασὶν Διομήδεα.
Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην.
p. 156. Ἀεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἁρμόδιε κ' Ἀριστόγειτον,

ὅτι τὸν τύραννον κτάνετον T. I.
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιήσατον.

VIII.

Ἰὼ Πὰν Ἀρκαδίας
μεδέων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ, Βρομίαις ὀπαδὲ
Νύμφαις γελασίαις,
ἰὼ Πὰν ἐπ' ἐμαῖς
ταῖσδ' εὐφροσύναις ἀοιδαῖς
ἄειδε κεχαρημένος.
νικήσαμεν ὡς ἐβουλόμεθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν οἱ θεοὶ,
φέροντες παρὰ Πανδρόσου
ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.

IX.

Παλλὰς Τριτογένεια, ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
ἄτερ ἀλγέων τε, καὶ στάσεων,
καὶ θανάτων ἀώρων,
σύ τε καὶ πατήρ.

X.

Πλούτου μητέρ' Ὀλυμπίαν
ἀείδω Δήμητρα,
στεφανηφόροις ἐν ὥραις·
σὲ τε, παῖ Διὸς Περσεφόνη,
χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

Γ. I. p. 157.

XI.

Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατὼ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλωνα,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν Ἄρτεμιν,
ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

XII.

Παῖ Τελαμῶνος, Αἶαν αἰχμητὰ,
λέγουσί σ' ἐς Τροίαν ἄριστον
ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.
Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον,
Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροίαν λέγουσιν
ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

XIII. ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ ΤΗΣ ΣΙΚΥΩΝΙΑΣ.

Ἀδμήτου λόγον, ὦ 'ταῖρε, μαθὼν
τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου,
γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

XIV.

Ὁ δὲ καρκίνος ὧδ' ἔφη
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·
εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν,
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

p. 158.

XV.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος,
ὦ 'ταῖρ', ὑποδύεται· φράζευ μή σε βάλῃ.
τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος.

XVI.

'T. I.

Οςις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν,
μεγάλην ἔχει τιμὰν, ἔν τε βροτοῖς
ἔν τε θεοῖσιν, κατ' ἐμὸν νόον.

XVII.

Εγχει κώθωνι, διάκκε,
μηδ' ἐπιλήθη, εἰ δὴ χρὴ
τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

XVIII.

Σύν μοι πῖνε, συνήβα,
συνέρα, συντεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο·
συσσωφρονήσω σώφρονι.

XIX.

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φοροῖεν
Διονύσιον ἐς χορόν.
εἴθ' ἄπυρον καλὸν
γενοίμην μέγα χρυσίον,
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη
καθαρὸν θεμένη νόον.

XX.

p. 159.

Α ὗς τὰν βάλανον
τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλὴν
τὰν μὲν ἔχω, τὰν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

T. I.

XXI.

Πόρνη καὶ βαλανεὺς
τωὐτὸν ἔχυσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταὐτᾷ πυέλῳ
τόν τ' ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λόει.

XXII. ΤΒΡΙΟΤ ΤΟΤ ΚΡΗΤΟΣ.

Ἐστι μοι πλῦτος, μέγα δόρυ, καὶ ξίφος,
καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός.
τύτῳ γὰρ ἀρῶ, τύτῳ θερίζω, τύτῳ
πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω,
τύτῳ δεσπότας μνοίας κέκλημαι. τοὶ δὲ
μὴ τολμῶντες ἔχειν δόρυ καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον,
πάντες γόνυ πεπτηότες ἐμοὶ, κυνέοντι
δεσπόταν, καὶ βασιλέα μέγαν φωνέοντι.

XXIII. ΑΡΙΦΡΟΝΟΣ ΣΙΚΤΩΝΙΟΤ.

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων,
μετὰ σεῦ ναίοιμι
τὸ λειπόμενον βιοτᾶς.
σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης.
εἰ γάρ τις ἢ πλύτυ χάρις, ἢ τεκέων,
τᾶς ἰσοδαίμονός τ' ἀνθρώποις
p. 160. βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων,
ὓς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἄρκυσι θηρεύομεν·
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις,
ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,

τέθηλε πάντα, καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρ· T. I.
σέθεν δὲ χωρὶς ἔ τις εὐδαίμων.

ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ. T. III. p. 329.

Εἰς ἑαυτόν.

Εἴθ᾽ ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ᾽ ἡμῖν
οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν.
ὡς ἐπ᾽ ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ᾽, οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται.

ΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΙΟΥ T. I. p. 161.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Θυρσοφόροισι φίλος, μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·
αὐτὴ γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων,
αἵ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ, θαλίαι τε ἀνάκτων,
ἐξ ἔ βοτρυόεσσ᾽ οἰνὰς ὑποχθόνιον
πτόρθον ἀνασχομένη, θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει·
αἰθέρος ὀφθαλμῶν δ᾽ ἐξέθορον πύκινοι
παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ.
πρὶν δὲ σιωπῶσι. παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
ξυνὸν τῷ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές,

T. I. τȣ̃ θαλίαι φίλα τέκνα, φιλοφροσύνη τε, χοροί τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν·
τȣ̃ σὺ πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,
χαῖρε, δίδȣ δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν, καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

II.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ Χρύσης
οἶνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
p. 162. σπένδοντες δ' ἁγνῶς Ηρακλεῖ τ' Αλκμήνη τε,
Προκλέϊ, Περσείδαις τ', ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι,
πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή·
ὀρχείσθω τις· ἑκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
ὃν τινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,
κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

III.

Ὡς ὁ μὲν ἠνορέη τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ,
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοτον.
εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

IV.

Ἔνιοι δὲ καὶ τεκεῖν ἐκ Θησέως Αριάδνην Οἰνοπίονα καὶ Στάφυλον, ὧν καὶ ὁ Χῖος Ἴων ἐςὶ, περὶ τῆς ἑαυτȣ̃ πατρίδος λέγων·

Τήν ποτε Θησείδης ἔκτισεν Οἰνοπίων.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ T. I. p. 163.

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Ἄκρον ἰατρὸν Ἄκρων', Ἀκραγαντῖνον, πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

ἢ ἄλλως·

ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

II.

Παυσανίαν ἰατρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτου υἱὸν,
φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλα,
ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισι
φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνας θαλάμων.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
Βορρᾶς ὡμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφὸς, ὃς τὸν Ἔρωτα,
ἀλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

T. II. p. 57.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Επαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ, καὶ γυναικὸς τινος μετὰ τέκνων κατὰ τοὺς ἀγροὺς, δύο μὲν ἀῤῥένων τελείων, μιᾶς δὲ παρθένου, φαγούσης θανασίμους μύκητας καὶ ἀποπνιγείσης μετὰ τῶν τέκνων, ποιῆσαι τουτὶ τὸ ἐπίγραμμα·

Ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
μητέρα, παρθενικήν τε κόρην, δισσούς τε συναίμους,
ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

T. I. p. 164.

ΕΥΗΝΟΥ ΠΑΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

I.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε
κρυπτόμενον, μανίας πουλὺ χερειότερον.

II.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν, μάλα σύμφορόν ἐστι·
χωρὶς δ' οὖσα βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

III.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως·
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει.

καὶ

καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός· T.I.
σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ τάδε.
τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥήτορες εἰσὶ διδασκαλίας.

IV.

Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.

V.

Ισθ' ὅση λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

VI. p. 165.

Ει μισεῖν πόνος ἐστὶ, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύ' ὀλέθρων
αἱροῦμαι χρηστῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης.

VII.

Κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι, τράγε, θυομένῳ.

VIII.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ Ἀφροδίτης ἄγαλμα.

Παλλὰς καὶ Κρονίδαο συνευνέτις εἶπον, ἰδοῦσαι
τὴν Κνιδίην· ἀδίκως τὸν Φρύγα μεμφόμεθα.

IX.

Πρόσθε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας
δέρξατο τὰν κάλλευς πρῶτ' ἀπενεγκαμέναν.
Πραξιτέλης Κνιδίοις δὲ πανωπήεσσαν ἔθηκε,
μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Πάριδος.

VI. 1. Cod. Vat. ἐκ δύο λυτρῶν. unde scr. ἐκ δύο λυγρῶν.

T. I.

X.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Ἡ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοὶ τᾷδ' ἐπίκειται
ἔκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

XI.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· οὐκ ἔπλασα ταύταν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀπεπλασάμην.

XII.

Ἅ ποτε παρθενικαῖσιν ἱλασκομένα παλάμῃσιν
Κύπριδα σὺν πεύκαις, καὶ γάμον εὐξαμένα,
p. 166. κουριδίους ἤδη θαλάμῳ λύσασα χιτῶνας,
ἀνδρὸς ἀφὰρ μηρῶν ἐξελέγχευσα τύπους.
νυμφίος ἐκ νύμφης δὲ κικλήσκομαι, ἐκ δ' Ἀφροδίτης
Αρεα, καὶ βωμοὺς ἔστεφον Ἡρακλέους.
Θῆβαι Τειρεσίην ἔλεγόν ποτε, νῦν δέ με Χαλκὶς
τὴν πάρος ἐν μίτραις ἠσπάσατ' ἐν χλαμύδι.

XIII.

Ἀτθὶ Κόρα, μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἁρπάξασα
τέττιγ', ἀπτῆσιν δαῖτα φέρεις τέκεσι,
τὸν λάλον ἁ λαλόεσσα, τὸν εὔπτερον ἁ πτερόεσσα,
τὸν ξένον ἁ ξείνα, τὸν θερινὸν θερινά.
οὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις, οὐδὲ δίκαιον,
ὄλλυσθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασι.

XII. 7. Cod. χαλκός.

XIII. 2. codd. Plan. τέττιγα, πτανοῖς.

T. I.

XIV.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν, Ιλιον ἱρὴν,
τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,
αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν. ἀλλ' ἐν Ομήρῳ
κεῖμαι, χαλκείων ἕρκος ἔχυσα πυλῶν.
ὐκ ἔτι με σκάψει Τρωοφθόρα δύρατ' Αχαιῶν,
πάντων δ' Ελλήνων κείσομαι ἐν σόμασι.

XV.

Βάκχυ μέτρον ἄριςον, ὃ μὴ πολὺ, μηδ' ἐλάχιςον·
ἔςι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος, ἢ μανίης.
χαίρει κιρνάμενος τρισὶ Νύμφαις τέτρατος αὐτός·
τῆμος καὶ θαλάμοις ἐςὶν ἑτοιμότατος.
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέςραπται μὲν Ερωτας,
βαπτίζει δ' ὕπνῳ γείτονι τῷ θανάτυ.

XVI.

p. 167.

Εχθίςη Μύσαις σελιδηφάγε, λωβήτειρα
φωλὰς, ἀεὶ σοφίης κλέμματα φερβομένη,
τίπτε κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχάζῃ,
σίλφη, τὴν φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένη;
φεῦγ' ἀπὸ Μυσάων, ἴθι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει
βάσκανον εὐψήκτῳ δῆξιν ἐπεισαγάγῃς.

XIV. 2. Cod. Vat. τὰν . . . . κληζομέναν.

XV. 3. Cod. Vat. κ. δὲ τρισὶν νύμφαισι τέταρτος.

T. I. **Α Ν Τ Ι Μ Α Χ Ο Υ**

ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

Τίπτε μέθ' ὧν ἄτλητος, Ἐνυαλίοιο λέλογχας,
Κύπρι; τίς ὁ ψεύσας; γυμνὰ καθάψε μάταν;
ἔντεά σοι γὰρ Ἔρωτες ἐφίμεροι, ἅ τε κατ' εὐνὰν
τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι δίᾳ
ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Ὑμέναιον ἴθι.

p. 168. **Σ Ι Μ Μ Ι Ο Υ**

ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλου,
τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον,
πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς
βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος. ἀλλ' ὁ περισσὸς
αἰὼν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσι.

II.

Ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα, κισσὲ,
ἑρπύζοις, χλοεροὺς ἐκπροχέων πλοκάμους,
καὶ πεταλὸν πάντῃ θάλλοι ῥόδον, ἥ τε φιλόρρωξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,

εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς Τ. I.
ἤσκησεν, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἡμίονος καὶ ὄνος φορέουσαι οἶνον ἔβαινον·
αὐτὰρ ὄνος στενάχιζεν ἐπ' ἄχθεϊ φόρτου ἑοῖο·
τὴν δὲ βαρυστενάχουσαν ἰδοῦσ' ἐρέεινεν ἐκείνη·
μῆτερ, τί κλαίουσ' ὀλοφύρεαι, ἠύτε κούρη;
εἰ μέτρον ἕν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα·
εἰ δὲ ἓν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσότητα φυλάξεις.
εἰπὲ τὸ μέτρον, ἄριστε γεωμετρίης ἐπίιστορ.

ΦΙΛΙΣΚΟΥ

T. I. p. 184.

ΕΙΣ ΛΥΣΙΑΝ ΤΟΝ ΡΗΤΟΡΑ.

Καλλιόπης θύγατερ πολυήγορε, φροντίδι δείξεις
εἴ τι φρονεῖς, σοφίης καί τι περισσὸν ἔχεις.
τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι, καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσία ὕμνον,
δόντα καταφθιμένῳ καὶ τάφον ἀθάνατον,
ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασι,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

T.II.p.236. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Μνᾶμα μὲν Ελλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὀστέα δ' ἴσχει
γῆ Μακεδών· ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
πατρὶς δ' Ελλάδος Ελλὰς, Αθῆναι· πλεῖστα δὲ Μούσαις
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

T.III.p.330. ΙΠΠΩΝΟΣ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ, Ο ΕΚΕΛΕΥΣΕΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝΑΙ ΤΩ ΜΝΗΜΑΤΙ ΤΩ ΕΑΥΤΟΥ.

Ιππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἐποίησε Μοῖρα καταφθίμενον.

T.I. p.169. ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

I.

Αστέρας εἰσαθρεῖς Αστὴρ ἐμός. εἴθε γενοίμην
Οὐρανὸς, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σε βλέπω.

II.

Τὴν ψυχὴν, Αγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων, ὡς διαβησομένη.

T. I.

III.

Νῦν ὁ τὸ μηδὲν Ἀλεξις, ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλὸς
  ὤπται, καὶ πάντη πᾶς τις ἐπιστρέφεται.
θυμὲ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσει
  ὕστερον. οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

IV.

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις. ἀλλ' ἐπίνευσον,
  Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

V.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἑκοῦσα φιλεῖς με,
  δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ ὃ μὴ γίνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
  σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

VI. p. 170.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίραν,
  ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο δριμὺς Ἔρως.
ἆ δειλοὶ, νεότατος ὑπαντιάσαντες ἐκείνης
  πρωτοβόλου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

VII.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ τὸν ἐραστῶν
  ἑσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαῒς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
  οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

VI. 2. restitue Athen. lect. πικρὸς (s. δριμὺς) ἔπεστιν ἔρως. Vers. 3. Vat. cod. ἃς νέον ἥβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρατοὶ πρωτοβόλου (a pr. man. πρωτοβόλοι.)

T.I.

VIII.

Εἰς βάτραχον χαλκῦν ἀνατεθέντα ταῖς Νύμφαις παρὰ ὁδοιπόρυ.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν ἀοιδὸν,
τὸν λιβάσιν κύφαις τερπόμενον βάτραχον
χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος, εὖχος ἔθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενον.
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὔκαιρον ἀείσας
κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι·
φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος ὐκ ἀπολείπων
εὗρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει λιβάδων.

IX.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα.

Η Παφίη Κυθέρεια δι' οἴδματος ἐς Κνίδον ἦλθε,
βυλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
φθέγξατο· πῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
p. 171. Πραξιτέλης ὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
ἔξεσ', Ἄρης οἵαν ἤθελε τὴν Παφίην.

X.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, ὔθ' ὁ σίδαρος·
ἀλλ' ὕτως ἔστης ὥς ποτε κρινομένη.

XI.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ ὐχὶ πεσεῖται,
ζητῦσαι, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνυς.

VIII. 3. Cod. Vat. in textu τυπώσας. et fupra correctum μορφώσας. Verf. 8. Cod. Vat. ε. ναμάτων.

XII.

T. I.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως·
ἠνίδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

XIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκινοῖς κῶμον ὑπὸ Ζεφύροις,
καί σοι καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελγομένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

XIV.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς συρίζον.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἵ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοί, καὶ βληχὴ πουλυμιγὴς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ Πάν,
ὑγρὸν ἱεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων·
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
Ὑδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

XV.

p. 172.

Εἰς Σάτυρον κρήνῃ ἐφεστῶτα, καὶ Ἔρωτα καθεύδοντα.

Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέη χεὶρ
κωφῷ θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ.
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμέστιος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
πορφυρέου μέθυος, ἁγνὸν ὕδωρ προχέω.
εὔκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσῃς, ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον.

XIII. 2. Pyrt. κῶνον.
XV. 2. Cod. Vat. et Planudea μούνῳ.

T. I. XVI.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν.
ἢν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

XVII.

Εἰς δακτύλιον.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

XVIII.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

XIX.

Αἰὼν πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

p. 173. XX.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον. ἦ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐπ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

XXI.

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἑῷος·
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

T.I.

XXII.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶ
  Μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γεινομέναις.
σοὶ δὲ, Δίων, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
  δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
κεῖσαι δ᾽ εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
  ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

XXIII.

Οἵδε ποτ᾽ Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
  Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ᾽ ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς Ἐρέτρια, χαίρετ᾽ Ἀθῆναι
  γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

XXIV.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικὸν, ἄγχι δὲ Σούσων
  κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ᾽ ἡμετέρης.

XXV.

p.174.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ᾽ ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ.
  ὡς ἁλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ᾽ Ἀΐδης.

XXVI.

Ναυηγόν με δέδορκας, ὃν οἰκτείρασα θάλαττα
  γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ᾐδέσατο.
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ᾽ ἀπέδυσε,
  τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος.
κεῖνο μὲν ἐνδύσαιτο, καὶ εἰν Ἀΐδαο φέροιτο,
  καί μιν ἴδοι Μίνως τοὐμὸν ἔχοντα ῥάκος.

XXIV. 1. Melius Suid. Εὐβοίων γ.

T. I. XXVII.

Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

XXVIII.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

XXIX.

Εἰς Ἔρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον.

Ἄλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης.
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ
εὗδεν μειδιόων· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
κηροχύτοις ἐντὸς λαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

p. 175. XXX.

Ἁ Κύπρις Μοίσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἔρον ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
χαὶ Μοῖσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
ἁμῖν οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ

T. I.

ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

I.

Ανέρα τις λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγῆς
ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.
ἄμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν, ὄψεις,
ὃς δὲ, βάσεις· ἄλλῳ δ' ἄλλος ὑπηρεσίῃ·
τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας
ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.
ἡ μία δ' ἀμφοτέροις ἤρκει φύσις· ἐν γὰρ ἑκάστῳ
τὠλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.

II.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύσῳ.

Α λίθος ἔς' ἀμέθυσος· ἐγὼ δ' ὁ πότας Διόνυσος.
ἢ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

III.

Α σφραγὶς ὑάκινθος· Ἀπόλλων δ' ἐςὶν ἐν αὐτῇ
καὶ Δάφνη· ποτέρῳ μᾶλλον ὁ Λητοΐδας;

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΥ.

p. 176.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος·
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

I. 6. Fort. ὀρθοβάτει aut ἰθυβάτει.
II. Cod. in lemm. ἀμεθύσῳ. et v. 1. ἀμέθυστος.

T.I. **ΑΙΣΧΙΝΟΥ**

ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Θνητῶν μὲν τέχναις ἀπορούμενος, εἰς δὲ τὸ θεῖον
ἐλπίδα πᾶσαν ἔχων, προλιπὼν εὔπαιδας Ἀθήνας,
ἰάθην ἐλθὼν, Ἀσκλήπιε, πρὸς τὸ σὸν ἄλσος,
ἕλκος ἔχων κεφαλῆς ἐνιαύσιον, ἐν τρισὶ μησί.

p. 177. **ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.**

I.

Ἀρετὰ πολύμοχθε
γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν, ζηλωτὸς Ἑλλάδι πότμος,
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς
ἀκάμαντας· τοῖον
ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν τ' ἀθάνατον,
χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ γονέων,
μαλακαυχητοῖό θ' ὕπνου.

I. 1. 2. Ex his duobus verſſ. unum fecit Vir doct. ap. Hurd. in Comm. ad Hor. a. p. Verſ. 5. 9. ζαλωτὰς ἐν E. Idem. 6. Haec ſic digeſſit: κ. π. τλ. μ. α. || τοῖον ε. φρέν' ἔρωτα βάλλεις || κ. φέρεις τ' ἀθ.

σεῦ δ' ἕνεχ' οὑκ Διὸς Ἡρακλέης, T. I.
Λήδας τε κοῦροι πόλλ' ἀνέτλασαν,
ἔργοις σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς
Αἴας τ' Ἀΐδαο δόμους ἦλθον.
σᾶς δ' ἕνεκα φιλίου μορφᾶς
καὶ Ἀταρνέως ἔντροφος
ἠελίου χήρωσεν αὐγάς.
τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις,
ἀθάνατόν τε μιν αὔξουσι Μοῦσαι,
Μναμοσύνας θύγατρες,
Διὸς Ξενίου σέβας αὔξουσαι,
φιλίας τε γέρας βεβαίου.

II.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως, παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνὴν, p. 178.
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεὺς,
οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

III.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡ' ΟΜΗΡΩι ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

1. Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισσῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ῥέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

2. Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ιαλμένου.

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ιαλμένου ἥδε
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

l. 18. καὶ delet idem. 20. ἀοίδιμον. 21. αὐξήσουσι.

T. I. 3. Ἐπὶ Αἴαντος τȣ̃ Οἰλέως, κειμένȣ ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.

Ἐνθάδε τῶν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν

Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

4. Ἐπὶ Ἐλεφήνορος κειμένȣ ἐν Τροίῃ.

Νήσȣ ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα ἀρχὸν Ἀβάντων

ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίȣ.

5. Ἐπὶ Μενεσθέως κειμένȣ ἐν Ἀθήναις.

Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεὺς

ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

6. Ἐπὶ Αἴαντος Τελαμωνίȣ κειμένȣ ἐν Τροίᾳ.

Ἀδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι

Αἴαντος τύμβῳ, κειραμένα πλοκάμȣς,

θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, ὕνεκ' Ἀχαιοῖς

ἁ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμȣ̃ κέκριται.

p. 179. 7. Ἐπὶ Τεύκρȣ κειμένȣ ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρȣ.

Ἰῶν ὠκυμέρων ταμίην Τελαμώνιον ἦδε

Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμὶς κατέχει.

8. Ἐπὶ Διομήδȣς κειμένȣ ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδη

ἦδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

9. Ἐπὶ Σθενέλȣ καὶ Εὐρυάλȣ κειμένων ἐν Ἄργει.

Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήϊος ὧδε τέθαπται

τύμβῳ, καὶ τȣ́τȣ πλησίον Εὐρύαλος.

10. Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος κειμένȣ ἐν Μυκήναις.

Λεύσσεις Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον,

ὅς θάν' ὑπ' Αἰγίσθȣ κȣλομένης ἀλόχȣ.

11. Ἐπὶ

6. Verf. 4. Cod. Vat. δένατοι.

11. Επὶ τοῦ αὐτοῦ. T. I.

Μνῆμα τόδ' Ατρείδεω Αγαμέμνονος, ὃν ῥα κατέκτα
  δῖα Κλυταιμνήστρη Τυνδαρὶς οὐχ ὁσίως.

12. Επὶ Μενελάου.

Ολβιος, ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
  ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλου.

13. Επὶ Νέστορος κειμένου ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνουν ψυχήν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα,
  ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

14. Επὶ τοῦ αὐτοῦ.

Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἠδὲ θανόντα
  γῆ κατέχει, βουλῇ φέρτατον ἡμιθέων.

15. Επὶ Αντιλόχου κειμένου ἐν Τροίῃ.

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Αντιλόχοιο,
  ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

16. Επὶ Αγαπήνορος. p. 180.

Αρχὸς ὅδ' ἐκ Τεγέης Αγαπήνωρ, Αγκαίου υἱὸς,
  κεῖθ' ὑπ' ἐμοὶ, Ταφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

17. Επὶ Αμφιμάχου καὶ Διώρου.

Αρχὸς τ' Αμφίμαχος Κτεάτου παῖς, ἠδὲ Διώρης
  ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

18. Επὶ Θαλπίου καὶ Πολυξένου κειμένων ἐν Ηλιδι.

Οἵδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ηλιδι δίῃ
  δμηθέντες κρυεροῦ δῶμ' Αΐδαο ἔβαν.

19. Επὶ κενοταφίου Μέγητος ἐν Δουλιχίῳ.

Μνῆμα Μέγητι θοῷ, μεγαθύμου Φυλέος υἱῷ,
  Δουλίχιοι τεῦξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

14. 2. Melius Eustath. φ. ἡμερίων.

T. I. 20. Επὶ Ὀδυσσέως κειμένε ἐν Τυῤῥηνίᾳ.

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,

κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.

21. Επὶ τῦ αὐτῦ.

Οὗτος Ὀδυσσῆος κείνε τάφος, ὃν διὰ πολλὰ

Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

22. Επὶ Θόαντος.

Υἱὸν ὑπερθύμε Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς

Γόργης τῆς Οἰνέως ἧδε κόνις κατέχει.

23. Επὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνε κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίε Ἰδομενῆος ὁρᾷς τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τῦ

πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλε.

24. Επὶ Τληπολέμε κειμένε ἐν Ῥόδῳ.

Αὐ' Ἡρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα

Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

p. 181. 25. Επὶ Δηϊπύλε.

Δηϊπύλε κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοιο

μνῆμα τόδ' εὐκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

26. Επὶ Νιρέως κειμένε ἐν Τροίᾳ.

Ενθάδε τὸν κάλλιςον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,

Νιρέα, τὸν Χαρόπε παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

27. Επὶ Φειδίππε καὶ Ἀντίφε.

Φείδιππον Τροίην πέρσαντ' ἠδ' Ἀντιφον ἥρω

γαῖα πατρὶς κώμη ἠδ' Εφύρα κατεχει.

28. Επὶ Ἀχιλλέως κειμένε ἐν Τροίῃ.

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος Πηληϊάδην Ἀχιλῆα

ἠδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ.

29. Επὶ τοῦ αὐτοῦ. T. I.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Αχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται
τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

30. Επὶ Πατρόκλου κειμένου μετὰ Αχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος· ὁμοῦ δ' Αχιλῆϊ τέθαπται,
ὃν κτάνεν ὠκὺς Αρης Εκτορος ἐν παλάμαις.

31. Επὶ Ποδάρκους κειμένου ἐν Σικυῶνι.

Γῆ μὲν Αχαιὶς ἔθρεψε Ποδάρκην Ακτορος υἱόν·
ὀςέα δ' αὖ Σικυὼν γῆ κατέχει φθιμένου.

32. Επὶ Φιλοκτήτου.

Τόξων Ηρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱὸν,
ἥδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυὰς κατέχει.

33. Επὶ Εὐμήλου.

Υἱὸς ὅδ' Αδμήτοιο Φερητιάδης Εὔμηλος
νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

34. Επὶ κενοταφίου Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκκῃ. p. 182.

Οἵδ' Ασκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοὶ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

35. Επὶ Εὐρυπύλου κειμένου ἐν Ορχομενῷ.

Πάτρη ἐν Ορχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Εὐρύπυλον, κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

36. Επὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντέως.

Αρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεὺς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

37. Επὶ Γουνέως.

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὁρᾷς· ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

T. I. 38. Επὶ Κενοταφίυ Πρόθόυ.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόυ Τενθρηδόνος υἱῦ
κεῖται· ἀνείκτιςον δ' ὄνομα τύμβος ἔχει.

39. Επὶ Ταλθυβίυ κειμένυ ἐν Μυκήναις.

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

40. Επὶ Αὐτομέδοντος κειμένυ ἐν Τροίῃ.

Αὐτομέδοντ', Αχιλῆϊ ἐὺν καὶ πιςὸν ἑταῖρον,
ἥδε κατεσκίασε Τρωὰς ἄρυρα τάφῳ.

41. Επὶ Εκτορος κειμένυ ἐν Θήβαις.

Εκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

42. Επὶ Πυραίχμυ κειμένυ ἐν Τροίᾳ.

Ελθὼν ἐξ Αμυδῶνος ἀπ' Αξίυ ὧδε Πυραίχμης
ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανε.

p. 183. ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

43. Επὶ Λαομέδοντος.

Ενθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

44. Επὶ Αἰήτυ κειμένυ ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ Μοῖρα θεῶν κτέρισε.

45. Επὶ Ζήθυ κειμένυ ἐν Θήβαις.

Επταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπόχθων
Ζῆθος, ὃν Αντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

38. 2. Scr. videtur: κεῖται ἀνείκτιςον· πνεῦμα δ' ἀὴρ ἐπίχει.

46. Επὶ Ορφέως κειμένου ἐν Κικονίᾳ. T. I.

Θρήϊκα χρυσολύρην Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ορφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

47. Επὶ Πυλάδου κειμένου ἐν Φωκίδι.

Υἱὸς ὅδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίου.

48. Επὶ Αταλάντης ἐν Αρκαδίᾳ.

Κούρης Ιασίοιο πολυκλείτης Αταλάντης
σῆμα, πέλας τείχων, ἀτρεκές ἐστι τόδε.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ p. 184.

ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Ερμείου εὐνούχου τε, καὶ Εὐβούλου τόδε δούλου
μνῆμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Αριστοτέλης,
ὃς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν, εἵλετο ναίειν,
ἀντ' Ακαδημείας, Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

vide p. 101.

ΧΟΙΡΙΛΟΥ p. 185.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΥ ΤΑΦΟΝ.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.

T. I. ταῦτ᾽ ἔχω ὅσσ᾽ ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ᾽ ἔρωτος
τέρπν᾽ ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι.

ΑΓΙΔΟΣ.

Καὶ τάλικας καὶ πτηνὰ λαγωβόλα σοὶ τάδε Μείδων,
Φοῖβε, σὺν ἱξευταῖς ἐκρέμασεν καλάμοις,
ἔργων ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἢν δέ τι μεῖζον
δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.

p. 186. ## ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος.
ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοι τολοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

II.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ,
καλὴ καὶ πίειρα, περίῤῥυπος, οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνης, ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν·
ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει, καὶ σῦκα, καὶ ἄρτους,
ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους· ἐπὶ τούτοις,
οὐχ ὅπλα κέκτηνται, ἐπὶ κέρματι δ᾽, ἢ ἐπὶ δόξῃ.

III. T. I.

Τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἰατρῷ δραχμήν·
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβύλῳ καπνόν·
πόρνῃ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

IV.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔκγονε Σωφροσύνης·
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκῦσι.

V. p. 187.

Ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ Μυσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῦφος ἔμαρψε.

VI.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ολυμπίυ ἀγλαὰ τέκνα,
Μῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ.
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γασέρι, ἥ τε μοι αἰεὶ
χωρὶς δυλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματα δ' ὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτὰ, κανθάρυ οἶτον,
μύρμηκός τ' ἄφενος, χρήματα μαιόμενος·
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν, καὶ πλῦτον ἀγινεῖν
εὔφορον, εὔκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
τῶν δὲ τυχὼν Ερμῆν καὶ Μύσας ἱλάσομ' ἁγνὰς,
ὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

VII.

Κράτητός ἐςι καὶ τόδε, ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο.

Θέρμων τε χοῖνιξ, καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

T. I. VIII.

Συναισθόμενος ὅτι ἀποθνήσκει, ἐπῇδε πρὸς ἑαυτὸν λέγων·

Στείχεις δὴ, φίλε κυρτων,
βαίνεις τ᾽ εἰς Ἀΐδαο δόμους, κυφὸς διὰ γῆρας.

p. 188. IX.

Πρὸς Ἀλέξανδρον πυθόμενον εἰ βύλεται αὐτῦ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι, ἔφη· καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος ἄλλος αὐτὴν κατασκάψει·

Ἔχειν δὲ πατρίδα,
ἀδοξίαν τε καὶ πενίαν, ἀνάλωτα τῇ Τύχῃ.

καὶ Διογένους
εἶναι πολίτης, ἀνεπιβυλεύτυ φθόνῳ.

X.

Καὶ θυγατέρα ἐξέδωκε, ὡς αὐτὸς ἔφη,

Κυνὶ, ἐπὶ πεῖρα δὺς τριάκονθ᾽ ἡμέρας.

---

p. 189. ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ ᾽πίβωτος ἀνθρώποις
ἐνταῦθα γήρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
μή μ᾽, ὦ μάταιε ναῦτα τὴν ἄκραν κάμπτων,
χλεύην τε ποιεῦ, καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
Υ̓ γὰρ, μὰ τὸν Ζεῦν, ὐ μὰ τὺς κάτω κέρυς,
ὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος ὐδὲ δημώδης·
Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,
λόγων τι παιπάλημα, καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν ὅσσ᾽ ἔγραψ᾽· ἐγὼ γὰρ ὐκ οἶδα.

ΦΙΛΗΤΑ.

T. I.

I.

Πεντηκονταέτις καὶ ἔτι πλέον ἡ φιλέραστος
Νικιὰς εἰς νηὸν Κύπριδος ἐκρέμασε
σάνδαλα, καὶ χαίτης ἀνελίγματα, τόν τε διαυγῆ
χαλκὸν, ἀκριβείης οὐκ ἀπολειπόμενον,
καὶ ζώνην πολύτιμον, ἅ τ' οὐ φωνητὰ πρὸς ἄνδρας,
ἀλλὰ ποθεῖ πάσης Κύπριδος ὀπτασίην.

II.

Ἀ στάλα βαρύθουσα λέγει τάδε· τὰν μινύωρον,
τὰν μικκὰν Ἀΐδας ἅρπασε Θειοδόταν.
χἀ μικκὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν· ἴσχεο λύπας,
Θειόδοτε, θνατοὶ πολλάκι δυστυχέες.

III. T. II. p. 523.

Γαῖαν μὲν φαιήεσι θεοὶ ποτε· νῦν δὲ πάρεστιν
αἰψηρῶν ἀνέμων μοῦνον ὁρᾶν τέμενος.

IV.

Οὔ μέ τις ἐξ ὀρέων ἀποφώλιος ἀγροιώτης
αἱρήσει κλήθρην, αἱρόμενος μακέλην·
ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον, καὶ πολλὰ μογήσας
μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος.

V. T. II. p. 524.

Ἀτραπὸν εἰς Ἀΐδεω
ἤνυσα, τὴν οὔπω τις ἐναντίον ἦλθεν ὁδίτης.

VI.

Ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι μάλα μέτρια, καί τι προσηνὲς
εἰπεῖν, μεμνῆσθαί τ' οὐκ ἔτ' ἐόντος ὅμως.

VII.

Οὐ κλαίω ξείνων σε φιλαίτατε. πολλὰ γὰρ ἔγνως
καλά· κακῶν δ' αὖ σοι μοῖραν ἔνειμε θεός.

VIII.

Ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ χρόνος ἔλθῃ, ὃς ἐκ Διὸς ἄλγεα πέσσειν
ἔλλαχε, καὶ πενθέων φάρμακα μοῦνος ἔχει.
καὶ γάρ τις μελέοιο κορεσσάμενος κλαυθμοῖο,
κήδεα δειλαίων εἶλεν ἀπὸ πραπίδων.

IX.

Φλιοῦς ἡ πόλις ἐςὶ, Διωνύσου φίλος υἱὸς
Φλιοῦς ἣν αὐτὸς δείματο λευκόλοφος.

X.

Γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
ὀξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

XI.

Ἑστηκ' ἀμφὶ κόμαις, εὐώδεος ἀγχόθι πατρὸς,
καλὸν Ιακχαῖον τεθηκαμένη σέφανον.

Lectt p.234.

XII.

Ἰσχυρὰ γὰρ ἐπικρατεῖ ἀνδρὸς ἀνάγκη,
ἣ β' οὐδ' ἀθανάτους ὑποδείδιεν, οἵ τ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἔκτοσθεν χαλεπῶν ἀχέων εἶκους ἐκάμοντο.

XIII.

Νῦν δ' αἰεὶ πέσσω· τὸ δ' ἀέξεται ἄλλο νεωρὲς
πῆμα, κακοῦ δ' οὔπω γίνεται ἡσυχίη.

XIV.

Τά οἱ ποτὲ Κύπρις ἐλοῖσα
μᾶλα Διονύσῳ δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

XV.

Λευγαλέος δὲ χιτὼν πεπινωμένος, ἀμφὶ δ᾽ ἀραιὴν
ἰξὺν εἱλεῖται ἅμμα μελαγκράνιον.

XVI.

Τῷ οὔ μοι πολέων γαίης ὕπερ, ὐδὲ θαλάσσης,
ἐκ Διὸς ὡραίων ἔσχομεν ὧν ἐτέων.
ὐδ᾽ ἀπὸ Μοῖρα τέλος τι κακῶν φέρει· ἀλλὰ μένουσιν
ἔμπεδα, καὶ τοῖσιν ἄλλα προσαυξάνεται.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ

ΣΙΚΥΩΝΙΟΥ. T. I. p. 193.

I.

Αμπελ᾽, ἐπεί τοι φύλλα χαμαὶ σπεύδουσα βαλέσθαι
δείδιας ἑσπέριον Πλειάδα δυομέναν,
μεῖνον ἐπ᾽ Ἀντιλέοντι πεσεῖν ὑπὸ τὸν γλυκὺν ὕπνον,
ἔσθ᾽ ὅτε τοῖς καλοῖς πάντα χαριζομένα.

II.

Ησο κατ᾽ ἠγάθεον τόδ᾽ ἀνάκτορον, ἀσπὶ φαεννά,
ἄνθεμα Λατῴᾳ δήϊον Ἀρτέμιδι.
πολλάκι γὰρ κατὰ δῆριν Ἀλεξάνδρου μετὰ χερσὶν
μαρναμένα, χρυσέαν ὐκ ἐκόνισσας ἴτυν.

T. I.

III.

Ἀσπὶς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φυλλέος ἱερὸν ἅδε
δῶρον Ἀπόλλωνι χρυσοκόμῳ δέδομαι,
γηραλέα μὲν ἴτυν πολέμων ὕπο, γηραλέα δὲ
ὀμφαλόν· ἀλλ᾽ ἀρετᾷ λάμπομαι, ἅς ἐκιχον
ἀνδρὶ κορυσσαμένα σὺν ἀριστεῖ, ὅς μ᾽ ἀνέθηκεν.
ἐμμὶ δ᾽ ἀήσσατος πάμπαν ἀφ᾽ οὗ γενόμαν.

IV.

Ἤδη τῇδε μένω πολέμου δίχα, καλὸν ἄνακτος
στέρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσαμένα.
p. 191. καίπερ τηλεβόλους ἰοὺς, καὶ χερμάδι᾽ αἰνὰ
μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένα κάμακας,
οὐδέποτε Κλειτοῖο λιπεῖν περιμάκεα πᾶχυν
φαμὶ κατὰ βλοσυρὸν φλοῖσβον Ἐνυαλίου.

V.

Τοῦτό σοι, Ἄρτεμι δῖα, Κλεώνυμος εἵσατ᾽ ἄγαλμα·
τοῦτο σύ γ᾽ εὐθήρου τοῦθ᾽ ὑπέρισχε βίου,
εἴτε κατ᾽ εἰνοσίφυλλον ὄρος ποσὶ πότνια βαίνεις,
δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν,

VI.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα,
δῶρα παρὰ Προμάχου, Φοῖβε, τάδε κρέμαται·
ἰοὺς δὲ πτερόεντας ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
ἐν κραδίαις, ὀλοὰ ξείνια, δυσμενέες.

III. 4. Fort. ἂν ἔκ.
V. 2. Scr. τ. σὺ δ᾽ ε. χεῖρ᾽ ὑπέρισχε βίου.

VII.

T. I.

Α σύριγξ, τί τοι ὧδε παρ' Ἀφρογένειαν ὄρουσας;
τίπτ' ἀπὸ ποιμενίου χείλεος ὧδε πάρει;
οὐ τοι πρῶνες ἔθ' ὧδ', οὐδ' ἄγκεα· πάντα δ' Ερωτες
καὶ Πόθος· ἁ δ' ἀγρία Μοῦσ' ἐν ὄρει μενέτω.

VIII.

Στῶμεν ἁλιῤῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος Εἰναλίας,
κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον, ἇς ἄπο νᾶμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες.

IX.

p. 192.

Τραυλὰ μινυρομένα, Πανδιονὶ παρθένε, φωνᾷ,
Τηρέος οὐ θεμίτων ἁψαμένα λεχέων,
τίπτε παναμέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδόν;
παῦσαι, ἐπεὶ σε μένει δάκρυα καὶ κατόπιν.

X.

Οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθέγγοισιν ἀείσεις,
ἀκρὶ, κατ' εὐκάρπους αὔλακας ἑζομένα,
οὐδ' ἐμὲ κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις,
ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἁδὺ κρέκουσα μέλος.

XI.

Ἀκρίδα Δημοκρίτου μελεσίπτερον ἅδε θανοῦσαν
ἄργιλλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει,
ἇς καὶ, ὅτ' ἰθύσειε πανέσπερον ὕμνον ἀείδειν,
πᾶν μέλαθρον μολπᾶς ἴαχ' ὑπ' εὐκελάδου.

IX. 4. Cod. Vat. μένει καὶ κατόπιν δάκρυα.
XI. 2. Cod. ἄργειλος. Fort. ἅδε (ex Cod.) θανοῦσαν Ἄργιλος —

T. I.

XII.

Αμπαύσει καὶ τῇδε θοὸν πτερὸν ἱερὸς ὄρνις,
τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἑζόμενος πλατάνυ.
ὤλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος, ὐδ' ἔτι νεῖται
ἴξον ἐπ'. ἀγρευταῖς χευάμενος καλάμοις.

XIII.

Αἰθυίας, ξένε, τόνδε ποδηνέμυ ἔννεπε τύμβον,
τὰς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ.
πολλαῖς γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον ἄνυσε μᾶκος,
ὄρνις ὅπως, δολιχὰν ἐκπονέυσα τρίβον.

p. 193.

XIV.

Αδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
Ἡδονῇ, αἰσχίστως κειραμένα πλοκάμυς,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν
ἁ κακόφρων Τέρψις κρεῖσσον ἐμῦ κέκριται.

XV.

Ασκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδυ, τῦ πλεῖστον ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

XVI.

Οἵδε πάτραν, πολύδακρυν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχοντας,
ῥυόμενοι, δνοφερὰν ἀμφεβάλοντο κόνιν·
ἄρνυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. ἀλλά τις ἀστῶν
τούσδ' ἐσιδὼν, θνάσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος.

T. I.

XVII.

Αἶ αἶ παρθενίας ὀλοόφρονος, ἇς ἄπο φαιδρὰν
ἔκλασας ἁλικίαν ἱμερόεσσα Κλεοῖ,
καδδέ σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυσιν αἵδ' ἐπὶ τύμβῳ
λᾶες Σειρήνων ἔσταμες εἰδάλιμοι.

XVIII.

Αἶ αἶ Ἀριστοκράτεια, σὺ μὲν βαθὺν εἰς Ἀχέροντα
οἴχεαι ὡραίου κεκλιμένα πρὸ γάμου·
ματρὶ δὲ δάκρυα σᾷ καταλείπεται, ἃ σ' ἐπὶ τύμβῳ
πολλάκι κεκλιμένα κωκύει ἐκ κεφαλᾶς.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ.

p. 194.

I.

Ἅδιον οὐδὲν ἔρωτος, ἔρωτος δεύτερα πάντα
ἐστίν· ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσα καὶ τὸ μέλι.
τοῦτο λέγει Νοσσίς· τινὰ δ' ἁ Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν,
οὐκ οἶδεν τήνας ἄνθεα ποῖα ῥόδα.

II.

Ἥρα τιμήεσσα, Λακίνιον ἃ τὸ θυῶδες
πολλάκις οὐρανόθεν νεισομένα κοθορῇς,
δέξαι βύσσινον εἷμα, τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς
Νοσσίδος ὕφανεν Θευφιλὶς ἁ Κλεόχας.

XVIII. 2. Fort. ὠ. δυσμενὰ π. γ.

II. 2. Cod. κοθορῆς. Scr. καθορῆς.

T. I.

III.

Ἄρτεμι Δᾶλον ἔχοισα καὶ Ὀρτυγίαν ἐρόεσσαν,
  τόξα μὲν ἐς κόλπους ἁγν᾽ ἀπόθου Χαρίτων,
λοῦσαι δ᾽ Ἰνωπῷ καθαρὸν χρόα, βᾶθι δ᾽ ἐς οἴκους
  λύσουσ᾽ ὠδίνων Ἀλκέτιν ἐκ χαλεπῶν.

IV.

Ἐλθοῖσαι ποτὶ ναὸν, ἰδοίμεθα τᾶς Ἀφροδίτας
  τὸ βρέτας, ὃ χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει.
εἵσατό μιν Πολυαρχὶς, ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν
  κτῆσιν ἀπ᾽ οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

p. 195.

V.

Χαίροισάν τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο τὰν Ἀφροδίταν
  ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας·
δαιδαλέος τε γάρ ἐστι, καὶ ἁδύ τι νέκταρος ὄζει,
  τοῦ, τῷ καὶ τήνα καλὸν Ἄδωνα χρίει.

VI.

Ἔντεα Βρέττιοι ἄνδρες ἀπ᾽ αἰνομόρων βάλον ὤμων,
  θεινόμενοι Λοκρῶν χερσὶν ὑπ᾽ ὠκυμάχων,
ὧν ἀρετὰν ὑμνεῦντα, θεῶν ὑπ᾽ ἀνάκτορα κεῖνται,
  οὐδὲ ποθεῦντι κακῶν πάχεας, οὓς ἔλιπον.

VII.

Αὐτομέλιννα τέτυκται· ἴδ᾽ ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον
  ἁμὲ ποτοπτάζειν μειλιχίως δοκέει·
ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τῷ ματέρι πάντα ποτῴκει.
  ἦ καλὸν ὅκκα πέλει τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

VIII.

T. I.

VIII.

Γνωτὰ καὶ τηνῶθε Σαβαιθίδος εἴδετ' ὀπωπά·
ἅ δ' εἰκὼν μορφᾷ καὶ μεγαλοφροσύναν.
θάεο τὰν πινυτὰν, τό τε μείλιχον αὐτόθι τήνας
ἔλπομ' ὁρῆν· χαίροις πολλὰ, μάκαιρα γύναι.

IX.

Θυμαρέτας μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῦρον
τεῦξε, τό θ' ὡραῖον τᾶς ἀγανοβλεφάρȣ.
σαίνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα
δέσποιναν μελάθρων οἰομένα ποθορῆν.

X. p. 196.

Τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλὼ δόμον εἰς Ἀφροδίτας,
εἰκόνα γραψαμένα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.
ὡς ἀγανῶς ἕστακεν· ἴδ' ἁ χάρις ἁλίκον ἀνθεῖ.
χαιρέτω· ȣ̓ τινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

XI.

Ω ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
τᾶν Σαπφῶ Χαρίτων ἄνθος ἐνοψόμενος,
εἰπεῖν ὡς Μȣ́σαισι φίλαν, τήνα τε Λοκρὶς γᾶ
τίκτεν ἴσαν, ὅτι θ' οἱ τȣ̓́νομα Νοσσίς. ἴθι.

XII.

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. Ῥίνθων εἰμ' ὁ Συρακόσιος,
Μȣσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ φλυάκων
ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.

T. I. p. 197.

ΑΝΥΤΗΣ.

I.

Εσταθι τῆδε κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων.
ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἡμένα αἰπὺν Αθάνας
ἄγγελλ' ἀνορέαν Κρητὸς Εχεκρατίδα.

II.

Βουχάνδης ὁ λέβης· ὁ δὲ θεὶς Εριασπίδα υἱὸς,
Κλεύβοτος· ἁ πάτρα δ' εὐρύχορος Τεγέα·
τ' Αθάνᾳ δὲ τὸ δῶρον· Αριστοτέλης δ' ἐποίησε
Κλειτόριος, γενέτᾳ ταὐτὸ λαχὼν ὄνομα.

III.

Φριξοκόμᾳ τόδε Πανὶ, καὶ Αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος,
οὕνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

IV.

Ηνία δή τοι παῖδες ἔνι, τράγε, φοινικόεντα
θέντες, καὶ λασίῳ φιμὰ περὶ στόματι,
ἵππια παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
ὄφρ' αὐτοὺς φορέῃς ἤπια τερπομένους.

II. 3. Cod. Vat. ἐβόησεν. Scr. ἐποίησε.

V. T. I. p. 198.

Εἰς Ἀφροδίτης ἄγαλμα ἑστῶς ἐπ' αἰγιαλοῦ καὶ ἀποσκοποῦν πρὸς τὸ πέλαγος.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ
αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρῆν πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύταισι τελῇ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

VI.

Ἵζευ ἅπας ὑπὸ τᾶσδε δάφνας εὐθαλέα φύλλα,
ὡραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἁδὺ πόμα,
ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
ἀμπαύσῃς, πνοιῇ τυπτόμενα Ζεφύρου.

VII.

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον·
ἁδύ τι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις.
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὁδίταις
ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

VIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

α Τίπτε κατ' οἰόβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν
ἥμενος, ἁδυβόᾳ τῷδε κρέκεις δόνακι;
β ὄφρα μοι ἑρσήεντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
πόρτιες, ἠϋκόμων δρεπτόμεναι σταχύων.

IX.

Ἑρμᾶς τᾷδ' ἕστακα παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα
ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἔγγυθεν ᾐόνος,
ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο· p. 199.
ψυχρὸν δ' ἀχραὲς κράνα ὑποϊάχει.

T.I.

X.

Θάεο τὸν Βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως
ὄμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενύων,
κυδιόων ὅτι οἱ θάμ' ἐν οὔρεσιν ἀμφὶ παρῇδα
βόστρυχον ἐς ῥοδέαν Ναῒς ἔδεκτο χέρα.

XI.

Οὐκ ἔτι μ' ὡς τοπάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσων
ὄρσεις ἐξ εὐνῆς, ὄρθριος ἐγρόμενος.
ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

XII.

Εἰς δελφῖνα ἐκβρασθέντα ἐκ θαλάσσης ἐν τῇ χέρσῳ.

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
αὐχέν' ἀναρρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,
οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεὼς περικάλλεα χεῖλη
ποιφύξω, τἀμᾷ τερπόμενος προτομᾷ.
ἀλλά με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὦσ' ἐπὶ χερσόν,
κεῖμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἠϊόνα.

XIII.

Ἦβα μέν σου, Πρόαρχε, πεσὼν παίδων, τά γε ματρὸς
στήθεα ἐν δνοφερῷ πένθει ἔθου φθίμενος.
ἀλλὰ καλόν τοι ὕπερθεν ἔπος τόδε πέτρος ἀείδει,
ὡς ἔθανες πρὸ φίλας μαρνάμενος πατρίδος.

XII. 1. Fort. πλωτῇσιν — πτερύγεσσιν. 6. Fort. κ. δὲ περικαλὰν τ. π.

T. I. p. 200.

XIV.

Ἀκρίδι τᾷ κατ᾽ ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτᾳ
τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ,
παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
παίγνι᾽ ὁ δυσπειθὴς ᾤχετ᾽ ἔχων Ἀΐδας.

XV.

Μνᾶμα τόδε φθιμένου μενεδαΐου εἵσατο Δᾶμις
ἵππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸς Ἄρης
τύψε· μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς
ζέσσ᾽, ἐπὶ δ᾽ ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

XVI.

Ἀντί τοι εὐλεχέος θαλάμου, σεμνῶν θ᾽ ὑμεναίων
μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ᾽ ἐπὶ μαρμαρίνῳ
παρθενικὰν, μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἐχοῖσαν,
Θέρσι· ποτιφθέγκτα δ᾽ ἔπλεο καὶ φθιμένα.

XVII.

Ὠιχόμεθ᾽, ὦ Μίλητε, φίλη πατρὶ, τῶν ἀθέμιστον
τῶν ἀνόμων Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, ἃς ὁ βίαιος
Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης.
οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἷμα τὸ δυσσεβὲς, οὐδ᾽ Ὑμέναιον
νυμφίον, ἀλλ᾽ Ἀΐδην κηδεμόν᾽ εὑρόμεθα.

XVIII.

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ, περὶ χεῖρε βαλοῦσα,
εἶπ᾽ Ἐρατὼ, χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·

XV. 1. Fort. Μενεδαΐου s. Δᾶμις, ἵππου.

T. I. p. 201. ὦ πάτερ, οὔ τοι ἔτ' εἰμὶ, μέλαν δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

XIX.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλεινὼ
μάτηρ ὠκυμόρου, παῖδ' ἐβόασε φίλαν,
ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

XX.

Λύδιον οὖδας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα Φιλίππου,
πολλὰ σιδαρείας χερσὶ θιγόντα μάχας·
οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτὸς,
ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἑτάρῳ σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν.

XXI.

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε. νῦν δὲ τεθνηκὼς
ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

XXII.

Παρθένον Ἀντιβίαν κατοδύρομαι, ἇς ἔπι πολλοὶ
νυμφίοι ἱέμενοι πατρὸς ἵκοντο δόμον,
κάλλευς καὶ πινυτᾶτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων
ἐλπίδας οὐλομένα Μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσω.

XXIII.

Ὤλεο δήποτε καὶ σὺ πολύῤῥιζον παρὰ θάμνον,
Λοκρὶ, φιλοφθόγγων ὠκυτάτη σκυλάκων,
τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο κώλῳ
ἰὸν ἀμείλικτον ποικιλόδειρος ἔχις.

XXIII, 1. Scr. ω. δήποτε, Μαῖρα, (in cod. μαῖα) πολύριζον.

ΜΥΡΟΥΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΑΣ.

T. I. p. 202.

I.

Κεῖσαι δὴ χρυσέαν ὑπὸ παστάδα τὰν Ἀφροδίτας
βότρυ, Διωνύσου πληθόμενος σταγόνι·
οὐδ' ἔτι τοι μάτηρ ἐρατὸν περὶ κλῆμα βαλοῦσα
φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρεον πέταλον.

II.

Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἳ τάδε βένθη
ἀμβρόσια ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν ἀεί,
χαίρετε καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον, ὃς τάδε καλὰ
εἵσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι θεαὶ ξόανα.

III.

Ἀποσπασμάτιον ἐκ τῆς ἐπιγραφομένης Μνημοσύνης.

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα τίς νιν
ἠῄδει μακάρων· ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τρέφον ἄντρῳ,
ἀμβροσίην φορέουσαι ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων·
νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων,
γαμφηλῇ φορέεσκε ποτὸν Διὶ μητιόεντι.
τὸν καὶ, νικήσας πατέρα Κρόνον, εὐρυόπα Ζεὺς
ἀθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασσεν·   p. 203.
ὣς δ' αὔτως τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμήν,
αἳ δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοί εἰσι.

T. I. ## ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Εἰς Θεμιστοκλέα καὶ Ἐπίκουρον.

Χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος· ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

p. 204. ## ΣΙΜΜΙΟΥ

ΡΟΔΙΟΥ.

I.

Πρόσθε μὲν ἀγραύλοιο δασύτριχος ἰξάλου αἰγὸς
δισσὸν ἐπὶ χλωροῖς ἐστεφόμην πετάλοις·
νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἥρμοσε τέκτων,
ἐντανύσας ἕλικος καρτερὰ νεῦρα βοός.

II.

Σωφροσύνῃ προφέρων θνητῶν, ἤθει τε δικαίῳ
ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ δῖος Ἀριστοκλέης·
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
οὗτος ἔχει πλεῖστον, καὶ φθόνος οὐχ ἕπεται.

I. 2. Cod. Vat. δισσόν.

III.

T. I.

Ὕστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργώ
δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα·
αὖθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῴονι μοίρᾳ
ἄλλαν, σῷ πολιῷ γήραϊ καδεμόνα.

IV.

Οὐκέτ' ἀν' ὑλῆεν δρίος εὔσκιον, ἀγρότα πέρδιξ,
ἠχήεσσαν ἱεὶς γῆρυν ἀπὸ στομάτων,
θηρεύσεις βαλιὰς συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης·
ᾤχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

V.

T. II. p. 525.

Τηλυγέτων δ' ἀφνειὸν Ὑπερβορέων ἀνὰ δῆμον,
τοῖς δή καί ποτ' ἄναξ ἥρως παρεδαίσατο Περσεύς,
ἔνθα δὲ Μασσαγέται ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων
ναίουσιν, τόξοισι πεποιθότες ὠκυβόλοισι,
θεσπέσιόν τε περὶ ῥόον ἤλυθον ἀενάοιο
Καμπάσου, ὅς ῥ' ἅλα δῖαν ἐς ἀθανάτην φέρει ὕδωρ.
ἐκ δ' ἱκόμην ἐλάαισι περὶ χλωρῇσιν ἐρυμνὰς
νήσους, ὑψικόμοισιν ἐπηρεφέας δονάκεσσιν.
ἡμικύνων τ' ἐνόησα γένος· περιώσιον ἀνδρῶν,
τοῖς ὤμων καθύπερθεν ἐϋστρεφέων κύνεον κρὰς
τέτραφε, γαμφηλῇσι περικρατέεσσιν ἐρυμνόν.
τῶν μέν θ' ὥστε κυνῶν ὑλακὴ πέλει, οὐδέ τι τοίγε
ἄλλων ἀγνώσσουσι βροτῶν ὀνομάκλυτον αὐδήν.

III. 4. Codd. καδεμόναν.
IV. 1. Cod. Vat. δρύος a pr. man. 2. ἠχήσεις ἀνάς. In marg. ἠχήεσσαν ἱεὶς γ. α. στόματος. in textu τομάτων. 3. θηρεύσειν. In marg. θηρεύσεις.

VI.

Notæ in Aeschyli VII. c. Th. p. 346.

Τάνδε κατ' εὐδένδρου τείβων δρυὸς εἵρυσα χειρὶ
πτώσσουσαν βρομίης οἰνάδος ἐν πετάλοις.
Ὄφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμῳ ἔνδοθι θείη,
τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

ΠΤΕΡΥΓΕΣ. T. I. p. 205.

Λεῦσσέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ', Ἀκμονίδαν τ' ἄλλυδις ἑδράσαντα,
μηδὲ τρέσῃς εἰ τόσος ὢν δάσκια βέβριθα λάχνᾳ γένεια.
τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἁνίκ' ἔκραιν' Ἀνάγκα,
πάντα δὲ Γᾶς εἶκε φραδαῖσι λυγραῖς
ἑρπετὰ, πάνθ' ὅσ' ἕρπει
δι' αἴθρας

χάους τε.
οὔτι γε Κύπριδος παῖς,
ὠκυπέτας τ' ἀέριος καλεῦμαι·
οὔτι γὰρ ἔκρηνα βίᾳ, πᾶν δ' ἐπράϋνα πειθοῖ.
εἶκει ἐμοὶ Γαῖα, Θαλάσσας τε μυχὸς, χάλκεος Οὐρανός τε,
πᾶν ἐγὼ ἐκνοσφισάμαν ὠγύγιον σκᾶπτρον, ἔκρινον δὲ θεοῖς θέμιστας.

T. I. p. 207.

ΩΟΝ

Κωτιλας
ματερος
τη τυτ' ωον νεον
προφρων δε θυμῳ δεξο δη γαρ ἁγνας
το μεν θεων εριβοας Ερμας εδιξε καρυξ
ανωγε δ' ἐκ μετρυ μονοβαμονος μεγαν παροιθ' αεξειν
θοως δ' ὑπερ λεχριον φερων νευμα ποδων σποραδων πιφαυσκε
θεαισι τ' αιολαις νεβροις κωλ' αλλασσων ορσιποδων ελαφων τεκεσσι
παλιγκραιπνοις ὑπερ ακρων ιεμεναι ποσι λοφων κατ' αρθμιας ιχνος τιθηνας
και τις ωμοθυμος αμφιπαλτον αιψ' αυδαν θηρ εν κολπῳ δεξαμενος θαλαμων πυκωτατων
και τοδ' ωκυβοας μεθερπων αφαρ ὁσγε το λασιον νιφοβολων ἀν' ορεων εσσυται αγκος
ταισι δη δαιμων κλυτας ισα θευσι ποσι δονεων τα πολυπλοκα μετιει μετρα μολπας
ῥιμφα πετροκοιτον εκλιπων ορυς ευναν ματρος πλαγκταν μαιομενος βαλιας ἑλειν τεκος
βλαχαι δ' οιων πολυβοτων αν' ορεων νομον εβαν τανυσφυρων τ' αν αντρα Νυμφων
ται δ' αμβροτῳ ποθῳ φιλας ματρος ῥωοντ' αιψα μεθ' ἱμεροεντα μαζον
ιχνει θενων ταν παναιολον Πιεριδων μονοδουπον αυδαν
αριθμον εις ακραν δεκαδ' ιχνιων κοσμυμενον τε ῥυθμῳ
φυλ' ες βροτων ὑπο φιλας ἑλων πτεροισι ματρος
λιγεια μιν καμ' αμφι ματρος ωδις
ἁγνας αηδονος
Δωριας
ατριον

In his duobus poëmatiis, Ovo et Securi, versus eo legendi sunt ordine, quo eos in adversa pagina collocatos vides.

ΩΟΝ

T. I. p. 208.

Κωτίλας

ἄτριον

ματέρος

Δωρίας,

τῆ τοῦτ' ὠὸν νέον

ἁγνᾶς ἀηδόνος·

πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γὰρ ἁγνᾶς

λιγεια μιν κάμ' ἀμφὶ ματρὸς ὠδῖς.

τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ερμᾶς ἔδιξε κᾶρυξ

φῦλ' ἐς βροτῶν, ὑπὸ φίλας ἑλὼν πτεροῖσι ματρός.

ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος μέγαν πάροιθ' ἀέξειν

ἀριθμὸν, εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κομώμενόν τε ῥυθμῷ.

θοῶς δ' ὑπὲρ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων πίφαυσκε,

ἴχνει θένων τὰν παναίολον Πιερίδων μονόδουπον αὐδὰν,

θοαῖσι τ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσων, ὀρσιπόδων ἐλάφων τέκεσσι·

ταὶ δ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς ῥώοντ' αἶψα μεθ' ἱμερόεντα μαζὸν,

παλιγκραίπνοις ὑπὲρ ἄκρων ἱέμεναι ποσὶ λόφων, κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθήνας·

βλαχαὶ δ' οἴων πολυβότων ἀν' ὀρέων νόμον ἔβαν, τανυσφύρων τ' ἀν' ἄντρα Νυμφῶν·

καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' αὐδὰν θὴρ ἐν κόλπῳ δεξάμενος θαλάμων πυκωτάτων,

ῥίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρους εὐνὰν, ματρὸς πλαγκτὸν μαιόμενος βαλίας ἑλεῖν τέκος,

καὶ τόδ' ὠκυβόας μεθέρπων, ἄφαρ ὅσγε τὸ λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος.

ταῖσι δὴ δαίμων κλυτᾶς ἶσα θέουσι ποσὶ δονέων τὰ πολύπλοκα μετίει μέτρα μολπᾶς.

T. I. p. 209.

ΠΕΛΕΚΥΣ.

Ανδροθεᾳ δωρον ὁ Φωκευς κρατερας μηδοσυνας ηρα τινων Αθανᾳ

ταμος επει ταν ἱεραν κηρι πυριπνῳ πολιν ηθαλωσεν

ουκ εναριθμος γεγαως εν προμαχοις Αχαιων

νυν δ' ες Ομηρειον εβα κελευθον

τρις μακαρ ὁν συ θυμῳ

ὁδ' ολβος

αει πνει

ἱλαος αμφιδερχθῃς

σαν χαριν ἁγνα . πολυβουλε Παλλας

αλλ' απο κρανᾶν ιθαραν ναμα κομιζε δυσκλης

Δαρδανιδαν χρυσοβαφεις τ' εςυφελιξ' εκ θεμεθλων ανακτας

ωπασ' Επειος πελεκυν τῳ ποκα πυργων θεοτευκτων κατερειψεν αιπος

ΠΕΛΕΚΥΣ. T. I p. 210.

Ανδροθέᾳ δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Αθάνᾳ

ὤπασ' Επειὸς πέλεκυν, τῷ πόκα πύργων θεοτεύκτων κατέρειψεν αἶπος,

τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνῳ πόλιν ᾐθάλωσεν

Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς τ' ἐξυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἄνακτας,

οὐκ ἐνάριθμος γεγαὼς ἐν προμάχοις Αχαιῶν,

ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαρᾶν νᾶμα κόμιζε δυσκλής·

νῦν δ' ἐς Ομήρειον ἔβα κέλευθον,

σὰν χάριν, ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς.

τρὶς μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ

ἵλαος ἀμφιδερχθῇς.

ὅδ' ὄλβος

ἀεὶ πνεῖ.

T. I. p. 211. **ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ**

ΤΟΥ ΣΑΜΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

I.

Νῦν αἰτεῖς, ὅτε λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος
ἕρπει, καὶ μηροῖς ὀξὺς ἔπεστι χνόος·
εἶτα λέγεις· ἥδιον ἐμοὶ τόδε. καὶ τις ἂν εἴποι
κρείσσονας αὐχμηρὰς ἀσταχύων καλάμας;

II.

Εἰ πτερά σοι προσέκειτο, καὶ ἐν χερὶ τόξα καὶ ἰοὶ,
οὐκ ἂν Ερως ἐγράφη Κύπριδος, ἀλλὰ σὺ, παῖ.

III.

Εἰ καθύπερθε λάβοις χρύσεα πτερὰ, καί σευ ἀπ' ὤμων
τείνοιτ' ἀργυρέων ἰοδόκος φαρέτρη,
καὶ σταίης παρ' Ερωτα, φιλάγλαον οὐ μὰ τὸν Ερμῆν,
οὐδ' αὐτὴ Κύπρις γνώσεται ὃν τέτοκεν.

IV.

Αὐτοῦ μοι στέφανοι παρὰ δικλίσι ταῖσδε κρεμαστοὶ
μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινασσόμενοι,
οὓς δακρύοις κατέβρεξα, κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐρώντων·
ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτὸν ἴδητε θύρης,
στάξαθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὑετὸν, ὡς ἂν ἄμεινον
ἡ ξανθή γε κόμη δάκρυα τἀμὰ πίῃ.

IV. 6. τἀμὰ πίῃ δάκρυα. Cod. Vat.

V. T. I. p. 212.

Μικρὸς Ἔρως ἐκ μητρὸς ἔτ' εὐθήρατος ἀποπτὰς
ἐξ οἴκων, φησὶν, Δάμιδος ὀ πέταμαι.
ἀλλ' αὐτὸν φιλέω τε, καὶ ἀζήλωτα φιληθεὶς,
ὀ πολλοῖς εὐκρὰς, τῷδ' ἑνὶ προσφέρομαι.

VI.

Οὔπω τοξοφόρων ὀράγιος, ἀλλὰ νεογνὸς
δυμὸς Ἔρως παρὰ τὴν Κύπριν ἐπιστρέφεται,
δέλτον ἔχων χρύσεον· τὰ Φιλοκρατέως δὲ Διαύλου
τραυλίζει ψυχῆς φίλτρα κατ' Ἀντιγένους.

VII.

Εὗρεν Ἔρως τι καλὸν, μίξιν καλῷ, οὐχὶ μάραγδον
χρυσῷ, ὃ μήτ' ἀνθεῖ, μήτε γένοιτ' ἐν ἴσῳ,
οὐδ' ἐλέφαντ' ἔβενον λευκῷ μέλαν· ἀλλὰ Κλέανδρον
Εὐβιότῳ, πειθοῦς ἄνθεα καὶ φιλίης.

VIII.

Οὐκ εἴμ' οὐδ' ἐτέων δύο κ' εἴκοσι, καὶ κοπιῶ ζῶν.
ὦ Ἔρωτες, τί κακὸν τοῦτο; τί με φλέγετε;
ἢν γὰρ ἐγώ τι πάθω, τί ποιήσετε; δῆλον, Ἔρωτες,
ὡς τοπάρος παίξεσθ' ἄφρονες ἀστραγάλοις.

IX.

Πῖν' Ἀσκληπιάδη· τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάσχεις;
οὐ σε μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐλῄσατο,
οὐδ' ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήκατο τόξα καὶ ἰοὺς
πικρὸς Ἔρως. τί ζῶν ἐν σποδιῇ τίθεσαι;
πίνωμεν Βάκχου ζωρὸν πόμα. δάκτυλος ἀώς. p. 213.
ἢ πάλι κοιμιστὰν λύχνον ἰδεῖν μένομεν;

T. I. πίνωμεν γαλερῶς. μετά τοι χρόνον οὐκέτι πουλὺν,
σχέτλιε, τὴν μακρὰν νύκτ᾽ ἀναπαυσόμεθα.

X.

Οἶνος ἔρωτος ἔλεγχος. ἐρᾷν ἀρνεύμενον ἡμῖν
ἤνυσαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην προπόσεις.
καὶ γὰρ ἐδάκρυσεν καὶ ἐνύσταξε, καί τι κατηφὲς
ἔβλεπε, χὠ σφιγχθεὶς οὐκ ἔμενε στέφανος.

XI.

Πρόσθε μοι Αρχεάδης ἐθλίβετο· νῦν δὲ τάλαιναν
οὐδ᾽ ὅσσον παίζων εἰς ἔμ᾽ ἐπιστρέφεται.
οὐδ᾽ ὁ μελιχρὸς Ερως αἰεὶ γλυκύς· ἀλλ᾽ ἀνιήσας,
πολλάκις ἡδίων γίνετ᾽ ἐρῶσι θεός.

XII.

Δόρκιον ἡ φιλέφηβος ἐπίσταται, ὡς ἁπαλὸς παῖς,
ἔσθαι πανδήμου Κύπριδος ὠκὺ βέλος,
ἵμερον ἀστράπτουσα κατ᾽ ὄμματος, ἧς ὑπὲρ ὤμων
ἐν πετάσῳ, γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε χλαμύς.

XIII.

Τοῦθ᾽ ὅ τι μοι λοιπὸν ψυχῆς, ὅ τι δή ποτ᾽, Ερωτες,
τοῦτό γ᾽ ἔχειν πρὸς θεῶν ἡσυχίην ἄφετε.
εἰ καὶ μὴ, τόξοις μὴ βάλλετέ μ᾽, ἀλλὰ κεραυνοῖς,
καὶ πάντως τέφρην θέσθε με κἀνθρακίην.
ναὶ ναὶ βάλλετ᾽ Ερωτες· ἐνεσκληκὼς γὰρ ἀνίαις,
εἰ μεῖζον τούτων ἔστ᾽ ἔτι, βούλομ᾽ ἔχειν.

XII. 4. alia apogr. σὺν πετ.
XIII. 3. Cod. εἰ μὴ καί. 4. Cod. ναὶ πάντως. 6. Cod. ἐξ ὑμέων τούτων εἰσέτι β, α.

XIV. T. I. p. 214.

Ωμολόγησ' ἥξειν εἰς νύκτα μοι ἡ 'πιβόητος
Νικὼ, καὶ σεμνὴν ὤμοσε Θεσμοφόρον·
κοὐχ ἥκει, φυλακὴ δὲ παροίχεται. ἆρ' ἐπιορκεῖν
ἤθελε; τὸν λύχνον παῖδες ἀποσβέσατε.

XV.

Νικαρέτης τὸ Πόθοις μεμελημένον ἡδὺ πρόσωπον,
πυκνὰ δι' ὑψιλόφων φαινόμενον θυρίδων,
αἱ χαροπαὶ Κλεοφῶντος ἐπὶ προθύροις ἐμάραναν,
Κύπρι φίλη, γλυκεροῦ βλέμματος ἀστεροπαί.

XVI.

Ἑρμιόνῃ ποτ' ἐγὼ πιθανῇ συνέπαιζον, ἐχούσῃ
ζωνίον ἐξ ἀνθέων ποικίλον, ὦ Παφίη,
χρύσεα γράμματ' ἔχον. διόλου δ' ἐγέγραπτο· Φίλει με,
καὶ μὴ λυπηθῇς, ἤν τις ἔχῃ μ' ἕτερος.

XVII.

Η λαμυρή μ' ἔτρωσε Φιλαίνιον· εἰ δὲ τὸ τραῦμα
μὴ σαφὲς, ἀλλ' ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα.
οἴχομ', Ἔρωτες, ὄλωλα, διοίχομαι· εἰς γὰρ ἑταίραν
νυστάζων ἐπέβην, ἠδ' ἔθιγον τ' Ἀΐδα.

XVIII.

Νὺξ, σὲ γὰρ, οὐκ ἄλλην μαρτύρομαι, οἷά μ' ὑβρίζει
Πυθιὰς ἡ Νικοῦς, οὖσα φίλη, 'ξ ἀπάτης.
κληθεὶς, οὐκ ἄκλητος ἐλήλυθα. ταῦτα παθοῦσα
σοὶ μέμψαιτ' ἐπ' ἐμοῖς στᾶσά ποτε προθύροις.

T. I. p. 215.

XIX.

Υετὸς ἦν καὶ νὺξ, καὶ τὸ τρίτον ἄλγος ἔρωτι,
    οἶνος, καὶ Βορέης ψυχρὸς, ἐγὼ δὲ μόνος.
ἀλλ' ὁ καλὸς μόσχος πλέον ἴσχυε, καὶ σὺ γὰρ οὕτως
    ἤλυθες, οὐδὲ θύρην πρὸς μίαν ἡσύχασας.
τῇ δὲ τόσουτ' ἐβόησα βεβρεγμένος· ἄχρι τίνος, Ζεῦ;
    Ζεῦ φίλε, σίγησον, κᾀυτὸς ἐρᾷν ἔμαθες.

XX.

Ηδὺ θέρους διψῶντι χιὼν ποτὸν, ἡδὺ δὲ ναύταις
    ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον·
ἥδιστον δ' ὁπόταν κρύψῃ μία τοὺς φιλέοντας
    χλαῖνα, καὶ αἰνῆται Κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

XXI.

Φείδῃ παρθενίης· καὶ τί πλέον; οὐ γὰρ ἐς Αιδην
    ἐλθοῦσ' εὑρήσεις τὸν φιλέοντα, κόρη.
ἐν ζωοῖσι τὰ τερπνὰ τὰ Κύπριδος· ἐν δ' Αχέροντι
    ὀστέα καὶ σποδιὴ, παρθένε, κεισόμεθα.

XXII.

Αἱ Σάμιαι Βιττὼ καὶ Νάννιον εἰς Αφροδίτης
    φοιτᾷν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις·
εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν, ἃ μὴ καλά. δεσπότι Κύπρι,
    μίσει τὰς κοίτης τῆς παρὰ σοὶ φυγάδας.

XXIII.

Νὺξ μακρὴ καὶ χεῖμα, μέσην δ' ἐπὶ Πλειάδα δύνει,
    κᾀγὼ πὰρ προθύροις νείσσομαι ὑόμενος,

XIX. Inter primum et ſecundum diſtichon, ſicut inter hoc et tertium quaedam deeſſe videntur.

τρωθεὶς τῆς δολίης Ἑλένης πόθῳ· ὐ γὰρ ἔρωτα T. I. p. 216.

Κύπρις, ἀνιηρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἧκε βέλος.

XXIV.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με συνήρπασεν· ὤ μοι, ἐγὼ δὲ

τήκομαι, ὡς κηρὸς πὰρ πυρὶ, κάλλος ὁρῶν.

εἰ δὲ μέλαινα, τί τῦτο; καὶ ἄνθρακες· ἀλλ' ἂν ἐκείνυς

θάλψωμεν, λάμπυσ' ὡς ῥόδεαι κάλυκες.

XXV.

Λύχνε, σὲ γὰρ παρεῦσα τρὶς ὤμοσεν Ἡράκλεια

ἥξειν, κὐχ ἥκει· λύχνε, σὺ δ', εἰ θεὸς εἶ,

τὴν δολίην ἐπάμυνον· ὅταν φίλον ἔνδον ἔχυσα

παίζῃ, ἀποσβεσθεὶς μηκέτι φῶς πάρεχε.

XXVI.

Νῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κεραύνυ,

πάντα τὰ πορφύροντ' ἐν χθονὶ σεῖε νέφη.

ἢν γάρ με κτείνῃς, τότε παύσομαι· ἢν δέ μ' ἀφῇς ζῆν

καὶ διαθεὶς τύτων χείρονα, κωμάσομαι.

ἕλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σῦ θεὸς, ᾧ ποτε πεισθεὶς,

Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυς θαλάμων.

XXVII.

Τῶν Καρίων ἡμῖν λάβε κωλάδας· ἀλλὰ πόθ' ἥξει;

καὶ πέντε ςεφάνυς, τῶν ῥοδίνων δ' ἀπόπαξ.

ὐ φῄς κέρματ' ἔχειν· διολώλαμεν. ὐ τροχιεῖ τις

τὸν Λαπίθην; λῃςὴν, ὐ θεράποντ' ἔχομεν.

XXV. 3. Vat. cod. ἀπάμυνον.

XXVII. 1. Cod. τῶν χαρίων. 2. Cod. τ. ρ. δὲ τόπαξ.

T. I. οὐκ ἀδικεῖς; οὐδέν· φέρε τὸν λόγον. ἐλθὲ λαβοῦσα,
  Φρύνη, τὰς ψήφους. ὦ μεγάλου κινάδους.
p. 217. πέντ' οἶνος δραχμῶν· ἄλλος δύο . . . .
  ὦτα λέγεις. σκόμβροι θεοῦ μυκέες σχαδόνες.
αὔριον αὐτὰ καλῶς λογιούμεθα· νῦν δὲ πρὸς Αἴσχραν
  τὴν μυρόπωλιν ἰών, πέντε λάβ' ἀργυρέας.
εἰπὲ δὲ σημεῖον, Βακχῶν ὅτι πέντ' ἐφίλησα
  ἑξῆς, ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο.

XXVIII.

Εἰς ἀγορὰν βαδίσας, Δημήτριε, τρεῖς παρ' Ἀμύντου
  γλαυκίσκους αἴτει, καὶ δέκα φυκίδια,
καὶ κυφὰς καρίδας (ἀριθμήσει δέ σοι αὐτὸς)
  εἴκοσι καὶ τέτορας δεῦρο λαβὼν ἄπιθι.
καὶ παρὰ Θαυβορίου ῥοδίνους ἓξ πρόσλαβε [δεσμοὺς,]
  καὶ Τρυφέραν ταχέως ἐν παρόδῳ κάλεσον.

XXIX.

Πορφυρέην μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα
  Πλαγγὼν εὐίππων θῆκεν ἐπὶ προθύρων,
νικήσασα κέλητι Φιλαινίδα τὴν πολύχαρμον,
  ἑσπερίων πώλων ἄρτι φρυασσομένων.
Κύπρι φίλη, σὺ δὲ τῇδε πόροις νημερτέα νίκης
  δόξαν, ἀείμνηστον τήνδ' ἐπιθεῖσα χάριν.

XXX.

Λυσιδίκη σοι, Κύπρι, τὸν ἱππαστῆρα μύωπα,
  χρύσεον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός,

XXVII. 7. Scr. ἄλλας δ. 11. ἐφίλησεν ε. ὧν καινὴ μ.
XXVIII. 5. δεσμοὺς abeſt a cod.

ᾧ πολὺ ὕπτιον ἵππον ἐγύμνασεν, οὗ ποτε δ' αὐτῆς T. I.
μηρὸς ἐφοινίχθη κοῦφα τινασσομένης·
ἦν γὰρ ἀκέντητος τελεόδρομος· οὕνεκεν ὅπλον
σοὶ κατὰ μεσσοπύλης χρύσεον ἐκρέμασε.

XXXI. p. 218.

Νικήσας τοὺς παῖδας, ἐπεὶ καλὰ γράμματ' ἔγραψε,
Κόνναρος ὀγδώκοντ' ἀστραγάλους ἔλαβε,
κἀμὲ, χάριν Μούσαις, τὸν κωμικὸν ὧδε Χάρητα
πρεσβύτην θορύβῳ θήκατο παιδαρίων.

XXXII.

Κύπριδος ἅδ' εἰκών· φέρ' ἰδώμεθα μὴ Βερενίκας.
διστάζω ποτέρᾳ φῇ τις ὁμοιοτέραν.

XXXIII.

Εἰμὶ Μέθη τὸ γλύμμα σοφῆς χερὸς, ἐν δ' ἀμεθύστῳ
γέγλυμμαι· τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη.
ἀλλὰ Κλεοπάτρης ἱερὸν κτέαρ· ἐν γὰρ ἀνάσσης
χειρὶ θεὸν νήφειν καὶ μεθύουσαν ἔδει.

XXXIV.

Αὐταί ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλά σε Μοῦσαι
ἔδρακον ἐν κραναοῖς οὔρεσιν, Ησίοδε,
καί σοι καλλιπέτηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
ὤρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα,
δῶκαν δὲ κράνας Ελικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
τὸ πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,

XXX. 3. Cod. πολὺν ὕ.
XXXIII. 1. Cod. ἀμεθύστῳ.

T. I. οὐ σὺ κορεσσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς
καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

XXXV.

Ὁ γλυκὺς Ἠρίννης οὗτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν,
ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευς,
p. 219. ἀλλ' ἑτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' Ἀΐδας μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα;

XXXVI.

Λύδη καὶ γένος εἰμὶ καὶ οὔνομα· τῶν δ' ἀπὸ Κόδρου
σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Ἀντίμαχον.
τίς γὰρ ἔμ' οὐκ ἤεισε; τίς οὐκ ἀνελέξατο Λύδην,
τὸ ξυνὸν Μουσῶν γράμμα καὶ Ἀντιμάχου;

XXXVII.

Ἰὼ παρέρπων, μικρὸν, εἴ τι χαρτὸν, εἰσάκουσον,
τὰ Βότρυος περισσὰ δῆτα κήδη,
ὃς πρέσβυς ὀγδώκοντ' ἐτῶν τὸν ἐκ νέων ἔθαψεν,
ἤδη τι τέχνα καὶ σοφὸν λέγοντα.
φεῦ τὸν τεκόντα, φεῦ δὲ καί σε, Βότρυος φίλος παῖ,
ὅσων ἄμοιρος ἡδονῶν ἀπώλου.

XXXVIII.

Ὀκτώ μευ πήχεις ἄπεχε τρηχεῖα θάλασσα,
καὶ κύμαινε βόα θ', ἡλίκα σοι δύναμις·
ἢν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλῃς τάφον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
χρήγυον, εὑρήσεις δ' ὀστέα καὶ σποδιήν.

XXXIX. T. I.

Ὦ παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἠρίον, εἰπὸν ὁδῖτα,
εἰς Χίον εὖτ' ἂν ἵκῃ, πατρὶ Μελησαγόρῃ,
ὡς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὖρος
ὤλεσεν, Εὐίππου δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα.

ΛΕΩΝΙΔΑ p. 220.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

I.

Μηλὼ καὶ Σατύρη τανυήλικες, Ἀντιγενείδεω
παῖδες, καὶ Μουσέων εὔκολοι ἐργάτιδες·
Μηλὼ μὲν Μούσαις Πιμπληίσι τοὺς ταχυχειλεῖς
αὐλοὺς, καὶ ταύτην πύξινον αὐλοδόκην·
ἡ φίλερως Σατύρη δὲ τὸν ἕσπερον οἰνοποτήρων
σύγκωμον, κηρῷ τευξαμένη, δόνακα,
ἡδὺν συρικτῆρα, σὺν ᾧ πανεπόρφνιος ἠῶ
ηὔγασεν, αὐλείοις ἐγκροτέουσα θύραις.

II.

Εὐθύσανον ζώνην τοι ὁμοῦ καὶ τόνδε κύπασσιν
Ἀτθὶς παρθενίων θῆκεν ὕπερθε θυρῶν,
ἐκ τόκου, ὦ Λητῷα, βαρυνομένης ὅτι νηδὺν
ζωὸν ἀπ' ὠδίνων λύσαο τῆσδε βρέφος.

I. 2. Cod. παῖδές θ' αἱ Μ. Scr. π. ταὶ Μ.

T. I. III.

Εκ τόκω, Ειλήθυια, πικρὰν ὠδῖνα φυγῦσα
Αμβροσίη, κλεινῶν θήκατό σοι πρὸ ποδῶν
δέσμα κόμας καὶ πέπλον, ἐν ᾧ δεκάτῳ ἐπὶ μηνὶ
δισσὸν ἀπὸ ζώνης κῦμ' ἐλόχευσε τέκνων.

p. 221. IV.

Τέκτονος ἄρμενα ταῦτα Λεοντίχῳ, αἵ τε χαρακταὶ
ῥῖναι, καὶ κάλων οἱ ταχινοὶ τορέες,
στάθμαι καὶ μιλτεῖα, καὶ αἱ σχεδὸν ἀμφιπλῆγες
σφῦραι, καὶ μίλτῳ φυρόμενοι κανόνες,
αἵ τ' ἀρίδες, ξυστήρ τε, καὶ ἐστελεωμένος ὗτος
ἐμβριθής, τέχνας ὁ πρύτανις, πέλεκυς,
τρύπανά τ' εὐδίνητα, καὶ ὠκήεντα τέρετρα,
καὶ γόμφων ὗτοι τοὶ πίσυρες τορέες,
ἀμφίξουν τε σκέπαρνον· ἃ δὴ χαριέργῳ Αθάνᾳ
ὡ 'νὴρ ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.

V.

Τὸν ἀργυρῶν Ερωτα, καὶ περίσφυρον
πέζαν, τὸ πορφυρῶν τε Λεσβίδος κόμης
ἕλιγμα, καὶ μηλῦχον ὑαλόχροα,
τὸ χάλκεόν τ' ἔσοπτρον, ἠδὲ τὸν πλατὺν
τριχῶν σαγηνευτῆρα, πύξινον κτένα,
ὧν ἤθελεν τυχῦσα, Κτησία Κύπρι,
ἐν σαῖς τίθησι Καλλίκλεια παστάσι.

IV. 10. Cod. ἀνὴρ ἐκ.

VI.

T. I.

Τὸν μόνιον καὶ ἔπαυλα βοῶν καὶ βώτορας ἄνδρας
σινόμενον, κλαγγὰν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν,
Εὐάλκης ὁ Κρὴς ἐπινύκτια μῆλα νομεύων
πέφνε, καὶ ἐκ ταύτης ἐκρέμασε πίτυος.

VII.

Δίνδυμα καὶ Φρυγίης πυρικαίεος ἀμφιπολεῦσα
πρῶνας, τὴν μικρὴν, μῆτερ, Ἀριςοδίκην,
κούρην Σειλήνης, παμπότνια, κεὶς ὑμέναιον, p. 222.
κεὶς γάμον ἁβρύναις, πείρατα κουροσύνας,
ἀνθ' ὧν σοι καὶ πολλὰ προνήϊα, καὶ παρὰ βωμῶν
παρθενικὴν ἐτίναξ' ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην.

VIII.

Αἱ Λυκομήδους παῖδες, Ἀθηνὼ, καὶ Μελίτεια,
καὶ Φιντὼ, Γληνίς θ', αἱ φιλοεργόταται,
ἔργων ἐκ δεκάτας ποτιθύμια τόν τε πρόσεργον
ἄτρακτον, καὶ τὰν ἄτρια κρινομέναν
κερκίδα, τὰν ἱςῶν μολπάτιδα, καὶ τὰ τροχαῖα
πανία, κἐργαςὰς τούσδε περιῤῥαγέας,
καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς, πολυέργους, τῇδε πενιχραὶ
ἐξ ὀλίγων ὀλίγην μοῖραν ἀπαρχόμεθα.

IX.

Αὐτονόμα, Μελίτεια, Βοΐσκιον, αἱ Φιλομήδευ
καὶ Νικοῦς Κρῆσσαι τρεῖς, ξένε, θυγατέρες·

VI. 1. Cod. τὸν νομίην κ.
VII. 5. Scr. παρὰ βωμόν.
VIII. 6. κεργαςὰς τ. Cod. Vat. Fort. π. καὶ καλάθους τούσδε λυγοπλεκέας. 7. Cod. ε. πολυάργυρα.

T. I. ἁ μὲν τὸν μιτόεργον ἀειδίνητον ἄτρακτον,
ἁ δὲ τὸν ὀρφνίταν εἰροκόμον τάλαρον,
ἁ δ' ἅμα τὰν πέπλων εὐάτριον ἐργάτιν, ἱςῶν
κερκίδα, τὰν λεχέων Πανελόπας φύλακα,
δῶρον Ἀθαναίᾳ Πιτανάτιδι τᾷδ' ἐνὶ ναῷ
θῆκαν, Ἀθαναίας παυσάμεναι καμάτων.
ὧν χέρας αἶ σὺ, Ἀθάνα, ἐπιπλήσαις, ἐσοπίσσω
θείης δ' εὐσιπύας ἐξ ὀλιγησιπύων.

X.

Ο σκίπων καὶ ταῦτα τὰ βλαύτια, πότνια Κύπρι,
ἄγκειται κυνικᾶ σκῦλα Ποσωχάρεος,
p. 223. ὄλπη τε ῥυπόεσσα, πολυτρήτοιό τε πήρας
λείψανον, ἀρχαίης πληθόμενον σοφίης·
σοὶ δὲ Ῥόδων ὁ καλὸς, τὸν πάνσοφον ἡνίκα πρέσβυν
ἤγρευσεν, ςεπτοῖς θῆκατ' ἐπὶ προθύροις.

XI.

Πήρην, κἀδέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς
ςέρφος, καὶ βάκτρον τοῦτο τὸ λοιπόριον,
ὄλπαν τ' ἀςλέγγιςον, ἀχάλκωτόν τε κυνοῦχον,
καὶ πῖλον κεφαλᾶς οὐχ ὁσίας σκέπανον·
ταῦτα καταφθιμένοιο μυριαίνεον περὶ θάμνον
σκῦλα Ποσωχάρεος Λιμὸς ἀπεκρέμασεν.

IX. 9. χ' ὧν χ. αἲ σοι Ἀ. ἐπιπλήσαιο μὲν ἴσως θ. δ' εὐσυπίας. ε. ε. Cod. in quo hoc diſtichon non ultimum eſt, ſed penultimum.

XII. T. I.

Ἀστεμφῆ πεδάγρην, καὶ δούνακας αἰθυκτῆρας,
καὶ λίνα, καὶ γυρὸν τοῦτο λαγωοβόλον,
ἰοδόκην, καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρανθέντα
αὐλὸν, καὶ πλωτῶν εὐπλεκὲς ἀμφίβολον
Ἑρμείῃ Σώσιππος, ἐπεὶ παρενήξατο τὸν πλοῦν
ἥβης, ἐκ γήρως δ' ἀδρανίῃ δέδεται.

XIII.

Λαθρίη, ἐκ πενίης ταύτην χάριν, ἔκ τε πενέστεω
κἠξ ὀλιγησιπύω δέξο Λεωνίδεω,
ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἐλαίαν,
καὶ τοῦτο χλωρὸν σῦκον ἀποκράδιον,
κεὐοίνου σταφυλῆς ἔχ' ἀποσπάδα πεντάῤῥαγον,
πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑποπυθμίδιον.
ἢν δ' ἐμέ γ', ὡς ἐκ νούσου ἀνειρύσω, ὧδε καὶ ἐχθρᾶς
ἐκ πενίης ῥύσῃ, δέξο χιμαιροθύτην.

XIV. p. 224.

Λαβροσύνᾳ τάδε δῶρα, φιλευλείχῳ τε Λαφυγμῷ
θήκατο Δηϊσόου Δωριέως κεφαλὰ,
τὼς Λαρισσαίως κυογάστορας ἑψητῆρας,
καὶ χύτρως, καὶ τὰν εὐρυχαδῆ κύλικα,
καὶ τὰν εὐχάλκωτον ἐύγναμπτόν τε κρεάγραν,
καὶ κνῆστιν, καὶ τὰν ἐτνοδόνον τορύναν.

XII. 5. Cod. τὸ πλεῦν.
XIII. 1. Cod. ἐκ πλάνης. 2. Cod. ὀλιγησιπύων δ. 4. Cod. ἀποκρίδιον.
XIV. 6. Cod. ἐτνοδόκον.

T. I. Λαβροσύνα, σὺ δὲ ταῦτα κακῶ κακὰ δωρητῆρος
δεξαμένα, νεύσαις μή ποκα σωφροσύναν.

XV.

Α μάτηρ ζωὸν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρὰ,
Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.
Βάκχε, σὺ δ' ὑψώσῃς τὸν Μίκυθον· εἰ δὲ τὸ δῶρον
ῥωπικὸν, ἁ λιτὰ ταῦτα φέρει πενία.

XVI.

Υλοφόρῳ τόδ' ἄγαλμα, ὁδοιπόρε, Μικκαλίωνος·
ἀλλ' ἴδε τόνδ' Ἑρμῆς κρήγυον ὑλοφόρον,
ὡς ἀπ' οἰζυρῆς ἠπίςατο δωροδοκῆσαι
ἐργασίης· αἰὲν δ' ὡ 'γαθὸς ἐς' ἀγαθός.

XVII.

Εὐάγρει λαγόθηρα, καὶ εἰ πετεηνὰ διώκων
ἰξευτὴς ἥκεις τῶδ' ὑπὸ δισσὸν ὄρος,
κἀμὲ τὸν ὑληωρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον
Πᾶνα· συναγρεύσω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις.

XVIII.

p. 225. Γλευκοπόταις Σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι Βάκχῳ
Ἡρῶναξ πρώτης δράγματα φυταλιῆς,
τρισσῶν οἰνοπέδων τρισσὰς ἱερώσατο τάσδε,
ἐμπλήσας οἴνυ πρωτοχύτοιο, κάδυς·
ὧν ἡμεῖς σπείσαντες, ὅσον θέμις, οἴνοπι Βάκχῳ
καὶ Σατύροις, Σατύρων πλείονα πιόμεθα.

XVIII. 2. Recte ap. Suid. πρῶτα δ.

XIX. T. I.

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι,
ἀγρότα Πὰν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης.
ὃς μὲν ἀπὸ πτηνῶν, Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις,
τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος, εἰναλίων.
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν πέμπε δι' ἠέρος εὔστοχον ἄγρην·
τῷ δὲ, διὰ δρυμῶν· τῷ δὲ, δι' ἠϊόνων.

XX.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς
καὶ σπιθάμης ὅλης Βίττιον εἰργάσατο·
θάτερα δ' Ἀντιάνειρα προσήρμοσε· τὸν δὲ μεταξὺ
Μαίανδρον καὶ τὰς παρθενικὰς, Βιτίη.
κυρᾶν καλλίστη Διὸς, Ἄρτεμι, τοῦτο τὸ νῆμα
πρὸς ψυχῆς θείης, τὴν τριπόνητον ἔριν.

XXI.

Τοὺς θυρεοὺς ὁ Μολοσσὸς Ἰτωνίδι δῶρον Ἀθάνᾳ
Πύῤῥος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασε Γαλατᾶν,
πάντα τὸν Ἀντιγόνου καθελὼν στρατόν· οὐ μέγα θαῦμα·
αἰχμηταὶ καὶ νῦν, καὶ πάρος Αἰακίδαι.

XXII. p. 226.

Αἵδε ποτ' Ἀσίδα γαῖαν ἐπόρθησαν πολύχρυσον,
αἵδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον·
νῦν δὲ Διὸς ναῷ ποτὶ κίονας ὀρφανὰ κεῖται,
τᾶς μεγαλαυχήτου σκῦλα Μακηδονίας.

XXIII.

Ὀκτώ τοι θυρεοὺς, ὀκτὼ κράνη, ὀκτὼ ὑφαντοὺς
θώρηκας, τόσσας θ' αἱμαλέας κοπίδας,

Τ. Ι. ταῦτ' ἀπὸ Λευκανῶν Κορυφασίᾳ ἔντε' Ἀθάνᾳ
Ἄγνων Οἰανθεὺς θῆχ' ὁ βιαιομάχας.

XXIV.

Οἵδ' ἀπὸ Λευκανῶν θυρεάσπιδες, οἵ τε χαλινοὶ
στοιχηδὸν, ξεσταί τ' ἀμφίβολοι κάμακες
δέδμηνται, ποθέουσαι ὁμῶς ἵππους τε καὶ ἄνδρας,
Παλλάδι· τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος.

XXV.

Εὐκαμπὲς ἄγκιστρον, καὶ δούρατα δουλιχόεντα,
χώρμιὴν, καὶ τὰς ἰχθυδόκους σπυρίδας,
καὶ τοῦτον νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχνασθέντα
κύρτον, ἁλιπλάγκτων ἄρμενα δικτυβόλων,
τρηχύν τε τριόδοντα, Ποσειδαώνιον ἔγχος,
καὶ τοὺς ἐξ ἀκάτων διχθαδίους ἐρετμοὺς
ὁ γριπεὺς Διόφαντος ἀνάκτορι θήκατο τέχνης,
ὡς θέμις, ἀρχαίης λείψανα τεχνοσύνης.

XXVI.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἕστηκα Πρίηπος
ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον·
εἵσατο γάρ πιστόν με Θεόκριτος. ἀλλ' ἀποτηλοῦ
φὼρ ἴθι, μὴ κλαύσῃς τὴν φλέβα δεξάμενος.

p. 227. XXVII.

Τᾶν αἰγᾶν ὁ νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον Ἑρμᾶν
ἔστασ' αἰπολίων εὐδόκιμον φύλακα.
ἀλλά μοι αἵ τ' ἀν' ὄρη χλωρᾶς κεκορεσμέναι ὕλας,
τῶν ἁρπακτήρων μή τι μέλεσθε λύκων.

XXVIII.

XXV. 7. Cod. Vat. τέχνας. ἀρχαίας. τεχνοσύνας.

XXVIII.
T. I.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾷ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῆ,
καὶ τετανὸν, νώτῳ καμπτόμενον, πρίονα,
καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ περιαγὲς
τρύπανον, ἐκ τέχνας ἄνθετο παυσάμενος.

XXIX.

Ὦ τάνδε τείχοντες ἀταρπιτὸν, αἴτε ποτ' ἀγρὺς
δαμόθεν, αἴτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
ἄμμες ὅρων φύλακες, δισσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν, Ερμᾶς,
οἷον ὁρῇς μ', ὅτος δ' ἅτερος, Ηρακλέης.
ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι, ἀλλὰ ποθ' αὐτὺς
αἴκ' ὠμὰς τραθῇς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν·
ναὶ μὰν ὡσαύτως τὼς βότρυας, αἴτε πέλονται
ὥριμοι, αἴτε χύδαν ὄμφακες, εὐτρέπικεν,
μισέω τὰν μετοχὰν, ὐδ' ἥδομαι· ἀλλ' ὁ φέρων τι,
ἄμφω, μὴ κοινᾷ, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,
κὴ λεγέτω· τῆ τὺθ', Ηράκλεες· ἄλλο τὺ τῦτο, p. 228.
Ερμᾶ· καὶ λύοι τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

XXX.

Αγρονόμῳ τάδε Πανὶ, καὶ εὐαστῆρι Λυαίῳ
πρέσβυς, καὶ Νύμφαις Αρκὰς ἔθηκε Βίτων.
Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίκτορα ματρὸς,
κισσῦ δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος,
Νύμφαις δὲ σκιερᾶς εὐποίκιλον ἄνθος ὀπώρας,
φύλλα τε πεπταμένων αἱματόεντα ῥόδων.
ἀνθ' ὧν εὔυδρον, Νύμφαι, τόδε δῶμα γέροντος
αὔξετε· Πὰν, γλαγερόν· Βάκχε, πολυστάφυλον.

T.I.

XXXI.

Ο Κρὴς Θηρίμαχος τὰ λαγωβόλα Πανὶ Λυκαίῳ
ταῦτα πρὸς Ἀρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.
ἀλλὰ σὺ Θηριμάχῳ δώρων χάριν, ἀγρότα δαῖμον,
χεῖρα κατιθύνοις τοξότιν ἐν πολέμῳ,
ἔν τε συναγκείαισι παρίστασο, δεξιτερῇ σῇ
πρῶτα διδοὺς ἄγρης δῶρα κατ' ἀντιπάλων.

XXXII.

Τὰν ἔλαφον Κλεόλαος ὑπὸ κναμοῖσι λοχήσας,
ἔκτανε Μαιάνδρου πὰρ τριέλικτον ὕδωρ,
θηκτῷ σαυρωτῆρι· τὰ δ' ὀκτάῤῥιζα μετώπων
φράγμαθ' ὑπὲρ κρανκὰν ἄλλος ἔπαξε πίτυν.

XXXIII.

Εὔφημόν τοι σφαῖραν, εὐκρόταλόν τε Φιλοκλῆς
Ἑρμείῃ ταύτην πυξινέην πλατάγην,
p. 229. ἀστραγάλους θ' οἷς πόλλ' ἐπεμήνατο, καὶ τὸν ἑλικτὸν
ῥόμβον, κουροσύνης παίγνι' ἀνεκρέμασεν.

XXXIV.

Τοῦτο χιμαιροβάτᾳ Τελέσων αἰγώνυχι Πανὶ
τὸ σκύλος ἀγρείης τεῖνε κατὰ πλατάνου,
καὶ τὰν ῥαιβόκρανον ἐϋστόρθυγγα κορύναν,
ᾇ πάρος αἱμωποὺς ἐστυφέλιξε λύκους,
γαυλούς τε γλαγοπῆγας, ἀγωγαῖόν τε κυνάγχαν,
καὶ τῶν εὐρίνων λαιμοπέδαν σκυλάκων.

XXXIV. 6. Scr. καὶ τὰν εὐρ.

XXXV. T. I.

Αὔλια, καὶ Νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ
πίδακες, ἥ θ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς,
καὶ σὺ τετράγλωχιν, μηλοσσόε, Μαιάδος Ἑρμᾶ,
ὅς τε τὸν αἰγιβότην Πὰν κατέχεις σκόπελον,
ἵλαοι τὰ ψαιστὰ, τό τε σκύφος ἔμπλεον οἴνης
δέξασθ', Αἰακίδεω δῶρα Νεοπτολέμου.

XXXVI.

Αὐτοῦ ἐφ' αἱμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον
ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα.
ἀλλ' ὡς ἐντέταμαι, φὼρ, ἔμβλεπε. τοῦτο δ', ἐρωτᾷς,
τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

XXXVII.

Πρέσβυν Ανακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ
θάεο, δινωτοῦ στρεπτὸν ὕπερθε λίθου,
ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς
ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόναν·
δισσῶν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλὴξ, p. 230.
ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
μέλπει δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἠὲ Μεγιστέα,
αἰωρῶν παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν.
ἀλλὰ πάτερ Διόνυσε, φύλασσέ μιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἐκ Βάκχου πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

XXXVIII.

Ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθας Ανακρέων
ὑπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἕλκεται

XXXV. 2. Recte Suid. ed. pr. ὕδασι.

T. I. ἐσάχρι γυίων· τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν
ὅμως φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
μελίσδεται δὲ τὰν χέλυν διακρέκων
ἤτοι Βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα.
φύλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

XXXIX.

Μή σύ γ' ἐπ' οἰονόμοιο περιπλέον ἰλύος ὧδε
τοῦτο χαραδραίης θερμὸν, ὁδῖτα, πίῃς·
ἀλλὰ μολὼν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήβοτον ἄκραν,
κεῖσέ γε πὰρ κείνᾳ ποιμενίᾳ πίτυϊ,
εὑρήσεις κελαρύζον εὐκρήνου διὰ πέτρης
νᾶμα, Βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος.

XL.

Θεσπιέες τὸν Ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκ Κυθερείης
ἅζοντ', οὐχ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,
ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεὸν, ὃν περὶ Φρύνῃ
δερκόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

p. 231. XLI.

Τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
ἀφρῷ τε μορμύρουσαν εὐλεχῆ Κύπριν
ἰδὼν Ἀπελλῆς, κάλλος ἱμερώτατον,
οὐ γραπτὸν, ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο.
εὖ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
εὖ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
καὶ μαζὸς, ἀκμῆς ἄγγελος, κυδωνιᾷ.

XL. 3. Scr. ὃν πυρὶ Φρύνης αἰθόμενος.
XLI. 1. Fort. πλημμύρουσαν.

αὐτὰ δ' Ἀθάνα, καὶ Διὸς συνευνέτις T. I.
φάσουσιν· ὦ Ζεῦ, λειπόμεσθα τῇ κρίσει.

XLII.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Οὐκ ἔπλασέν με Μύρων, ἐψεύσατο· βοσκομέναν δὲ
ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνᾳ.

XLIII.

Τοξοβόλον τὸν Ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ,
τὸν ποτὲ μηδ' αὐτοῦ Ζηνὸς ἀποσχόμενον;
ἐψέ ποθ' Ἡφαίστῳ κεῖται σκοπὸς, ὃν καθορᾶσθαι
ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

XLIV.

Μὴ μέμψῃ μ' ἀπέπειρον ἀεὶ θάλλουσαν ὀπώρην
ἀχράδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην.
ὁππόσα γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ἐφέλκει·
ὁππόσα δ' ὠμὰ μένει, μητρὶ περικρέμαται.

XLV.

Τὸν φιλοπωριστὴν Δημόκριτον ἤν που ἐφεύρῃς,
ὤνθρωπ', ἄγγειλον τοῦτο τὸ κοῦφον ἔπος, p. 232
ὡς ἡ λευκοόπωρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἤδη
κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀκόλους·
σπευσάτω, οὐκ ὀχυρὴν γὰρ ἔχω στάσιν, εἴπερ ὀπώρην
ἀχράντου χρήζει δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

XLVI.

Αὐτοθελὴς καρποὺς ἀποτέμνομαι, ἀλλὰ πεπείρους
πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτε με χερμαδίοις.

T. I. μηνίσει καὶ Βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνῳ
ἔργα· Λυκούργειος μὴ λαθέτω σε τύχη.

XLVII.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
Αρηος ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;
ἄκλαστοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ γανῶσαι
ἀσπίδες, ἄκλαστοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.
αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπω
ἱδρὼς πιδύων στῆθος ἐπισταλάει.
παστάδα τις τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρειῶνα, καὶ αὐλὰν
κοσμείτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον·
Αρευς δ' αἱματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
νηὸν κοσμοίη· τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

XLVIII.

Τὴν μικρήν με λέγουσι, καὶ οὐκ ἴσα ποντοπορεύσαις
ναυσὶ διϊθύνειν ἄτρομον εὐπλοΐην·
p. 233. οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγώ. βραχὺ μὲν σκάφος· ἀλλὰ θαλάσσῃ
πᾶν ἴσον· οὐ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
ἔστω πηδαλίοις ἑτέρῃ πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
θάρσος· ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι σωζομένη.

XLIX.

Αστρα μὲν ἠμαύρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης
ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἠέλιος·
ὑμνοπόλους δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυνεν Ομηρος,
λαμπρότατον Μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενος.

L. T. I.

Εἶπε πόκ' Εὐρώτας ποττὰν Κύπριν· ἢ λάβε τεύχη,
ἢ 'ξιθι τᾶς Σπάρτας, ἁ πόλις ὁπλομανεῖ.
ἁ δ' ἁπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσσομαι αἰὲν ἀτευχὴς,
εἶπε, καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν.
χἀ μὲν Κύπρις ἄνοπλος· ἀναιδέες οἱ δὲ λέγουσιν
ἵστορες, ὡς ἁμῖν χἀ θεὸς ὁπλοφορεῖ.

LI.

Πυρσοῦ τοῦτο λέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα
Σῶσος ὁ βουπαλίων, θουρὶ φονευσάμενος,
ἄρτι καταβρύκοντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον,
οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρας αὖτις ἐπὶ ξυλόχους.
μοσχείου δ' ἀπέτισεν ὁ θὴρ ἀνθ' αἵματος αἷμα,
βληθεὶς· ἀχθεινὰν δ' οἶδε βοοκτασίαν.

LII.

Οὐκ ἀδικῶ τὸν Ερωτα, γλυκύς· μαρτύρομαι αὐτὴν
Κύπριν. βέβλημαι δ' ἐκ δολίου κέραος,
καὶ πᾶς τεφροῦμαι· θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ ἰάλλει p. 234.
ἄτρακτον, λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβολῶν.
χὼ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἐσώκει· θνητὸς ὁ δαίμων;
τίσομαι· ἐγκλήμων δ' ἔσσομ' ἀλεξάμενος.

LI. 3. verba εὐθ. μόσχον. desunt in Planud. et cod. Vat. v. Suid. voc. βρύκοντα. 6. duo cod. reg. οἶδε. Suid. οἶδε.

LII. 5. 6. Scr. καὶ θ. τ. α. ε. δαίμον' ἁλίσκειν, τισαίμην. τί πλέον ἔσσετ' ἀλευομένῳ.

T. I.

LIII.

Εἰ καί σοι πτέρυγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
καὶ Σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῦς ἀκίδες,
φεύξομ', Ερως, ὑπὸ γᾶν σε. τί δὲ πλέον; ὐδὲ γὰρ αὐτὸς
σὰν ἔφυγε ῥώμαν πανδαμάτωρ Αΐδας.

LIV.

Τῦτο τὸ τῦ Κλείτωνος ἐπαύλιον, ἥ τ' ὀλιγῶλαξ
σπείρεσθαι, λιτὸς δ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεών,
τῦτό τε ῥωπεῖον ὀλιγόξυλον· ἀλλ' ἐπὶ τύτοις
Κλείτων ὀγδώκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα.

LV.

Μὴ φθείρευ, ὤνθρωπε, περιπλάνιον βίον ἕλκων,
ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν' ἀλινδόμενος,
μὴ φθείρευ. κενεή σε περιστέψαιτο καλιή,
ἣν θάλποι μικκὸν πῦρ ἀνακαιόμενον,
εἰ καί σοι λιτή γε καὶ ὐκ εὐάλφιτος εἴη
φύστη ἐνὶ γρώνη μασσομένη παλάμαις,
εἰ καί σοι γλήχων, ἢ καὶ θύμον, ἢ καὶ ὁ πικρὸς
ἁδυμιγὴς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

LVI.

Εὐμάραθον πρηῶνα καὶ εὐσκάνδικα λελογχὼς
Ερμῆ, καὶ ταύταν, ὦ φίλος, αἰγίβοσιν,
p. 235. καὶ λαχανηλόγῳ ἔσσο καὶ αἰγινομῆι προσηνής·
ἕξεις καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

LVII.

Ο πλόος ὡραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
ἤδη μέμβλωκεν, χὼ χαρίεις Ζέφυρος·

λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα T. I.
κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη.
ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐκλύσαιο γύαια,
ναυτίλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην.
ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτας,
ὤνθρωφ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

LVIII.

Πέτρης ἐκ δισσῆς ψυχρὸν καταπάλμενον ὕδωρ,
χαίροις, καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ξόανα,
πέτραι τε κρηνέων, καὶ ἐν ὕδασι κόσμια ταῦτα
ὑμέων, ὦ κοῦραι, μυρία τεγγόμεναι,
χαίρετ'. Ἀριστοκλέης δέ σ', ὁδοιπόρε, ᾧπερ ἀπῶσα
δίψαν βαψάμενος, τοῦτο δίδωμι κέρας.

LIX.

Αἰδέω λυπηρὲ διηκόνε, τοῦτ' Ἀχέροντος
ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ,
δέξαι μ', εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
ὄλπη μοι καὶ πήρα ἐφόλκια, καὶ τὸ παλαιὸν
ἕσθος, χὼ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.
πάνθ' ὅσα κἠν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ' Ἀιδαν
ἔρχομ' ἔχων· λείπω δ' οὐδὲν ὑπ' ἠελίῳ.

LX. p. 236.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὸ δένδρεσιν οἶδα καθίζων
κεὶδεῖν, ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος,

LVIII. 5. Cod. χ. Ἀριστοκλέη σὲ δ' ὁδοιπόρος.
LIX. 4. Scr. β. ὑπὸ φθιμ. Praec. verſ. ſcr. ex Suida: ἁ κρυόεσσα.

T. I. πρείκιος ἀνθρώποισι κελευθήτῃσιν ἀοιδὸς,
θηλείης ἔρσης ἰκμάδα γευόμενος·
ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος Ἀθηναίης ἐπὶ δουρὶ
τὸν τέττιγ' ὄψει μ', ὦ 'νερ, ἐφεζόμενον.
ὅσσον γὰρ Μούσαις ἐστέργμεθα, τόσσον Ἀθήνη
ἐξ ἡμέων· ἡ γὰρ παρθένος αὐλοθετεῖ.

LXI.

Ιξαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἔν ποτ' ἀλωῇ
οἴνης τοὺς ἁπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους.
τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε· κεῖρε, κάκιστε,
γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον·
ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει,
ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι, τράγε, θυομένῳ.

LXII.

Ολκάδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσην ἅλα μετρήσασαν,
ἐν χθονὶ, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένῃ,
ἣν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνος· ἀλλὰ θαλάσσης
τὴν ἐμὲ γειναμένην εὗρον ἀπιστοτέρην.

LXIII.

Εὔθυμος ὢν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Αΐδος
ἀταρπὸν ἕρπων· οὐ γάρ ἐστι δύσβατος,
οὐδὲ σκαληνὸς, οὐδενὸς πλέως πλάνης,
ἰθεῖα δὴ μάλιστα, καὶ κατακλινὴς
ἅπασα, κἠκμεμυκότων ὁδεύεται.

LXIV.

p. 237. Εσθλὸς Ἀριστοκράτης, ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς Ἀχέροντα,
εἶπ' ὀλιγοχρονίης ἁψάμενος κεφαλῆς·

παίδων τις μνήσαιτο, καὶ ἑδνώσαιτο γυναῖκα, T. I.
εἰ καί μιν δάκνει δύσβιοτος πενίη.
ζωὴν συλώσαιτο· κακὸν δ' ἄστυλος ἰδέσθαι
οἶκος· ὁ δ' αὖ λῷστος πλείονος ἐσχαρεὼν
εὐκίων φαίνοιτο, καὶ ἐν πολυκαέϊ ὄγκῳ
ἐνστῇ, αὐγάζων δαλὸν ἐπεσχάριον.
ᾔδει Ἀριστοκράτης τὸ κρήγυον· ἀλλὰ γυναικῶν,
ὤνθρωπ', ἤχθαιρε τὴν ἀλιτοφροσύνην.

LXV.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπίδειος, ὦ παροδῖτα,
λᾶας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται,
αἰνείης, ὤνθρωπε, Φιλαινίδα· τὴν γὰρ ἀοιδὸν
ἀκρίδα, τὴν εὖσαν τοπρὶν ἀκανθοβάτιν,
δισσοὺς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμῖτιν,
καὶ θέτ' ἐφ' ὑπνιδίῳ χηραμένη πατάγῳ·
καί μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο· τοῦτο δ' ἐφ' ἡμῖν
τοὔλιγον ὤρθωσε σῆμα πολυστροφίης.

LXVI.

Μνήμην Εὐβούλοιο σαόφρονος, ὦ παριόντες,
πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν Ἀΐδης.

LXVII.

Τίς ποτ' ἄρ', ἢ τίνος ἆρα παρὰ τρίβον ὀστέα ταῦτα,
τλῆμον, ἐν ἡμιφαεῖ λάρνακι γυμνὰ μένει;
μνῆμα δὲ καὶ τάφος αἰὲν, ἀμαξεύοντος ὁδίτεω, p. 238
ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται·

LXIV. 7. Scr. καὶ ἦν π.
LXV. 6. Cod. ἰφυμνιδίῳ χρησαμένην π. correctum χηραμένη.

T. I. ἤδη σου καὶ πλευρὰ παρατρίψουσιν ἅμαξαι,
σχέτλιε, σοὶ δ' οὐδεὶς οὐδ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

LXVIII.

Εἰς ἀνωνύμου τινὸς τάφον ἐν ὁδῷ κείμενον καὶ παρὰ τῶν ὁδίτων καταπατόμενον.

Ἤδη μευ τέτριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὀστεῦν,
ἁρμονίη τ', ὦ 'νερ, πλὰξ ἐπικεκλιμένη·
ἤδη καὶ σκώληκες ὑπὲκ σορῦ αὐγάζονται
ἡμετέρης. τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα;
ἦ γὰρ τὴν οὔπω πάρος ἀτραπὸν ἐτμήξαντο
ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νεισσόμενοι κεφαλῆς.
ἀλλὰ πρὸς ἐγγαίων, Αἰδωνέος, Ἑρμεία τε,
καὶ Νυκτὸς, ταύτης ἐκτὸς ἴτ' ἀτραπιτοῦ.

LXIX.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, οὔνομα κείνου
δηλοῦσα· Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σποδιά.
ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισεύμενος ὄλβον, ὁ τοπρὶν
βουπάμων, ὁ πρὶν πλούσιος αἰπολίοις,
ὁ πρὶν . . . τί πλείω μυθεῦμαι; ὁ πᾶσι μακαρτὸς,
φεῦ, τόσσης γαίης ὅσσον ἔχει μόριον.

LXX.

Μυρίος ἦν, ἄνθρωπε, χρόνος προτοῦ, ἄχρι πρὸς ἠῶ
ἦλθες, χὠ λοιπὸς μυρίος εἰς Ἀΐδην.
τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται, ἢ ὅσον ὅσσον
στιγμὴ, καὶ στιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;

LXIX. 1, 2. Scr. ex cod. Plan. Κρίθωνος et Κρίθων.

μικρή σευ ζωὴ τεθλιμμένη· ὐδὲ γὰρ αὐτὴ T.I. p. 239.
ἡδεῖ', ἀλλ' ἐχθρῦ τυγνοτέρη θανάτυ.
χειμέριον ζωὴν ὑπαλεύεο, νεῖο δ' ἐς ὅρμον,
ὡς κἀγὼ Φείδων ὁ Κρίτυ, εἰς Ἀΐδην.

LXXI.

*Τίς, τίνος ὖσα, γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι;
β Πρηξὼ Καλλιτέλευς. * καὶ ποδαπή; β Σαμίη.
* τίς δέ σε καὶ κτερέιξε; β Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
ἐξέδοσαν. * θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; β ἐκ τοκετῦ.
* εὖσα πόσων ἐτέων; β δύο κεἴκοσιν. * ἦ ῥά γ' ἄτεκνος;
β ὐκ· ἀλλὰ τριετῆ Καλλιτέλην ἔλιπον.
* ζώοι σοι κεῖνός γε, καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.
β καὶ σοί, ξεῖνε, πόροι πάντα Τύχη τὰ καλά.

LXXII.

Πρηταλίδα τὸ μνᾶμα Λυκαςίω, ἄκρον ἐρώτων
εἰδότος, ἄκρα μάχας, ἄκρα λινοςασίας,
ἄκρα χοροιτυπίης, Χθόνιοι — — — —
τῦτον Κρηταιεῖς Κρῆτα παρωκίσατε.

LXXIII.

Πραταλίδα παιδεῖον Ερως πόθον, Αρτεμις ἄγραν,
Μῦσα χορὸς, Αρης ἐγγυάλιξε μάχαν.
πῶς ὐκ εὐαίων ὁ Λυκάςιος, ὃς καὶ ἔρωτι
ἄρχε, καὶ ἐν μολπᾷ, καὶ δορὶ καὶ ςάλικι.

LXXIV.

Ηχήεσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεος ὕτως
πλώοντ' ὐ πολλῇ νηὶ Τελευταγόρην,

LXXII. 3. Fort. supplendum: χθονίω Μίνωϊ πάρεδρον.

T. I. p. 240. ἄγρια χειμήνασα, κατεπρηνώσαο πόντῳ
σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη;
χὼ μὲν πυ καύηξι καὶ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι
τεθρήνητ' ἄπυσς εὑρεῖ ἐν αἰγιαλῷ·
Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνυ κεκλαυμένυ ἀθρῶν
τύμβον, δακρύει παῖδα Τελευταγόρην.

LXXV.

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ορθων,
χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις·
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιῦτον ἔχω μόρον, ἀντὶ δὲ γαίης
πατρίδος, ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

LXXVI.

Μήτε μακρῇ θαρσέων ναυτίλλεο, μήτε βαθείῃ
νηΐ· κρατεῖ παντὸς δύρατος εἷς ἄνεμος.
ὤλεσε καὶ Πρόμαχον πνοιὴ μία, κῦμα δὲ ναύτας
ἀθρόον εἰς κοιλὴν ἐγυφέλιξεν ἅλα.
ὐ μήν οἱ δαίμων πάντῃ κακός· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ
πατρίδι καὶ τύμβυ καὶ κτερέων ἔλαχε
κηδεμόνων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ τρηχεῖα θάλασσα
νεκρὸν πεπταμένυς θῆκεν ἐπ' αἰγιαλύς.

LXXVII.

Τέλληνος ὅδε τύμβος· ἔχω δ' ὑπὸ βωλεῖ πρέσβυν
τῆνον, τὸν πρῶτον γνόντα γελοιομελεῖν.

LXXVIII.

Εσπέριον κ' ἠῷον ἀπώσατο πολλάκις ὕπνον
ἡ γρηῢς πενίην Πλατθὶς ἀμυνομένη·

LXXVI. 3. Cod. πνοιὴ μία.

καί τι πρὸς ἠλακάτην καὶ τὸν συνέριθον ἄτρακτον T. I. p. 241.
ἤεισεν, πολιοῦ γήραος ἄγχι θυρῶν,
καί τι παριστίδιος δινευμένη ἄχρις ἐπ' ἠοῦς
κεῖνον Ἀθηναίης σὺν Χάρισιν δολιχὸν,
ἢ ῥικνῆι, ῥικνοῦ περὶ γούνατος, ἄρκιον ἱστῷ,
χειρὶ στρογγύλλουσ' ἱμερόεσσα κρόκην.
ὀγδωκονταέτις δ' Ἀχερούσιον ἠύγασεν ὕδωρ
ἡ καλὰ καὶ καλῶς Πλατθὶς ὑφηναμένη.

LXXIX.

Ἄμπελος ὡς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ
σκηπανίῳ· καλέει μ' εἰς Ἀίδην θάνατος.
δυσκώφει μὴ Γόργε· τί τοι χαριέστερον, εἰ τρεῖς
ἢ πίσυρας ποίας θάλψῃ ὑπ' ἠελίῳ;
ὧδ' εἴπας οὐ κόμπῳ, ἀπὸ ζωὴν ὁ παλαιὸς
ὤσατο, κεἰς πλεόνων ἤλθε μετοικεσίην.

LXXX.

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον,
τύμβος ἔχει, Σπάρτας μεγάλαν χάριν, εἶθ' ὅ γε Λυδὸς
ἄχθος ἀποῤῥίψας οἴχεται εἰς Ἀίδην.

LXXXI.

Παρθενικὰν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν
Ἤρινναν, Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομέναν,
Ἀιδας εἰς ὑμέναιον ἀνάρπασεν. ἦ ῥα τόδ' ἔμφρων
εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς· Βάσκανος ἔσσ' Ἀΐδα.

T. I. p. 242.

LXXXII.

Αἰεὶ λῃϛαὶ καὶ ἁλιφθόροι, ὐδὲ δίκαιοι
 Κρῆτες· τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν ὐκ εὐπίονι φόρτῳ
 Κρηταίης ὦσαν Τιμόλυτον καθ' ἁλός,
δείλαιον. κἠγὼ μὲν ἁλιζώοις λαρίδεσσι
 κέκλαυμαι, τύμβῳ δ' ὐχ ὕπο Τιμόλυτος.

LXXXIII.

Τὴν ὀλίγην βῶλον, καὶ τῦτ' ὀλιγήριον, ὦ 'νερ,
 σῆμα ποτιφθεγξαι τλάμονος Ἀλκιμένευς,
εἰ καὶ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείης παλιύρυ
 καὶ βάτυ, αἷς ποτ' ἐγὼ δήιος Ἀλκιμένης.

LXXXIV.

Τί ϛοχασώμεθά συ, Πεισίϛρατε, χῖον ὁρῶντες
 γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβυ κείμενον ἀϛράγαλον;
ἦ ῥά γε μὴν ὅτι Χῖος; ἔοικε γάρ. ἦ ῥ' ὅτι παίκτας
 ἦσθά τις, ὐ λίην δ', ὦ 'γαθὲ, πλειϛοβόλος;
ἢ τὰ μὲν ὐδὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκρήτῳ δὲ κατέσβης
 Χίῳ; ναὶ δοκέω, τῷδε προσηγγίσαμεν.

LXXXV.

Ἠρίον, οἷον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις
 ὀστέον, οἵην, γαῖ', ἀμφέχανες κεφαλήν;
πολλὸν μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκόμενον Χαρίτεσσι,
 πολλὸν δ' ἐν μνήμῃ πᾶσιν Ἀριϛοκράτη.

ἤδει

LXXXIII. 4. Cod. Vat. ἦν ποτ' ἐγὼ δ. Ἀντιπάτρυ. Planudea: ἦν — Ἀλκιμένης.

ἤδει Ἀριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι, T. I.
στρεβλὴν οὐκ ὀφρὺν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος·
ἤδει καὶ Βάκχοιο παρὰ κρητῆρας ἀδηρὶν p. 243.
ἰθῦναι κοινὴν εὐκυλίκην λαλιήν·
ἤδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα
ἔρδειν. *γαῖ' ἱερὴ τοῖον ἔχοις φθίμενον.

LXXXVI.

Αὗτα Τιμόκλει', αὗτα Φιλὼ, αὗτα Ἀριστὼ,
αὗτα Τιμαιθὼ, παῖδες Ἀριστοδίκου,
πᾶσαι ὑπ' ὠδῖνος πεφονευμέναι· αἷς ἔπι τοῦτο
σᾶμα πατὴρ στάσας κάτθαν' Ἀριστόδικος.

LXXXVII.

Μαρωνὶς ἡ φίλοινος, ἡ πίθων σποδὸς,
ἐνταῦθα κεῖται γρηῦς, ἧς ὑπὲρ τάφου
γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν Ἀττικὴ κύλιξ.
στένει δὲ καὶ γᾶς νέρθεν, οὐχ ὑπὲρ τέκνων,
οὐκ ἀνδρὸς, οὓς λέλοιπεν ἐνδεεῖς βίου·
ἓν δ' ἀντὶ πάντων, οὕνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

LXXXVIII.

Εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὔριος· ἢν δ' ἄρ' ἀήτης,
ὡς ἐμὲ, τοῖς Ἀΐδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἕο τόλμαν,
ὅστις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου.

LXXXIX.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δ' ἀνάγονται,
φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

T. I. p. 244.

XC.

Εὖρϐ με τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταιγὶς,
καὶ νὺξ, καὶ δνοφερῆς κύματα πανδυσίης
ἔβλαψ' Ὠρίωνος· ἀπώλισθον δὲ βίοιο
Κάλλαισχρος, Λιβυκϐ μέσσα θέων πελάγευς.
κἀγὼ μὲν πόντῳ δινεύμενος, ἰχθύσι κύρμα,
οἴχευμαι· ψεύστης δ' ὕτος ἔπεσι λίθος.

XCI.

Θῆριν τὸν τριγέροντα, τὸν εὐάγρων ἀπὸ κύρτων
ζῶντα, τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον,
ἰχθυσιληϊστῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
ὐχὶ πολυσκάλμϐ πλώτορα ναυτιλίης,
ἔμπης ὔτ' Ἀρκτῦρος ἀπώλεσεν, ὔτε καταιγὶς
ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·
ἀλλ' ἔθαν' ἐν καλύβῃ σχοινίτιδι, λύχνος ὁποῖα,
τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σῆμα δὲ τῷδ' ὐ παῖδες ἐφήρμοσαν, ὐδ' ὁμόλεκτρος,
ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος.

XCII.

ᵃἈρχαίας ὦ θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος,
εἴποις ὅντιν' ἔχεις, ἢ τίνος, ἢ ποδαπόν.
ᵝΦίντων' Ἑρμιονῆα Βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ὤλεσεν, Ἀρκτϐρϐ λαίλαπι χρησάμενον.

XCIII.

Πάρμις ὁ Καλλιγνώτϐ ἐπακταῖος καλαμευτὴς
ἄκρος, καὶ κίχλης καὶ σκάρϐ ἰχθυβολεὺς,

καὶ λάβρυ πέρκης δελεάρπαγος, ὅσσα τε κοίλας T. I. p. 245.
σήραγγας, πέτρας τ' ἐμβυθίους νέμεται,
ἄγρης ἐκ πρώτης ποτ' ἰυλίδα πετρήεσσαν
δακνάζων, ὀλοὴν ἐξ ἁλὸς ἀράμενος,
ἔφθιτ'· ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπ' ἐκ χερὸς ἀΐξασα
ᾤχετ' ἐπὶ στεινὸν παλλομένη φάρυγα.
χὼ μὲν μηρίνθων καὶ δόνακος ἀγκίστρων τε
ἐγγὺς ἀπὸ πνοιὴν ἧκε κυλινδόμενος,
νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τῦ δὲ θανόντος
γρίπωνος γριπεὺς τῦτον ἔχωσε τάφον.

XCIV.

Ναυηγὸς γλαυκοῖο φυγὼν Τρίτωνος ἀπειλὰς
Ἀνθεὺς, Φθιώτην ὖ φύγεν αἰνόλυκον.
Πηνειῦ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο. φεῦ τάλαν, ὅστις
Νηρείδων Νύμφας ἔσχες ἀπιστοτέρας.

XCV.

Κἢν γῇ κἢν πόντῳ κεκρύμμεθα· τῦτο περισσὸν
ἐκ Μοιρέων Θρᾶσις Χαρμίδυ ἠνυσάμην.
ἦ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἅλα δύνων,
Ἰόνιόν θ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος,
τὴν μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς δὲ μετάτροπος ἐκ βυθῦ ἔῤῥων,
ἤδη καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
ἐβρώθην· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὔμεγα κῆτος
ἦλθεν, ἀπέβρυξε δ' ἄχρις ἐπ' ὀμφαλίυ.
χἤμισυ μὲν ναῦται, ψυχρὸν βάρος, ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
ἤρανθ', ἥμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο.

XCV. 10. Scr. πρῆστις.

T. I. ἠόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θράσιδος, ὦ 'νερ,
ἔκρυψαν· πάτρην δ' οὐ πάλιν ἱκόμεθα.

XCVI.

p. 246. Τετρηχυῖα θάλασσα, τί μ' οὐκ, ὀϊζυρὰ παθόντα,
τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἔπτυσας ἠϊόνος,
ὡς σεῦ μηδ' Λίδαο κακὴν ἐπιειμένος ἀχλὺν
Φιλλεὺς Ἀμφιμένευς ἆσσον ἐγειτόνεον;

XCVII.

Ἀτρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.
ἄρτι γὰρ Ἱππώνακτος ὁ καὶ τοκέων καταβαΰξας
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.
ἀλλὰ προμηθήσασθε· τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνου
ῥήματα πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν Ἀΐδῃ.

XCVIII.

Ποιμένες, οἳ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
αἶγας κεὐείρους ἐμβατέοντες ὄϊς,
Κλειταγόρῃ, πρὸς Γῆς, ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῆ
τίνοιτε, χθονίης εἵνεκα Φερσεφόνης.
βληχήσαιντ' ὄϊές μοι, ἐπ' ἀξέστοιο δὲ ποιμὴν
πέτρης συρίζοι πρηέα βοσκομέναις,
εἴαρι δὲ πρώτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρσας
χωρίτης στεφέτω τύμβον ἐμὸν στεφάνῳ,
καί τις ἀπ' εὐάρνοιο καταχραίνοιτο γάλακτι
οἰὸς, ἀμολγαῖον μαστὸν ἀνασχόμενος,

XCVII. 3. Cod. Vat. καὶ τεκέων.
XCVIII. 7. Fort. ἀμέρξας.

κρηπῖδ' ὑγραίνων ἐπιτύμβιον· εἰσὶ θανόντων, T. I.
εἰσὶν ἀμοιβαῖαι κἂν φθιμένοις χάριτες.

XCIX.

p. 247.

Ἀ δειλ' Ἀντίκλεις, δειλὴ δ' ἐγὼ ἡ τὸν ἐν ἥβης
ἀκμῇ καὶ μοῦνον παῖδα πυρωσαμένη,
ὀκτωκαιδεκέτης ὃς ἀπώλεο, τέκνον· ἐγὼ δὲ
ὀρφάνιον κλαίω γῆρας ὀδυρομένη.
βαίην εἰς Ἀΐδος σκιερὸν δόμον· οὔτε μοι ἠὼς
ἡδεῖ', οὔτ' ἀκτὶς ὠκέος ἠελίου.
ἆ δειλ' Ἀντίκλεις, μεμορημένε, πένθεος εἴης
ἰητὴρ, ζωῆς ἔκ με κομισσάμενος.

C.

Πολλὸν ἀπ' Ἰταλίης κεῖμαι χθονὸς, ἔκ τε Τάραντος
πάτρης· τοῦτο δ' ἐμοὶ πικρότερον θανάτου.
τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος· ἀλλά με Μοῦσαι
ἔστερξαν, λυγρῶν δ' ἄντι, μελιχρὸν ἔχω.
οὔνομα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου· αὐτά με δῶρα
κηρύσσει Μουσέων πάντας ἐπ' ἠελίους.

ΝΙΚΙΟΥ

p. 248.

ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

I.

Μαινὰς Ἐνυαλίου, πολεμαδόκε, θοῦρι κράνεια,
τίς νύ σε θῆκε θεᾷ δῶρον ἐγερσιμάχᾳ;
Μήνιος· ἦ γὰρ τοῦ παλάμας ἄπο ῥίμφα θοροῦσα
ἴθυσ' ἐν προμάχοις δήϊον ἀμπεδίον.

T. I.

II.

Μέλλον ἄρα συγερὰν κἠγώ ποτε δῆριν Αρηος
ἐκπρολιπῦσα, χορῶν παρθενίων ἀΐειν
Αρτέμιδος περὶ ναὸν, Επίξενος ἔνθα μ' ἔθηκε,
λευκὸν ἐπεὶ κείνῳ γῆρας ἔτειρε μέλη.

III.

Δαμαρέτας κρήδεμνα, καὶ ὑδατόεσσα καλύπτρη,
Ειλήθυια, τεᾶς κεῖται ὑπὲρ κεφαλᾶς,
ἥ σε μετ' εὐχωλᾶς ἐκαλέσσατο, λευγαλέας οἱ
κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων.

IV.

Ιζευ ὑπ' αἰγείροισιν, ἐπεὶ κάμες, ἐνθάδ' ὁδῖτα,
καὶ πίε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἁμετέρας·
μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν, ἃν ἐπὶ Γίλλῳ
Σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύεται.

p. 249.

V.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος Κυλλήνιον αἰπὺ λελογχὼς,
τῇδ' ἕστηκ' ἐρατῦ γυμνασίου μεδέων,
Ερμῆς· ᾧ ἔπι παῖδες ἀμάρατον ἠδ' ὑάκινθον
πολλάκι, καὶ θαλερὰς θῆκαν ἴων στεφάνυς.

VI.

Φρυρὸς ἐπὶ σμήνεσσι, Περιστράτου εἵνεκα, μίμνω
ἐνθάδε, Μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρολιπών,
κλῶπα μελισσάων δεδοκημένος. ἀλλ' ἀλέασθε
χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κῦφον ὄρεγμα ποδός.

T. I.

VII.

Αἰόλε, ἡμεροθαλὲς ἔαρ φαίνουσα, μέλισσα,
ξουθὰ, ἐφ᾽ ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα,
χῶρον ἐφ᾽ ἡδύπνοον πωτωμένα, ἔργα τίθεσσο,
ὄφρα τεὸς πλήθῃ κηροπαγὴς θάλαμος.

VIII.

Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἑλιχθεὶς
τέρψομ᾽, ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς πτερύγων.
χεῖρα γὰρ εἰς ἀραιὰν παιδὸς πέσον, ὅς με λαθραίως
μάρψεν, ἐπὶ χλοερῶν ἑζόμενον πετάλων.

IX.

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτὰς,
καὶ δασὺς ὢν λίαν, ὠὸν ἅπας γέγονε.
τοῦτο βαφεὺς ἐπόησε, τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν
μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελαινομένην.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ. p. 250.

I.

Γραῖα, φίλη θρέπτειρα, τί μου προσιόντος ὑλακτεῖς,
καὶ χαλεπὰς βάλλεις δὶς τόσον εἰς ὀδύνας;
παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα, τῆς ἐπιβαίνων
ἴχνεσι, τὴν ἰδίην οἶμον ἴδ᾽ ὡς φέρομαι,
εἶδος ἐσαυγάζων μοῦνον γλυκύ. τίς φθόνος ὄσσων,
δύσμορε; καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν.

T. I.

II.

Φωσφόρος, ὦ σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἵσταθι κλήρων,
Ἄρτεμι, καὶ χαρίεν φῶς ἐὸν ἀνδρὶ δίδου,
αὐτῷ, καὶ γενεῇ τε ποτ' εὐμαρές· οὐ γὰρ ἀφαυρῶς
ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης.
ἄλσος δ', Ἄρτεμι, τοῦτο καὶ ἂν Χαρίτεσσι θεώσαις
εἴη ἐπ' ἀνθεμίδων σάμβαλα κοῦφα βαλεῖν.

III.

Χαῖρέ μοι, ἁβρὲ κύπασσι, τὸν Ὀμφάλη, ἥ ποτε Λυδή,
λυσαμένη, φιλότητ' ἦλθεν ἐς Ἡρακλέους.
ὄλβιος ἦσθα, Κύπασσι, καὶ ὡς τότε καὶ πάλιν, ὃς νῦν
χρύσεον Ἀρτέμιδος τοῦτ' ἐπέβης μέλαθρον.

IV.

Εἰς ἄγαλμα Ἀρτέμιδος.

Ὡς πρέπει, Ἄρτεμίς εἰμ'· εἶδ' Ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεύς,
μανύει Ζηνὸς, κοὐχ ἑτέρου θύγατρα.
p. 251. τεκμαίρου τὸ θράσος τᾶς παρθένου. ἦ ῥά κεν εἴποις·
πᾶσα χθὼν ὀλίγον τᾷδε κυναγέσιον.

V.

Τὰν ἥβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
ἅδε Ποσειδῶνος, καὶ Διὸς ἁ γενεά.
κεῖται δέ σφιν ἀγὼν οὐ χαλκέου ἀμφὶ λέβητος,
ἀλλ' ὅστις ζωὰν οἴσεται ἢ θάνατον.
Ἀνταίου δὲ τὸ πτῶμα. πρέπει Ἡρακλέα νικᾶν
τὸν Διός. Ἀργείων ἁ πάλα, οὐ Λιβύων.

T. I.

VI.

Αἱ νόμιμοι δύο γρῆες ὁμήλικες ἦμεν, Ἀναξὼ
καὶ Κλεινὼ, δίδυμοι παῖδες Ἐπικράτεω·
Κλεινὼ μὲν Χαρίτων ἱερὴ, Δημητρὸς Ἀναξὼ
ἐν ζωῇ πρόπολος· ἐννέα δ' ἠελίων
ὀγδωκονταέτεις ἐπιλείπομεν ἐς τόδ' ἱκέσθαι
τῆς μοίρης· ἐτέων δ' ὁ φθόνος ἰσοβίοις.
καὶ πόσιας καὶ τέκνα φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιαὶ
πρῶθ' ἡμεῖς Ἀΐδην πρηῢν ἀφικόμεθα.

VII.

Νυμφίον Εὐαγόρην πολυπένθιμον ἡ Πολυαίνου
Σχιλλὶς ἀν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,
παῖδα τὸν Ἡγεμάχειον Ἐφέσιον· οὐδ' ἄρ' ἐκείνη
χήρη πατρῴους αὖθις ἐσῆλθε δόμους,
δαιμονίη· τριτάτῳ δὲ κατέφθιτο μηνὶ δυσαίων
οὐλομένῃ ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
τοῦτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολύκλαυτον φιλότητος
ἕστηκεν λείῳ μνᾶμα παρὰ τριόδῳ.

VIII. p. 252.

Ἐλπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί· οὐ γὰρ ἂν ὧδε
Λέσβον ὁ λυσιμελὴς ἀμφεκάλυψ' Ἀΐδης,
ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ συνέδραμε, καὶ μετ' Ἐρώτων.
χαίρετε κουφόταται δαίμονες ἀθανάτων.
αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι καὶ ἀπευθέες, οἵ σ' ἐνέπουσι
κεῖσθ', ἐπεὶ οὐκ ᾠδὰς, οὐ χορὸν οἶδ' Ἀχέρων.

VI. 5. Scr. ἐλλείπομεν.

T. I. IX.

Οὐδὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν ὤρεσιν, ὡς ὁ Μίκωνος
υἱὸς Κριναγόρης ἐν σακέων πατάγῳ.
εἰ δὲ κάλυμμ' ὀλίγον, μὴ μέμφεο· μικρὸς ὁ χῶρος,
ἀλλ' ἄνδρας πολέμυ τλήμονας οἶδε φέρειν.

X.

Αὐτόματοι δείλης ποτὶ ταὔλιον αἱ βόες ἦλθον
ἐξ ὄρεος, πολλῇ νιφόμεναι χιόνι.
αἰ αἰ, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυὶ τὸν μακρὸν εὕδει
ὕπνον· ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς ὐρανίυ.

XI.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
μὴ τέκοι ᾗ μέλλει παιδὸς ὁρᾷν θάνατον.
ἠϊθέῳ γὰρ σῆμα Βιάνορι χεύατο μήτηρ·
ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τῦδε τυχεῖν.

---

p. 253. ## ΑΡΑΤΟΥ.

I.

Αργεῖος Φιλοκλῆς Ἄργει καλός· αἱ δὲ Κορίνθυ
στῆλαι, καὶ Μεγαρέων ταὐτὸ βοῶσι τάφοι·
γέγραπται καὶ μέχρι λοετρῶν Ἀμφιαράυ,
ὡς καλός. ἀλλ' ὀλίγοις γράμμασι λειπόμεθα.
τῷδ' ὐ γὰρ πέτραι ἐπιμάρτυρες, ἀλλὰ Πριηνεὺς
αὐτὸς ἰδὼν· ἑτέρυ δ' ἐστὶ περισσότερος.

II. T. I.

Αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθηται,
Γαργαρέων παισὶ Βῆτα καὶ Αλφα λέγων.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ. p. 254.

I.

Δέξαι μ' Ηράκλεις, Αρχεστράτου ἱερὸν ὅπλον,
ὄφρα ποτὶ στεπτὰν παστάδα κεκλιμένα
γηραλέα τελέθοιμι, χορῶν ἀΐουσα καὶ ὕμνων·
ἀρκείτω στυγερὰ δῆρις Ενυαλίου.

II.

Τάνδε παρὰ τριόδοις τὰν Αρτεμιν Αγελόχεια,
ἔτ' ἐν πατρὸς μένουσα παρθένος δόμοις,
ἕσσατο, Δαμαρέτου θυγάτηρ· ἐφάνη γάρ οἱ αὐτὰ
ἱστοῦ παρὰ κρόκαισιν, ὡς αὐγὰ πυρός.

III.

Ασπὶς ἀπὸ βριτέων ὤμων Τιμάνορος ἧμαι
ναῷ ὑπωροφίας Παλλάδος ἀλκιμάχας,
πολλὰ σιδαρείου κεκονιμένα ἐκ πολέμοιο,
τὸν δὲ φέροντά μ' ἀεὶ ῥυομένα θανάτου.

IV.

Εξ ἁλὸς ἡμίβρωτον ἀνηνέγκαντο σαγηνεῖς
ἄνδρα, πολύκλαυτον ναυτιλίης σκύβαλον·

I. 2. Cod. π. τρεπτάν.
III. 2. Cod. Vat, ὑποῤῥοφίας. Scr. ὑπωροφία. 3. Cod. κεκονημένα.

T. I. κέρδεα δ' οὐκ ἐδίωξαν ἃ μὴ θέμις· ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
ἰχθύσι τῇδ' ὀλίγῃ θῆκαν ὑπὸ ψαμάθῳ.
ὦ χθὼν, τὸν ναυηγὸν ἔχεις ὅλον· ἀντὶ δὲ λοιπῆς
σαρκὸς, τοὺς σαρκῶν γευσαμένους ἐπέχεις.

V.

p. 255. Ερμιονεὺς ὁ ξεῖνος, ἐν ἀλλοδαπῶν δὲ τέθαπται,
Ζωΐλος, Αργείαν γαῖαν ἐπεσσάμενος,
ἂν ἐπί οἱ βαθύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νύμφα
λειβομένα, παῖδές τ' εἰς χρόα κειράμενοι.

VI.

Ερρέτω ἦμαρ ἐκεῖνο, καὶ οὐλομένη σκοτόμαινα,
βρόμος τε δεινὸς ἠνεμωμένης ἁλὸς,
οἵ ποτε νῆ' ἐκύλισαν, ἐφ' ἧς ὁ τὰ πολλὰ μελίφρων
Αβδηρίων ἄπρηκτα θεοῖσιν εὔχετο·
ῥαίσθη γὰρ διάπαντα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι
τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων ὅθι
πρὸς ξείνων, ὑπὸ χερσὶ λαχὼν πυρὸς, ἵκετο πάτρην
Αβδηρα, κρωσσῷ χαλκέῳ περισταλείς.

VII.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον
Ερμῆν τοὺς ἀγαθοὺς ἐς Ραδάμανθυν ἄγειν,
ᾗ καὶ Αριστόνοος, Χαιρεστράτου οὐκ ἀδάκρυτος
παῖς, ἡγησίλεω δῶμ' Αΐδος κατέβη.

VI. 7. Scr. προξείνων ὑπὸ χ.

VIII. T. I.

"Οξεῖαι πάντη περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι
καὶ σκόλοπες· βλάψεις τὰς πόδας, ἢν προσίῃς,
Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω· ἀλλὰ πάρελθε.
β οἰμώζειν εἰπὰς πολλά; "πάρελθε μόνον.

ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ. p. 256.

I.

Πρώτας ὁππότ' ἔπεξε καλὰς Εὔδοξος ἐθείρας,
Φοίβῳ παιδείην ὤπασεν ἀγλαΐην.
ἀντὶ δέ οἱ πλοκαμῖδος, Ἑκηβόλε, κάλλος ἐπείη
ὡς Χαρνῆθεν ἀεὶ κισσὸς ἀεξόμενον.

II.

Οὐ Τρηχὶς λιθιαῖος ἐπ' ὀστέα κεῖνα καλύπτει,
ἀδ' ἡ κυάνεον γράμμα λαβῦσα πέτρη·
ἀλλὰ τὰ μὲν δολιχῆς τε καὶ αἰπεινῆς Δρακάνοιο
Ἰκάριον ῥήσσει κῦμα περὶ κροκάλαις·
ἀντὶ δ' ἐγὼ ξενίης πολυκήδεος ἡ κενεὴ χθὼν
ὀγκώθην Δρυόπων διψάσιν ἐν βοτάναις.

I. 4. Cod. ὦ 'χαρνῆθεν.

T. I. p. 257.

ΦΑΕΝΝΟΥ.

I.

Οὐκ ἔτλας, ὦ'ριστε Λεωνίδα αὖτις ἱκέσθαι
Εὐρώταν, χαλεπῷ σπερχόμενος πολέμῳ·
ἀλλ' ἐπὶ Θερμοπύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος ἀμύνων
ἐδμάθης, πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

II.

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λιγυρὰν ὄκα μῶσαν ἐνίην
ἀκρὶς ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ὕπνον ἄγον·
Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν ἐοικότα τύμβον, ὁδῖτα,
ἐγγύθεν Ὠρωπῶ χεῦεν ἀποφθιμένα.

p. 258.

ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

I.

Τίπτε πανυμέριος, Πανδιονὶ κάμμορε κώρα,
μυρομένα κελαδεῖς τραυλὰ διὰ στομάτων;
ἦτοι Παρθενίας πόθος ἵκετο, τάν τοι ἀπηύρα
Θρηΐκιος Τηρεὺς αἰνὰ βιησάμενος;

II.

Οὐκέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
ἁδεῖαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν·
ἀλλά σε γαρύοντα κατήναρεν, ἀχέτα τέττιξ,
ἠϊθέω παιδὸς χεὶρ ἀνατεπταμένα.

ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ. T. I. p. 259.

I.

Κλειὼς αἱ δύο παῖδες Ἀριςοδίκη καὶ Ἀμεινὼ
 Κρῆσσαι, πότνια σῆς Ἄρτεμι νεωκόροι
τετραετεῖς ἀπὸ μητρός· ἴδοις, ὤνασσα, τὰ τῆσδε
 εὔτεκνα, κἀντὶ μιῆς θὲς δύο νεωκόρους.

II.

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιςὴρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράγρη
 ἄγκειντ᾽ Ἡφαίςῳ, δῶρα Πολυκράτεος,
ᾧ πυκνὰ κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος εὕρετο παισὶν
 ὄλβον, ὀϊζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

III.

Ὤλεσεν Αἰγαίου διὰ κύματος ἄγριος ἀρθεὶς
 Λὶψ Ἐπιηρείδην Τάσι δυομέναις,
αὐτῇ σὺν νηΐ καὶ ἀνδράσιν· ᾧ τόδε σῆμα
 δακρύσας κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔκαμε.

ΑΝΤΑΓΟΡΑ. p. 260

I.

Μνήματι τῷδε Κράτητα θεουδέα καὶ Πολέμωνα
 ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,

III. 3. Codd. αὐτῇ οἱ σύν. aut αὐτῇ οἱ.

T. I. ἄνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας, ὧν ἄπο μῦθοι
ἱεροὶ ἤϊσαν δαιμονίου στόματος,
καὶ βίοτος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμει
αἰῶνα, σεμνοῖς δόγμασι πειθόμενος.

II.

Λέγεται δὲ καὶ Ανταγόρᾳ τῷ ποιητῇ ὡς Κράντορος εἰς Ερωτα πεποιημένα φέρεσθαι ταυτί.

Εν δοιῇ μοι θυμὸς, ὅ τοι γένος ἀμφιβόητον
ἤ σε θεῶν τὸν πρῶτον ἀειγενέων, Ερος, εἴπω,
τῶν ὅσσους Ερεβός τε πάλαι βασίλειά τε παῖδας
γείνατο Νὺξ, πελάγεσσιν ὑπ' εὐρέος Ωκεανοῖο·
ἤ σέ γε Κύπριδος υἷα περίφρονος, ἠέ σε Γαίης,
ἤ Ανέμων· τοῖος σὺ κακὰ φρονέων ἀλάλησαι
ἀνθρώποις ἠδ' ἐσθλὰ, τὸ καὶ σέο σῶμα διφυέν.

---

p. 261. ΦΑΙΔΙΜΟΥ.

I.

Τόξον μὲν ᾧ Γίγαντος ὤλεσας σθένος
ἴσχε βίης, ἑκάεργ' Απολλον.
οὐ σοὶ φαρέτρῃ λύεται λυκοκτόνος,
τὸν δ' ἐπ' ἠϊθέοισιν οἶστρον
στρέφεις Ερωτος, ὄφρ' ἀλέξωνται πάτρῃ,
θαρσαλέοι φιλότατι κούρων;
Ερως γὰρ ἀλκὴ, καὶ θεῶν ὑπέρτατος
οἶδεν ἀεὶ προμάχους ἀέξειν.
Μελισίωνος δὸς πατρώϊον σέβας
Σχοινιέων ἐπίηρα δέχθαι.

II.

II.

Καλλίστρατός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε,
ἔθηκε μορφῆς ξυνὸν ἥλικος τύπον·
Κηφισιεὺς ὁ κοῦρος· ὦ χαρεὶς ἄναξ,
Απολλοδώρου παῖδα, καὶ πάτραν σάω.

III.

Αρτεμι, σοὶ τὰ πέδιλα Κιχησίου εἵσατο υἱὸς,
καὶ πέπλων ὀλίγον πτύγμα Θεμιστοδίκη,
οὕνεκά οἱ πρηεῖα λεχοῖ δισσὰς ὑπερέσχες
χεῖρας, ἄτερ τόξου, πότνια, νισσομένη.
Αρτεμι, νηπίαχον δὲ καὶ εἰσέτι παῖδα, Λέοντος p. 262.
νεῦσον ἰδεῖν κοῦρον υἱέ' ἀεξόμενον.

IV.

Αιάζω Πολύανθον, ὃν εὐνέτις, ὦ παραμείβων,
νυμφίον ἐν τύμβῳ θῆκεν Αρισταγόρη,
δεξαμένη σποδιήν τε καὶ ὀστέα, (τὸν δὲ δυσαὴς
ὤλεσεν Αἰγαίου κῦμα περὶ Σκίαθον)
δύσμορον ὀρθρινοὶ μιν ἐπεὶ νέκυν ἰχθυβολῆες,
ξεῖνε, Τορωναῖοι εἵλκυσαν εἰς λιμένα.

ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ.

Τὰν Κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδών, ξένε, τοῦτό κεν εἴποις·
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε καὶ ἀθανάτων.
τὰν δ' ἐνὶ Κεκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα λεύσσων,
κὐδάσεις· οὕτως βουκόλος ἦν ὁ Πάρις.

T.I. p.263. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΕΙΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΝ.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ᾽ ἔγραψα,
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο, περικλειτῆς τε Φιλίννης·
Μοῦσαν δ᾽ ὀθνείην οὔ ποτ᾽ ἐφελκυσάμην.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΕΠΙ ΤΗι ΑΘΡΟΙΣΕΙ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ.

Βουκολικαὶ Μοῦσαι σποράδες πόκα· νῦν δ᾽ ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

p. 376. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

I.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἁ κατάπυκνος ἐκείνα
ἕρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι·
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὶν, Πύθιε Παιάν,
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάισε.
βωμὸν δ᾽ αἱμαξεῖ κεραὸς τράγος, οὗτος ὁ μαλλὸς
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

II.

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων
βουκολικὼς ὕμνως, ἄνθετο Πανὶ τάδε·

τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὀξὺν ἄκοντα, T.I.
νεβρίδα, καὶ πήραν, ᾇ πόκ' ἐμαλοφόρει.

III.

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς
ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ Πὰν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος,
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόῤῥοθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
φεῦγε, μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταρχόμενον.

IV. p. 377.

Τήναν τὰν λαύραν, τοὺς αἱ δρύες, αἰπόλε, κάμψας,
σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον,
τρισκελὲς, αὐτόφλοιον, ἀνούατον· ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
σακὸς δ' εὖ ἱερὸς περιδέδρομεν· ἀέναον δὲ
ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσι ποικιλότραυλα μέλη·
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι,
μέλποισαι στόμασι τὰν μελίγηρυν ὄπα.
ἕσδεο δὴ τηνεὶ, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
κεὐθὺς ἐπιῤῥέξειν χίμαρον καλόν. ἢν δ' ἀνανεύσῃ,
τοῦδε τυχὼν, ἐθέλω τρισσοθύην τελέσαι.

IV. 5. Scr. σ. δ' εὐίερος.

T. I. ῥεξῶ γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα, τὸν ἴσχω
σακίταν. ἀΐοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

V.

Λῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἁδύ τι μοι; κἠγὼν πακτίδ' ἀειράμενος
ἀρξεῦμαί τι κρέκειν. ὁ δὲ βωκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
Δάφνις, καροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς, ἄντρω ὄπισθεν,
Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνω.

p. 378.

VI.

Α δείλαιε τὺ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ κατατάξεις
δάκρυσι διγλήνως ὦπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἁ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Αιδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἀνίκα τήνας
ὀστέων ὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

VII.

Εἰς ἄγαλμα Ἀσκληπιῶ.

Ηλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τῶ Παιήονος υἱὸς,
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος,
Νικίᾳ, ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδυς γλύψατ' ἄγαλμα κέδρω,
Ηετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστὰς
μισθόν· ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

VIII. T. I.

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην
 ναυτίλος. ἔστι καὶ ὣς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
 ἠπείγευ, κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,
ἔμπορος, ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν
 ποντοπορῶν, αὐτῇ Πλειάδι συγκατέβης.

IX.

Εἰς ἄγαλμα Μουσῶν.

Ὑμῖν τοῦτο, Θεαὶ, κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
 τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
 αἶνον ἔχων, Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

X. p. 379.

Εὐσθένεος τὸ μνῆμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
 δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα·
 χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.
πάντων ὧν ἐπέοικε τύχεν τεθνεὼς ὁ σοφιστής,
 καί περ ἄοικος ἐὼν, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

XI.

Δαμοτέλης ὁ χορηγὸς, ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε,
 καί σε τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεὶς,
μέτριος ἦν ἐν παισί· χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην
 ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

VIII. 2. Cod. Plan. ναυτίλος ἴσθι καὶ ὡς —

T. I. XII.

Εἰς ἄγαλμα Οὐρανίας Ἀφροδίτης.

Α Κύπρις ὀυ πάνδημος· ἱλάσκεο τὰν θεὸν, εἰπὼν
Οὐρανίαν, ἁγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας
οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον ἔσχε
ξυνόν· ἀεὶ δέ σφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦς
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις, ὦ πότνια. κηδόμενοι γὰρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

XIII.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες· ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς,
Εὐρύμεδον, τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
p. 380. σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

XIV.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον, ὁδοιπόρ', ἔχει.
χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς, ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

XV.

Θάσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, ὦ ξένε,
σπουδᾷ, καὶ λέγ', ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς·
Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ,
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.
προσθεὶς δὲ χὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

XVI.

T. I.

Ἅ τε φωνὰ Δώριος, χὠνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν
εὑρὼν Ἐπίχαρμος.
ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν
τοὶ Συρακούσσαις ἐνίδρυνται Πελωρεῖς τᾷ πόλει,
οἷ' ἀνδρὶ πολίτᾳ,
σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων, μεμναμένοι
τελεῖν ἐπίχειρα.
πολλὰ καὶ ποττὰν ζωὰν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα·
μεγάλα χάρις αὐτῷ.

XVII.

p. 381.

ΜΗΔΕΙΟΣ ΧΡΗΣΙΜΗι ΤΡΟΦΩι ΚΛΕΙΤΗι.

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρείσσᾳ
Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ, κἠπέγραψε Κλείτας.
ἑξεῖ τὰν χάριν ἁ γυνὰ ἀντὶ τήνων
ὧν τὸν κῶρον ἔθρεψε. τί μήν; ἔτι ΧΡΗΣΙΜΑ καλεῖται.

XVIII.

Ἀρχίλοχον καὶ σᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν,
τὸν τῶν ἰάμβων· οὗ τὸ μυρίον κλέος
διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.
ἦ ῥά μιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων,
ὡς ἐμμελής τ' ἔγεντο κἠπιδέξιος
ἔπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

T. I.

XIX.

Εἰς ἀνδριάντα Πεισάνδρου τοῦ τὴν Ἡράκλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὔμμιν υἱὸν ὡ 'νήρ,
τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν ὡ 'κ Καμείρου,
χὤσσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους·
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῇς,
ἔστασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας,
πολλοῖς μησὶν ὄπισθε κἠνιαυτοῖς.

p. 382.

XX.

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππώναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρὸς, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζευ, κἢν θέλῃς, ἀπόβριξον.

XXI.

Ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα·
θεὶς ἀνελεῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάϊκος
χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

ΜΟΣΧΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ. T. I. p. 411.

Εἰς Ἔρωτα ἀροτριῶντα.

Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἵλετο ῥάβδον
  οὖλος Ἔρως, πήρην δ' εἶχε καταμαδίην·
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
  ἔσπειρε Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διΐ· Βρέξον ἀρούρας,
  μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.

Moſchi. 5. Vulgo πρῆσον. Codd. quidam πλῆσον.

T. I. p. 412. ΔΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ

ΒΩΜΟΣ Α.

Ολὸς οὔ με λιβρὸς ἱρῶν
Λιβάδεσσιν, οἷα κάλχη,
Υπὸ φοινίησι τέγγει·
Μαύλιες δ' ὕπερθε πέτρης Ναξίας θούμεναι
Παμάτων φίδοντο Πανός· οὐ στροβίλῳ λιγνύϊ
Ιξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων.
Ες γὰρ βωμὸν δρῆς με, μήτε γ' αὐροῦ
Πλίνθοις, μήτ' Αλύβης παγέντα βώλοις·
Οὐδ' ὃν Κυνθογενὴς ἔτευξε φύτλη
Λαβὼν τὰ μηκάδων κέρα,
Λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
Οσσαι νέμονται Κυνθίας,
Ισόῤῥοπος πέλοιτό μοι.
Σὺν Ουρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
Εἰνάς μ' ἔτευξε γηγενής·
Τάων δ' ἀείζωον τέχνην
Ενευσε πάλμυς ἀφθίτων.
Σὺ δ' ὦ πιὼν κρήνηθεν, ἣν
Ινις κόλαψε Γοργόνος,
Θύοις τ' ἐπισπένδοις τέ μοι
Υμηττιαδᾶν πολὺ λαροτέρην
Σπονδήν· ἄδην ἴθι δὴ θαρσέων
Ες ἐμὴν τεῦξιν· καθαρὸς γὰρ ἐγὼ
Ιὸν ἱέντων τεράων, οἷα κέκευθ' ἐκεῖνος
Αμφὶ Νέαις Θρηϊκίαις, ὃν σχεδόθεν Μυρίνης
Σοὶ, Τριπάτωρ, πορφυρέῳ φὼρ ἀνέθηκε κριῷ.

ΔΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ T. I. p. 413.

ΒΩΜΟΣ Β.

Εἰμάρσενός με στήτας
πόσις, μέροψ, δίσαβος
Τεῦξ', ὁ σποδεύνας, ἶνις ἐμπούσας, μόρος
Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος
Χρύσας δ' ἀίτας· ἅμος ἔψανδρα
τὸν γυιόχαλκον οὖρον ἔῤῥαισεν,
ὃν ὠπάτωρ δίσευνος
μόρησε μητρόῤῥιπτος.
ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀθρήσας
Θεοκρίτοιο κτάντας,
Τριεσπέροιο καύτας,
ἄϊξεν αἶν' ἰύξας·
χάλεψε γάρ νιν ἰῷ
σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας.
τὸν δ' ἐλλινεῦντ' ἐν ἀμφικλύστῳ
Πανός τε ματρὸς εὐνέτας, φῶρ
δίζωος, ἶνίς τ' ἀνδροβρῶτος ἰλιοραίστας
ἦρ' ἀρδίων ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

T. I. p. 414.

ΦΑΝΟΚΛΕΟΥΣ.

I.

Ἠὼς Οἰάγροιο πάϊς, Θρηΐκιος Ὀρφεὺς
  ἐκ θυμοῦ Κάλαϊν στέρξε Βορηϊάδην.
πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἕζετ᾽ ἀείδων
  ὃν πόθον, οὐδ᾽ ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ·
ἀλλ᾽ αἰεί μιν ἄγρυπνοι ὑπὸ ψυχῇ μελεδῶνες
  ἔτρυχον, θαλερὸν δερκόμενον Κάλαϊν.
τὸν μὲν Βιστονίδες κακομήχανοι ἀμφιχυθεῖσαι
  ἔκτανον, εὐμήκη φάσγανα θηξάμεναι,
οὕνεκα πρῶτον ἔδειξεν ἐνὶ Θρήκεσσιν ἔρωτας
  ἄῤῥενας, οὐδὲ πόθους ᾔνεσε θηλυτέρων.
τοῦ δ᾽ ἀπὸ μὲν κεφαλὴν χαλκῷ τάμον· αὐτίκα δ᾽ αὐτὴν
  εἰς ἅλα Θρηϊκίην ῥίψαν ὁμοῦ χέλυϊ,
ἥλῳ καρτύνασαι, ἵν᾽ ἐμφορέοιντο θαλάσσῃ
  ἄμφω ἅμα, γλαυκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις.
τὰς δ᾽ ἱερῇ Λέσβῳ πολιὴ ἐπέκελσε θάλασσα·
  ἠχὴ δ᾽ ὡς λιγυρῆς πόντον ἐπέσχε λύρης,
νήσους τ᾽, αἰγιαλούς θ᾽ ἁλιμυρέας, ἔνθα λίγειαν
  ἀνέρες Ὀρφείην ἐκτέρισαν κεφαλήν.
ἐν δὲ χέλυν τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, ἣ καὶ ἀναύδους
  πέτρας, καὶ Φόρκου στυγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.
ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἱμερτὴ κιθαριστὺς
  νῆσον ἔχει· πασέων τ᾽ ἐστὶν ἀοιδοτάτη.

I. 9. Scr. πρῶτος. 17. Fort. νήσον τ᾽.

Θρῄκες δ' ὡς ἐδάησαν ἀρήϊοι ἔργα γυναικῶν T. I. p. 415.
ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος,
ὡς ἀλόχους ἔςιζον, ἵν' ἐν χροὶ σήματ' ἔχουσαι
κυάνεα, ςυγεροῦ μὴ λελάθοιντο φόνου·
ποινὰς δ' Ορφῆϊ κταμένῳ ςίζουσι γυναῖκας
εἰσέτι νῦν, κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

II.

Αλλὰ τὸ Μοιράων νῆμ' ἄλυτον, οὐδέ τιν' ἔςιν
ἐκφυγέειν, ὁπόσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ p. 416
ΣΑΜΙΟΥ.

I.

Ηρῶσσαι, Λιβύων οὖρος ἄκτιον αἵτε νέμεσθε,
αἰγίδι καὶ ςρεπτοῖς ζωσάμεναι θυσάνοις,
τέκνα θεῶν, δέξασθε Φιλητίδος ἱερὰ ταῦτα
δράγματα, καὶ ξηροὺς ἐκ καλάμης ςεφάνους,
ἅσσ' ἀπὸ λικμητοῦ δεκατεύεται· ἀλλὰ καὶ οὕτως
ἡρῶσσαι, Λιβύων χαίρετε δεσπότιδες.

II.

Εἰς ἄγαλμα Ερμοῦ.

Αὐτόθεν ὀςράκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γήϊνον Ερμῆν
ἔπλασεν ἀψῖδος κύκλος ἑλισσόμενος.
πηλὸς ἐφυράθην· οὐ ψεύσομαι. ἀλλ' ἐφίλησα,
ὦ ξεῖν', ὀςρακέων δύσμορον ἐργασίην.

I. 1. Cod. ἄκριτον.

T. I. III.

Οὐκ ἐθέλω, Φιλόθηρε, κατὰ πτόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀρούρης
δαίνυσθαι, Ζεφύρου πνεύμασι τερπόμενος.
ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῇσι χαμεύνα·
ἐγγὺς γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης,
καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. ἀλλὰ φερέσθω
οἶνος, καὶ Μουσέων ἡ χαρίεσσα λύρη,
p. 417. θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
μέλπωμεν, νήσου δεσπότιν ἡμετέρης.

IV.

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ·
ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν.
ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν, οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὀδωδὼς πίθου.
τοιγάρτοι στεφάνων δόμος ἔβρυεν, εἶχε δὲ κιττῷ
μέτωπον, οἷα καὶ σὺ, κεκροκωμένον.

V.

Ἡρίον εἰμὶ Βίτωνος, ὁδοιπόρε· εἰ δὲ Τορώνην
εἰς κλειτὴν λείπων ἔρχεαι Ἀμφίπολιν,
εἰπεῖν Νικαγόρᾳ, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ
Στρύμων, ἤ τ' ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

VI.

Αὐτὰρ ὅ γε προτέρωσε κιὼν Οἰκούσιον ἄστυ
κτίσσατο. Τραγασίῃ δὲ Καλαινοῦς εἴχετο παιδὶ,
ἥ οἱ Καῦνον ἔτικτεν ἀεὶ φιλέοντα θέμιστας·
γείνατο δὲ ῥαδαλῆς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοισι
Βυβλίδα, τῆς ἤτοι ἀέκων ἠράσσατο Καῦνος.

βῆ δ' ἐπ' ἔραν Δίας, φεύγων ὀφιώδεα Κύπρον, T. I.
καὶ Κράγος ὑλιγενὴς, καὶ Κάρια ἱρὰ λοετρά·
ἔνθ' ἤτοι πτολίεθρον ἐδείματο πρῶτος Ἰώνων.
αὐτὴ δὲ γνωτὴ ὀλολυγόνος οἶκτον ἔχησα,
Βυβλὶς, ἀπὸ προπύλων Καύνου ὠδύρατο νόστον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ p. 418.
ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ.

I.

Πίγρης ὀρνίθων ἄπο δίκτυα, Δᾶμις ὀρείων,
Κλείτωρ δ' ἐμβυθίων, σοὶ τάδε, Πὰν, ἔθεσαν,
ξυνὸν ἀδελφειοὶ θήρης γέρας, ἄλλος ἀπ' ἄλλης,
ἴδρῖτα καὶ γαίης, ἴδρῖτα καὶ πελάγευς.
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν ἁλὸς, τῷ δ' ἠέρος, ᾧ δ' ἀπὸ δρυμῶν
πέμπε κράτος ταύτῃ, δαῖμον, ἐπ' εὐσεβίῃ.

II.

Εἰς Ἀφροδίτην ὡπλισμένην.

Αὐτάν πυ τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλὰς,
τᾶς ἐπ' Ἀλεξάνδρυ λαθομένα κρίσιος.

III.

Σάρδιες, ἀρχαῖος πατέρων νομὸς, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
ἐτρεφόμαν, χέρνας ἦν τις ἂν, ἢ βακέλας
χρυσοφόρος, ῥήσσων καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι Ἀλκμὰν
ὄνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος,

III. 2. Cod. Vat. κέρνας,

T. I. καὶ Μέσας ἐδάην Ελικωνίδας, αἵ με τυράννων

θῆκαν Δασκύλεω μείζονα καὶ Γύγεω.

p. 419.

IV.

Εκ τῶν Μεσῶν.

Αλλ' ὅ γε πευθόμενος πάγχη Γραικοῖσι μελέσθαι

Τιμόθεον, κιθάρης ἴδμονα καὶ μελέων,

υἱὸν Θερσάνδροιο, τὸν ἤνεσεν ἀνέρα σίκλων

χρυσείων ἱερῇ δὴ τότε χιλιάδι,

ὑμνῆσαι ταχέων Ωπιν βλήτειραν ὀϊςῶν·

ἣ δ' ἐπὶ Κεγχρειῶν τίμιον οἶκον ἔχει.

μηδὲ θεῆς προλίπῃ Λητωΐδος ἀγλαὰ ἔργα. . . .

V.

Εκ τȣ Απόλλωνος.

Παῖς Ιπποκλῆος Φόβιος Νειληϊάδαο

ἔςαι ἰθαιγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων.

τῷ δ' ἄλοχος μνηςὴ δόμον ἵξεται· ἧς ἔτι νύμφης

ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις καλὸν ἑλισσομένης,

Λεσηςȣ̃ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Ανθεὺς,

ὅρκι' ὁμηρείης πίς' ἐπιβωσάμενος,

πρωθήβης, ἔαρος θαλερώτερος· ȣ̓δὲ Μελίσσῳ

Πετρήνης τοιόνδ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ

θαλλήσει μέγαν υἱὸν, ἀφ' ȣ̃ μέγα χάρμα Κορίνθῳ

ἔςαι, καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις·

Ανθεὺς Ερμείῃ ταχινῷ φίλος, ᾧ ἔνι νύμφη

μαινὰς ἄφαρ σχήσει τὸν λιθόλευςον ἔρον.

καὶ

III. 6. Fort. θῆκαν Κανδαύλεω μ.
IV. 1. Scr. πάγχυ. 3. Scr. ἤνυσεν.
V. 1. Scr. Νηληϊάδαο. 8. Πειρήνης.

καὶ ἑ, καθαψαμένη γούνων, ἀτέλεστα κομίσσαι T. I.
πείσει· ὁ δὲ Ζῆνα ξείνιον αἰδόμενος,
σπονδάς τε Φοβίου, καὶ ἅλα ξυνὰ θαλάσσης,
κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψετ' ἀεικὲς ἔπος.
ἡ δ', ὅταν ἀρνῆται μέλεον γάμον ἀγλαὸς Ἀνθεύς, p. 420.
δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον,
μύθοις ἐξαπάφουσα, λόγος δέ οἱ ἔσσεται οὗτος·
Γαυλός μοι χρύσεος φρείατος ἐκ μυχάτου
ἄρτι γ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν κάλον ἤρικεν ὄγκῳ,
αὐτὸς δ' ἐς Νύμφας ᾤχετ' ἐφυδριάδας·
πρὸς σὲ θεῶν, ἀλλ' εἴ μοι (ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκούω
ῥηϊδίην οἶμον τοῦδ' ἔμεναι τομίου)
ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα φίλτατος εἴης.
ὧδε μὲν ἡ Φοβίου Νειλιάδαο δάμαρ
φθέγξεθ'· ὁ δ' οὐ φρασθεὶς, ἀπὸ μὲν Λελεγήϊον εἷμα
μητρὸς ἑῆς ἔργον θήσεται Ἐλλαμένης·
αὐτὸς δὲ σπεύδων κοῖλον καταβήσεται ἄγκος
φρείατος· ἡ δ' ἐπί οἱ λιρὰ νοεῦσα γυνὴ
ἀμφοτέραις χείρεσσι μυλακρίδα λᾶαν ἐνήσει.
καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποτμότατος
ἠρίον οἰκήσει τὸ μεμορμένον· ἡ δ' ὑπὸ δειρὴν
ἁψαμένη, σὺν τῷ βήσεται εἰς Ἀΐδην.

V. 15. ξ. τραπέζης. 21. νεῖον ἀνελκόμενος. Vulgo: νῦν δ' γ' ἀν.. et ἤριπε νόσφιν. 25. Vulgo τοὶ ἂν μετά. 26. Scr. Νηλείδαο.

T. I. p. 421.

ΦΑΛΑΙΚΟΥ.

I.

Νικῶ δίαυλον. ἀλλ' ἐγὼ παλαίων.
ἐγὼ δὲ πεντάεθλον. ἀλλ' ἐγὼ πύξ.
καὶ τίς τυ; Τιμόδημος. ἀλλ' ἐγὼ Κρής.
ἐγὼ δὲ Κρηθεύς. ἀλλ' ἐγὼ Διοκλῆς.
καὶ τίς πατήρ τοι; κλεινὸς ὥσπερ ὕμμιν.
ἔμπη δὲ νίκης; Ισθμοῖ. ἢ τὸ δ' ἔμπη;
Νέμειον ἂν λειμῶνα, καὶ παρ' Ηρᾳ.

II.

Τοῦτ' ἐγὼ τὸ περισσὸν εἰκόνισμα,
τοῦ κωμῳδογέλωτος εἰς θρίαμβον,
κισσῷ καὶ στεφάνοισιν ἀμπυκασθὲν,
ἔστασ', ὄφρα Λύκωνι σᾶμ' ἐπείη.
ὅσσα γὰρ κατέπραξε λαμπρὸς ἀνὴρ,
μνᾶμα τοῦ χαρίεντος ἔν τε λέσχᾳ
ἔν τ' οἴνῳ τόδε κἠπὶ τοῖς ἔπειτα
ἄγκειται, παράδειγμα τᾶς ὀπωπᾶς.

III.

Στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα
καὶ σκύλος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαιίνεω
καὶ κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ῥόπτρων
καὶ θύρσου χλοερὸν κωνοφόρου κάμακα,

καὶ κύφοιο βαρὺν τυπάνου βρόμον, ἠδὲ φορηθὲν T. I. p. 422.
πολλάκι μιτροδέτου λίκνον ὕπερθε κόμης
Εὐάνθη Βάκχῳ, τὴν ἔντρομον ἁνίκα θύρσοις
ἄτρομον εἰς προπόσεις χεῖρα μετημφίασεν.

IV.

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλευ ἐχέτλῃ,
εἴ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πεῖρατ' ἰδεῖν βιοτῆς·
ἠπείρῳ γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος· εἰν ἁλὶ δ' οὔ πως
εὐμαρὲς εἰς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.

V.

Φῶκος ἐπὶ ξείνης μὲν ἀπέφθιτο· κῦμα γὰρ μέλαινα
ναῦς οὐχ ὑπεξήνεικεν, οὐδ' ἐσέξατο·
ἀλλὰ κατ' Αἰγαίοιο πόρον βαθὺν ᾤχετο πόντου,
βίῃ Νότου πρήσαντος ἐσχάτην ἅλα.
τύμβου δ' ἐκ πατέρων κενεοῦ λάχεν, ὃν πέρι Προμηθὶς
μήτηρ, λυγρῇ γ' ὄρνιθι πότμον εἰκέλη,
αἶ αἶ, κωκύει τὸν ἑὸν γόνον ἤματα πάντα,
λέγουσα τὸν πρόωρον ὡς ἀπέφθιτο.

VI.

Χρυσωτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεώ,
οὕνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδαμά πω.

VI. 1. Scr. κροσσωτόν.

T. I. p. 461.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ.

I.

Εχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικὸν, οὐδὲ κελεύθῳ
χαίρω, τὶς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει·
μισέω καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὔτ' ἀπὸ κρήνης
πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.
Λυσανίη, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλὸς· ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
ὧδε σαφῶς, ἠχὼ φησί τις· ΑΛΛΟΣ ΕΧΕΙ.

II.

Εγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, Διοκλέος· οὐδ' Αχελῷος
κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
καλὸς ὁ παῖς, Αχελῷε, λίην καλὸς· εἰ δέ τις οὐχὶ
φησὶν, ἐπισταίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

III.

Θεσσαλικὲ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν, οὐ μὰ τὸν ὀξὺν
ἥλιον, οὔ σ' ἔγνων· σχέτλιε, ποῦ γέγονας;
ὀστέα σοι καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες. ἦ ῥά σε δαίμων
οὑμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ' ἤντεο θευμορίῃ;
ἔγνων, Εὐξίθεός σε συνήρπασε, καὶ σὺ παρελθὼν
τὸν καλὸν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

IV.

p. 462. Ημισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ' οὐκ οἶδ'
εἴτ' Ερος, εἴτ' Αΐδης ἥρπασε· πλὴν ἀφανές.

ἢ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο. καὶ μὲν ἄπειπον T. I.
πολλάκι· Τὴν δρῆστιν μὴ ὑπόδεχθε, νέοι.
οὐκ εἰς Κηφισσόν; ἐκεῖσε γὰρ ἡ λιθόλευστος
κείνη καὶ δύσερως οἶδ' ὅτ' ἐπιστρέφεται.

V.

Εἰ μὲν ἑκὼν, Ἀρχῖν', ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου·
εἰ δ' ἄκων ἥκω, τὴν προπέτειαν ἔχε.
ἄκρητος καὶ Ἔρως ἔμ' ἀνάγκασαν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
εἷλκεν, ὁ δ' οὐκ εἴα σώφρονα θυμὸν ἔχειν·
ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
τὴν φλιήν. εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ.

VI.

Ἔστι τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτῃ,
ναὶ μὰ Διώνυσον, πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ·
οὐ θαρσέω. μὴ δή με περίπλεκε. πολλάκι λήθει
τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος ποταμός.
τῷ καὶ νῦν δείδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισδὺς
οὗτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.

VII.

Οἶδ' ὅτι μοι πλούτου κενεαὶ χέρες· ἀλλὰ, Μένιππε,
μὴ λέγε, πρὸς Χαρίτων, τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί.
ἀλγέω θὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων·
ναὶ, φίλε, τῶν παρά σου τοῦτ' ἀνεραστότατον.

V. 6. Plutarch. τὴν φλιήν.
VII. 3. Vulgo ἀ. τὴν δ.

T. I. p. 463.

VIII.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθει,
τετράκι μισοίης· εἰ δὲ φιλεῖ, φιλέοις·
ναίχι πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, οὐράνιε Ζεῦ,
καὶ σύ ποτ' ἠράσθης. οὐκ ἔτι μακρὰ λέγω.

IX.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μήποτ' ἐκείνης
ἕξειν μήτε φίλον κρέσσονα, μήτε φίλην.
ὤμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
ὅρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.
νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῷ θέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὔτ' ἀριθμός.

X.

Εὐδαίμων οὔτι τἆλλα μανεὶς ὡρχαῖος Ὀρέστας
λευκάρεταν μώναν οὐκ ἐμάνη μανίαν·
οὐδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τοῦ Φωκέος, ἅτις ἐλέγχει
τὸν φίλον, ἀλλὰ καὶ ἓν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον.
ἦ τάχα καὶ τὸν ἑταῖρον ἀπώλεσε τοῦτο ποήσας·
κἀγὼ τοὺς πολλοὺς οὐκέτ' ἔχω Πυλάδας.

XI.

Ὠγρευτὴς, Ἐπίκυδες, ἐν οὔρεσι πάντα λαγωὸν
διφᾷ, καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος,
στίβῃ καὶ νιφετῷ κεχρημένος. ἢν δέ τις εἴπῃ,
Τῆ, τόδε βέβληται θηρίον· οὐκ ἔλαβε.

VIII. 4. Cod. σὺ πόθ' ἦς.
X. 2. Vulgo μανῶν. Fort. λευκοχρόαν πυγὰν.

χοὐμὸς ἔρως τοιόσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν T. I.
οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσῳ κείμενα παρπέταται.

XII. p. 464.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρὸν
πνεῦμα διὰ στηθέων, εἶδες, ἀνηγάγετο;
τὸ τρίτον ἡνίκ' ἔπινε· τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
τὠνδρὸς ἀπὸ κροτάφων πάντ' ἐχέοντο χαμαί.
ὤπτηται μέγα δή τι· μὰ δαίμονας, οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ
εἰκάζω· φωρὸς δ' ἴχνια φὼρ ἔμαθον.

XIII.

Ληφθήσῃ πυρί, φεῦγε Μενέκρατες· εἶπα Πανήμου
εἰκάδι, καὶ Λώου — τῇ τίνι; τῇ δεκάτῃ,
ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ' ἄροτρον ἑκούσιος. εὖγ' ἐμὸς Ἑρμῆς,
εὖγ' ἐμός. οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

XIV.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαοιδὰν,
τόῤῥα μένων αἰγᾶν οὐ καθίμασ' ὁ Κύκλωψ.
αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι, Φίλιππε·
ἦ πανακὲς πάντων φάρμακον ἁ σοφία.
τοῦτο, δοκῶ, χὰ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ
τὠγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ἔσθ' ἁμῖν τάδ' ἑκατά γ' ἀφειδέα ποτ τὸν Ἔρωτα.
τουτὶ ναὶ κείρει σὰ πτερὰ, παιδάριον·

XII. 5. Scr. μέγα δή τι. Vulgo μεγαλωστί.
XIV. 2. Fideliter repraesentavi in hoc versu lectt. cod. Buher. Fort. φροντίδα ποιμαίνων τὰν δυσέρωθ' ὁ Κύκλωψ.
7. Cod. ε. α. χ' ἀκατά γ' ἀφειδέα πρὸς τὸν Ε. 8. Cod. τὰ πτ.

T. I. οὐδ' ὅσον ἀστράγαλον σε δεδοίκαμες· αἱ γὰρ ἐπῳδαὶ
οἴκοι τῶ χαλεπῶ τραύματος ἀμφότεραι.

XV.

Οὕτως ὑπνώσαις, Κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
p. 465. οὕτως ὑπνώσαις ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐραστὴν
κοιμίζεις· ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασας.
γείτονες οἰκτείρουσι· σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἡ πολιὴ δὲ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

XVI.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες· ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις
ἄρτι ποτεπλάσθη, κἤτι μύροισι νοτεῖ
εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζηλος Βερενίκα,
ἇς ἄτερ οὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

XVII.

Μικρή τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
ῥῆσις· ὁ μὲν ΝΙΚΩ φησὶ τὸ μακρότατον.
ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται,
Πῶς ἔβαλες; φησί, ΣΚΛΗΡΑ ΤΑ ΓΙΓΝΟΜΕΝΑ.
τῷ μερμηρίξαντι τὰ μὴ 'νδικα τοῦτο γένοιτο
τοὔπος· ἐμοὶ δ', ὦ 'ναξ, ἡ βραχυσυλλαβίη.

XVIII.

Ὁ Λύκτιος Μενοίτας
τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπὼν
ἔθηκε· Τῆ, κέρας τοι
δίδωμι καὶ φαρέτρην,

Σάραπι· τοὺς δ' ὀιστοὺς T. I.
ἔχουσιν Ἑσπερῖται.

XIX.

Τὰ δῶρα τῇ 'Φροδίτῃ
Σιμώνη περίφοιτος
[μορφὴν ἐν] εἰκόν' αὐτῆς p. 466.
ἔθηκε, τήν τε μίτρην,
ἣ μαστοὺς ἐφύλασσε . . .
. . . . . τόν τε Πᾶνα.
καὶ τοὺς ἔναντι αὐτῆς
ὀρῆς μάκκιρα ταρσούς.

XX.

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ, τῇ τοῦτον οὐκ Πελασγῶν
Ακρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης
καὶ τῇ κάτω θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος
εἵσατο, τῶν κερδέων δεκατεύματα· καὶ γὰρ εὔξαθ' οὕτως.

XXI.

Καὶ πάλιν, Εἰλήθυια, Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης
ἐς λέχος, ὠδίνων ὧδε σὺν εὐτοκίῃ,
ὥς τοι νῦν μὲν, ἄνασσα, κόρης ὕπερ· ἀντὶ δὲ παιδὸς
ὕστερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

XXII.

Τὸ χρέος ὡς ἀπέχεις, Ασκληπιὲ, τὸ πρὸ γυναικὸς
Δημοδίκης Ακέσων ὤφελεν, ἀρξάμενος

XIX. 3. Verba uncis incluſa e coniectura ſupplevi. 5. Cod. ἡμᾶς τοὺς ἐφίλασε. Scr. ἐφίλησε. 8. Cod. θάρσους.

T. I. γινώσκειν· ἢν δ' ἄρα λάθῃ, καὶ δή μιν ἀπαιτῇς,
φησὶ παρέξεσθαι μαρτυρίην ὁ πίναξ.

XXIII.

Τῷ με Κανωπίτᾳ Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις
πλούσιον, ἡ Κριτίου, λύχνον ἔθηκε θεῷ,
εὐξαμένα περὶ παιδὸς Απελλίδος. ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
ἀθρήσας φήσεις· Ἕσπερε, πῶς ἔπεσες;

p. 467. XXIV.

Φησὶν ὅ με στήσας Εὐαίνετος (οὐ γὰρ ἔγωγε
γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίης
ἀγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδῃσι.
πιστεύω Φαίδρου παιδὶ Φιλοξενίδεω.

XXV.

Ἰναχίης ἔστηκεν ἐν Ἴσιδος ἡ Θάλεω παῖς
Αἰσχυλίς, Εἰρήνης μητρὸς ὑποσχεσίῃ.

XXVI.

Τὴν ἀλίην Εὔδημος ἐφ' ἧς ἅλα λιτὸν ἐπέσθων
χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγε δανέων
θῆκε θεοῖς Σαμόθραξι, λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχήν,
ὦ λαοί, σωθεὶς ἐξ ἁλὸς, ὧδ' ἔθετο.

XXVII.

Εὐμαθίην ᾐτεῖτο, διδοὺς ἐμὲ Σιμὸς ὁ Μίκκου
ταῖς Μούσαις· αἱ δὲ, Γλαῦκος ὅκως, ἔδοσαν
ἀντ' ὀλίγου μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' ἀνὰ τήνδε κεχηνὼς
κεῖμαι τοῦ Σαμίου διπλόον, ὁ τραγικὸς

XXII. 3 δὴ Cod. non habet.

παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος· οἱ δὲ λέγουσιν, T.I.
ΙΕΡΟΣ Ο ΠΛΟΚΑΜΟΣ, τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοί.

XXVIII.

Τῆς Αγοράνακτός με λέγε, ξένε, κωμικὸν ὄντως
ἀγκεῖσθαι νίκης μάρτυρα τοῦ Ροδίου
Πάμφιλον, οὐκ ἐν ἔρωτι δεδαυμένον· ἥμισυ δ' ὤπτῃ
ἰσχάδι καὶ λύχνοις Ισιδος εἰδόμενον.

XXIX.

Αρτεμι, τὶν τόδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἵσατο τῇδε· p. 468.
ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι, πότνια, τὴν δὲ σάου.

XXX.

ᵃΤίν με λεοντάγχωνε, συοκτόνε, φήγινον ὄζον
θῆκε . . . ᵝτίς; ᵃΑρχῖνος. ᵝποῖος; ᵃὁ Κρής. ᵝδέχομαι.

XXXI.

Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερον· ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλον· ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·
εἰ δὲ γαληναίη λιπαρή, θέον αὐτὸς ἐρέσσων
ποσσὶν ἀεί, ὡς καὶ τοὔνομα συμφέρεται.
ἔς τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ιουλίδος, ὄφρα γένωμαι
σοί τι περίσκεπτον παίγνιον, Αρσινόη,
μηδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμῃσιν ἔθ', ὡς πάρος (εἰμὶ γὰρ ἄπνους)
τίκτηται νοτερῆς ὤεον ἀλκυόνος.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
ῥέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

T. I.

XXXII.

Ηρως Ηετίωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτεω,
ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
λοξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ
θυμωθεὶς πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

p. 469.

XXXIII.

Κυνθιάδες θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμα
κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι,
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. νῦν δὲ πέπαυται,
αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

XXXIV.

Κρεωφύλου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον ἀοιδὸν
δεξαμένου· κλαίω δ' Εὔρυτον ὅσσ' ἔπαθε,
καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

XXXV.

Ἡσιόδου τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδῶν
ἔσχατον, ἀλλ' οὐχ' ἄκρον, καὶ τὸ μελιχρότατον
τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε λεπταὶ
ῥήσιες, Ἀρήτου σύμβολον ἀγρυπνίης.

XXXVI.

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν· εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
τὸν τεὸν οὐχ αὕτη, Βάκχε, κέλευθος ἄγει,
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρὸν
φθέγξονται, κείνου δ' Ἑλλὰς ἀεὶ σοφίαν.

XXXII. 3. Fort. καὶ γυμνόν.

XXXVII. T. I.

Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνήρετο Πιττακὸν οὕτω
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑῤῥαδίου·
Ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ·
ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε σύν μοι p. 470.
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
Ηνιδε, κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
(οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ)
κείνων ἔρχεο, φησὶ, μετ' ἴχνια· χὠ μὲν ἐπέστη
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΣΑΥΤΟΝ ΕΛΑ.
ταῦτ' ἀΐων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος.
τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἀπήγετο νύμφην,
οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

XXXVIII.

“Τίμων (οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί) τί τοι, σκότος ἢ φάος, ἐχθρόν;
β τὸ σκότος· ὑμείων πλείονες εἰν Ἀΐδῃ.

XXXIX.

Μὴ χαίρειν εἴπῃς με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ πάρελθε·
ἶσον ἐμοὶ χαίρειν ἐστὶ, τὸ μὴ σὲ γελᾶν.

XL.

Τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν
εὗρεν ἐπ' αἰγιαλοῖς, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ,

XL, 2. Cod. αἰγιαλός.

T.I. δακρύσας ἐπίκηρον ἑὸν βίον· ὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ἥσυχος, αἰθυίῃ δ' ἶσα θαλασσοπορεῖ.

XLI.

Οἵτινες Ἠλείοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος
ἴσε τὸν Ἱππαίυ παῖδα παρερχόμενοι.

p. 471. XLII.

Τὸν βαθὺν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἡ δὶς ἐφεξῆς
ἀκρήτυ προποθεῖσ' ᾤχετ' ἔχυσα κύλιξ.

XLIII.

Τὴν Φρυγίην Αἴσχρην, ἀγαθὴν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζωὴν ὖσαν ἐγηροκόμει,
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπεσσομένοισιν ὁρᾶσθαι,
ἡ γρῆϋς μαςῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

XLIV.

Εἰς Μενεκράτην οἰνωθέντα καὶ τελευτήσαντα.

Αἶνις καὶ σὺ γὰρ ὧδε Μενέκρατες, ὐκέτι πυλὺς
ἦσθα. τίς ἀξείνων; τίς σε κατειργάσατο;
ἥρπατο καὶ Κένταυρον, ὅ μοι πεπρωμένος ἦλθεν
ὕπνος· ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

XLV.

Ἱερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε, καὶ πάλιν Καβείρων,
ὤνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης,
ἡ γρῆϋς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἠνο ......
πολλῶν προςασίη νεῶν γυναικῶν.

XLIV. 1. Cod. ὐκ ἔτι π. ᾐ. τί σε ξείνων ὥς σε κ. in marg. ἐξ ἴνων. Fort. — σὺ γὰρ ἦσθα, Μ., οἰνοποτάζειν δεινὸς, τίς σ' οἶνος ὧδε κ.

καί μοι τέκν' ἐγένοντο δύ' ἄρσενα, κἠπέμυσ' ἐκείνων T. I.
εὐγήρως ἐνὶ χερσίν. ἕρπε χαίρων.

XLVI.

Αστακίδην τὸν Κρῆτα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε Νύμφη
ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς Αστακίδης.
οὐκέτι Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσίν, οὐκέτι Δάφνιν p. 478.
ποιμένες, Αστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

XLVII.

Εἰς Ἡράκλειτον τὸν Ἁλικαρνασσέα ἐλεγείας ποιητήν.

Εἶπέ τις, Ἡράκλειτε, τεὸν μόρον, ἐς δ' ἐμὲ δάκρυ
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που,
ξεῖν' Ἁλικαρνησσεῦ, τετράπαλαι σποδιή·
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ᾗσιν ὁ πάντων
ἁρπακτὴρ Ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

XLVIII.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανε Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὠ μὲν ἐν ὑγρῇ
νεκρός· ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· Φεῦγε θαλάσσῃ
συμμίσγειν, ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.

XLIX.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται. θνάσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

XLVI. 3. οὐκ, ὦ Δ. Cod. Vat.

T. I. L.

Ἠν δίζῃ Τίμαρχον ἐν Ἀΐδος, ὄφρα πύθηαι
ἤ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεαι,
δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαΐδος, υἱέα πατρὸς
Παυσανίου· δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

p. 473. LI.

ᵅΣύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὃ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων·
Θῆρις Ἀρισταίου Κρὴς ὑπ' ἐμοί. ᵦδολιχόν.

LII.

Κύζικον ἢν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν
καὶ Διδύμην· ἀφανὴς οὔτι γὰρ ἡ γενεή·
καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον
τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίην.

LIII.

ᵅἮ ῥ' ὑπό σοι Χαρίδας ἀναπαύεται; ᵦεἰ τὸν Ἀρίμμα
τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
ᵅὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; ᵞπολὺ σκότος. ᵅαἱ δ' ἄνοδοι, τί;
ᵞψεῦδος. ᵅὁ δὲ Πλούτων; ᵞμῦθος· ἀπωλόμεθα.
οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰν Ἀΐδῃ.

LIV.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον, ἁνίκα καὶ σέ,
Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἁμετέροις,
τᾷ ἑτέρᾳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν; οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

LV.

LI. 2. Recte codd. δολιχός.
LII. 4. In Vat. cod. υἱὸν deest. In marg. τ. κ. δι' ἰσχὺν Κρ.

LV. T. I.

Τιμονόη ... τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ' ἂν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
στήλῃ, καὶ Μήθυμνα τεὴ πόλις. ἦ μέγα φημὶ
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

LVI. p. 474.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,
δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
ἡδίσταν συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποβρίζει
ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

LVII.

Ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν·
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς· ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

LVIII.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀνέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

LIX.

Ἠῷοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἠελίου δὲ
δυομένου Βασιλὼ κάτθανε παρθενικὴ
αὐτοχερί· ζώειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
πατρὸς Ἀριστίπποιο· κατήφησε δὲ Κυρήνη
πᾶσα, τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

T. I.

LX.

Εἴπας ΗΛΙΕ ΧΑΙΡΕ Κλεόμβροτος ὡ'μβρακιώτης
ἥλατ' ἀφ' ὑψηλᾶ τείχεος εἰς Ἀΐδην,
ἄξιον ἄτι παθὼν θανάτα κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
ἓν, τὸ περὶ ψυχῆς, γράμμ' ἀναλεξάμενος.

p. 475.

LXI.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, ὅτε τι δεινὸν
ῥέζων, ὅτ' ἀδικῶν ὀδένα, γαῖα φίλη,
Μίκυλος· εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα, μήτε σὺ κόφη
γίνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἵ μ' ἔχετε.

LXII.

Εἰς τὸν ἑαυτᾶ πατέρα Βάττον.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχα με
ἴσθι Κυρηναίε παῖδά τε καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν. ὁ μέν ποτε πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν· ὁ δ' ἤεισε κρέσσονα βασκανίης.
ὀ νέμεσις· Μᾶσαι γὰρ ὅσας ἴδον ὄμματι παῖδας
μὴ λοξῷ, πολιὸς ὀκ ἀπέθεντο φίλας.

LXIII.

Εἰς τὸν ἑαυτᾶ τάφον.

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας, εὖ μὲν ἀοιδὴν
εἰδότος, εὖ δ' οἴνῳ καίρια συγγελάσαι.

LXI. 3. Vat. Cod. Μείκυλος.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ. T. I. p. 476.

I.

Παισὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
θεῖσα, καὶ ἀπλήςῳ δαίμονι μεμφομένη,
τέτρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ ὐκ ἀνέμεινεν ἀδήλυς
ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζωὸν ἔθηκε βρέφος,
Οὐ θρέψω, λέξασα, τί γὰρ πλέον Αΐδι μαςοὶ
κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

II.

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μέμφεται. ἔςι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ. p. 477.

I.

[Εκ τῆς Ηριγόνης.]

Οἶνός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρα
ἔλθῃ· κυμαίνει δ', οἷα Λίβυσσαν ἅλα
Βορβᾶς ἠὲ Νότος, τὰ δὲ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν, ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

T. I.

II.

Εκ τοῦ Ερμοῦ.

Lect. p. 111. Αὐτὴν μέν μιν ἔτετμε μεσηρέα παντὸς Ολύμπου
κέντρου ἐπὶ σφαίρας, διὰ δ' ἄξονος ἠρήρειστο.
T. I. p. 477. πέντε δέ οἱ ζῶναι περιειλάδες ἐσπείρηντο·
αἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κελαινότεραι κυάνοιο,
ἡ δὲ μία ψαφαρή τε καὶ ἐκ πυρὸς οἷον ἐρυθρή.
ἡ μὲν ἔην μεσάτη, ἐκέκαυτο δὲ πᾶσα περὶ πρὸ
τυπτομένη φλογμοῖσιν, ἐπεί ῥά ἑ μοῖραν ὑπ' αὐτὴν
κεκλιμέναι ἀκτῖνες ἀειθερέες πυρόωσιν·
αἱ δὲ δύω ἑκάτερθε πόλοις περιπεπτηυῖαι,
αἰεὶ κρυμαλέαι, αἰεὶ θ' ὕδατι μογέουσι·
οὐ μὲν ὕδωρ, ἀλλ' αὐτὸς ἀπ' οὐρανόθεν κρύσταλλος
καὶ γαῖαν ἀμπέσχε, περίψυχος δ' ἐτέτυκτο·
ἀλλὰ τὰ μὲν χερσαῖα καὶ ἄμβατα ἀνθρώποισι.
δοιαὶ δ' ἄλλαι ἔασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσι
μεσσηγὺς θέρεός τε καὶ ὑετίου κρυστάλλου,
ἄμφω εὔκρητοί τε, καὶ ὄμπνιον ἀλδήσκουσαι
p. 478. καρπὸν Ελευσινίης Δημήτερος· ἐν δέ μιν ἄνδρες
ἀντίποδες ναίουσι . . . .

II. a

Lect. p. 112. Ην δ' ἄρα χερνῆτίς τις ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
δενδαλίδας τεύχουσα, καλοὺς δ' ἤειδεν ἰούλους.

III.

T. I. p. 478. Ει κύβον ἐξ ὀλίγου διπλάσιον, ὦ 'γαθὲ, τεύχειν
φράζεαι, τὴν στερεὴν πᾶσαν ἐς ἄλλο φύσιν
εὖ μεταμορφῶσαι, τόδε τοι πάρα, κἂν σύ γε μάνδρην,
ἢ σιρὸν, ἢ κοίλου φρείατος εὐρὺ κύτος

τῆδ' ἀναμετρήσαιο, μέσας ὅτε τέρμασιν ἄκροις T. I.
συνδρομάδας δισσῶν ἐντὸς ἕλῃς κανόνων.
μηδὲ σύ γ' Ἀρχύτεω δυσμήχανα ἔργα κυλίνδρων,
μηδὲ Μενεχμείους κωνοτομεῖν τριάδας
δίζηαι· μηδ' εἴ τι θεουδέος Εὐδόξοιο
καμπύλον ἐν γραμμαῖς εἶδος ἀναγράφεται.
τοῖσδε δὲ ἐν πινάκεσσι μεσόγραφα μυρία τεύχοις
ῥεῖά κεν, ἐκ παύρου πυθμένος ἀρχόμενος.
εὐαίων Πτολεμαῖε πατήρ, ὅτι παιδὶ συνηβῶν
πάνθ' ὅσα καὶ Μούσαις καὶ βασιλεῦσι φίλα
αὐτὸς ἐδωρήσω· τὸ δ' ἐς ὕστερον, οὐράνιε Ζεῦ,
καὶ σκήπτρων ἐκ σῆς ἀντιάσειε χερός.
καὶ τὰ μὲν ὡς τελέοιτο, λέγοι δέ τις ἄνθεμα λεύσσων·
Τοῦ Κυρηναίου τοῦτ' Ἐρατοσθένεος.

ΡΙΑΝΟΥ. p. 479.

I.

Η ἄρα δὴ μάλα πάντες ἁμαρτίνοοι πελόμεσθα
ἄνθρωποι, φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόῤῥοπα δῶρα
ἀφραδέῃ κραδίῃ. βιότοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευὴς
στρωφᾶται, μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἰνὸν ἰάπτει,
ἀχνύμενος· σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίζει,
οὐδέ τι θαρσαλέος νοέειν ἔπος, οὐδέ τι ῥέξαι,
ἐῤῥιγὼς, ὅταν ἄνδρες ἐχεκτέανοι παρέωσι·
καί οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφείη καὶ ὀϊζύς.

I. 3. Scr. ἀφραδίῃ.

T.I. ὃς δέ κεν εὐόχθησι, θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὀπάζει,
καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθεται οὕνεκα γαῖαν
ποσσὶν ἐπιστείβει, θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆες·
ἀλλ' ὑπεροπλίῃ καὶ ἀμαρτωλῇσι νόοιο
ἶσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένας ἴσχει,
καί περ ἐὼν ὀλίγος· μνᾶται δ' εὔπηχυν Ἀθήνην,
ἠέ τιν' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται Οὔλυμπόνδε,
ὥς κε μετ' ἀθανάτοις ἐναρίθμιος εἰλαπινάζῃ.
ἡ δ' Ἄτη ἁπαλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσσιν
ἄκρῃς ἐν κεφαλῇσιν ἀνώϊστος καὶ ἄφαντος,
ἄλλοτε μὲν γραίῃσι νεωτέρη, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὁπλοτέρῃσι γρηῢς ἐφίσταται ἀμπλακίῃσι,
Ζηνὶ θεῶν κρείοντι, Δίκῃ τ' ἐπίηρα φέρουσα.

p. 480. II.

Ὧραί τοι Χάριτές τε κατὰ γλυκὺ χεῦαν ἔλαιον,
ὦ πυγὰ, κνώσσειν οὐδὲ γέροντας ἐᾷς.
λέξον μοι τίνος ἐσσὶ μάκαιρά τυ, καὶ τίνα παίδων
κοσμεῖς. ἁ πυγὰ δ' εἶπε· Μενεκράτεος.

III.

Η Τροιζὴν ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐκ ἂν ἁμάρτοις
αἰνήσας παίδων οὐδὲ τὸν ὕστάτιον.
τόσσον δ' Εμπεδοκλῆς φανερώτερος, ὅσσον ἐν ἄλλοις
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ῥόδον.

I. 9. Scr. ὀπάζῃ. 21. Scr. ἐπὶ ἦρα φ.

III. 2. Apogr. Buher. ὠνήσας. aliud apogr. δινήσας. Fort. βινήσας.

T. I.

IV.

Οἱ παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοδος· ᾗ γὰρ ἂν ὄμμα
ῥίψῃς, ὡς ἰξῷ τοῦτο προσαμπέχεται.
τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πίονα σαρκὸς
ἀκμὴν, καὶ γυίων ἄνθος ἀκηράσιον·
τῇ δὲ Φιλοκλῆος χρύσεον ῥέθος, ὅστε καθ' ὕψος
οὐ μέγας, οὐρανίη δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
ἢν δ' ἐπὶ Λεπτίνεω στρέψῃς δέμας, οὐκέτι γυῖα
κινήσεις, ἀλύτῳ δ' ὡς ἀδάμαντι μενεῖς,
ἴχνια κολληθείς· τοῖον σέλας ὄμμασιν αἴθει
κοῦρος, κὲς νεάτους ἐκ κορυφῆς ὄνυχας.
χαίρετε καλοὶ παῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μολεῖτε
ἥβην, καὶ λευκὴν ἀμφιέσασθε κόμην.

V.

Ἦ ῥά νυ σοὶ, Κλεόνικε, δι' ἀτραπιτοῖο κιόντι
στεινῆς, ἠντήσανθ' αἱ λιπαραὶ Χάριτες.
καί σε ποτὶ ῥοδέῃσιν ἐπηχύναντο χέρεσσι, P. 481.
κοῦρε, πεποίησαι δ' ἡλίκος ἐσσὶ χάριν.
τηλόθι μοι μάλα χαῖρε· πυρὸς δ' οὐκ ἀσφαλὲς ἆσσον
ἕρπειν αὐηλὴν, ὦ φίλος, ἀνθερίκαν.

VI.

Ἰξῷ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλατανίστῳ
κόσσυφον ἀγρεύσας, εἷλε κατὰ πτερύγων·

IV. 2. Cod. ῥίψας ἰξῷ. 5. Cod. ὅς τὸ καθ' — Scr. ὅς γε κ.
7. ἣν δ' ἔτι. Cod.
V. 4. Apogr. Buher. ἐστὶ χάρις. In alio ἐσσὶ.

T. I. χὠ μὲν ἀναστενάχων ἐπεκώκυεν ἱερὸς ὄρνις.
ἀλλ' ἐγὼ, ὦ φίλ' Ἔρως, καὶ θαλεραὶ Χάριτες,
εἴην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος, ὡς ἂν ἐκείνου
ἐν χερὶ καὶ φθογγὴν καὶ γλυκὺ δάκρυ βάλω.

VII.

Ἀγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα, χὠ μὲν ἀνατλὰς
μυρία, καὶ σήσας δίκτυα καὶ σάλικας,
σὺν κενεαῖς χείρεσσιν ἀπέρχομαι· οἱ δ' ἀμογητὶ
τἀμὰ φέρουσιν, Ἔρως, οἷς σὺ γένοιο βαρύς.

VIII.

Τὸ ῥόπαλον τῷ Πανὶ καὶ ἰοβόλον Πολύαινος
τόξον, καὶ κάπρου τοῦδε καθᾶψε πόδας,
καὶ ταύταν γωρυτὸν, ἐπαυχένιόν τε κυνάγχαν
θῆκεν ὀρειάρχᾳ δῶρα συναγρεσίης.
ἀλλ', ὦ Πὰν σκοπιῆτα, καὶ εἰς ὀπίσω Πολυαίνου
εὔαγρον πέμποις υἱέα Σιμύλεω.

IX.

Ἀγρυλὶς ἡ Φρυγίη θαλαμηπόλος, ἡ περὶ πεύκας
πολλάκι τὰς ἱερὰς χευαμένη πλοκάμους,
p. 482. γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλολύγματι πολλάκι δοῦσα
τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἦχον ἀπὸ στομάτων,
τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δικλίσι θῆκεν ὀρείᾳ,
θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ὧδ' ἀνέπαυσε πόδα.

VI. 3. ἀπεκώκυεν. Cod. Buher. In alio ἀπεκώκυσε.
VIII. 4. Codd. συναγρεσίης.
IX. 1. Codd. Ἀγρυλίς. 6. Cod. λύσσας.

X. T. I.

Παῖς Ασκληπιάδεω καλῷ καλὸν εἵσατο Φοίβῳ
Γόργος ἀφ' ἱμερτᾶς τῦτο γέρας κεφαλᾶς.
Φοῖβε, σὺ δ' ἵλαος Δελφίνιε κῦρον ἀέξοις,
εὔμοιρον λευκὴν ἄχρις ἐφ' ἡλικίην.

XI. T. II. p. 526.

Ημισυ μὲν πίσσης κωπίτιδος, ἥμισυ δ' οἴνη,
Αρχῖν', ἀτρεκέως ἥδε λάγυνος ἔχει·
λεπτότερον δ' ὑκ οἶδ' ἐρίφυ κέρας. πλὴν ὅγε πέμψας
αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ιπποκράτης.

Η Δ Υ Λ Ο Υ.

T. II p. 526.

I.

Πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἶνον
εὕροιμεν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος.
ἀλλὰ κάδοις χίυ με κατάβρεχε, καὶ λέγε, ΠΑΙΖΕ
ΗΔΥΛΕ. μισῶ ζῆν εἰς κενὸν, ἢ μεθύων.

II.

Εξ ἠῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισωκλῆς
εἰς ἠῶ πίνει τετραχόοισι κάδοις·
Εἶτ' ἐξαίφνης πυ τυχὸν οἴχεται. ἀλλὰ παρ' οἶνον
Σικελίδυ παίζει πυλὺ μελιχρότερον.
ἐςὶ δὲ δὴ πυλὺ σιβαρώτερος. ὡς δ' ἐπιλάμπει
ἡ χάρις. ὥστε, φίλε, καὶ γράφε καὶ μέθυε.

XI. 1. Scr. κωνίτιδος.

III.

Εὐθὺς ὁ καλλίχθυς. νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,
ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Αγις ὁ τῶν λοπάδων.
T.II.p.527. γίνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ, καὶ ὃ βὔλεται. ἀλλ' ἀπόκλειε . . .

ἥξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς, τυχὸν, ὡς Ζεὺς,
χρυσορόης, ἐπὶ τήνδ' Ακρισίȣ λοπάδα.

IV.

Οψοφάγει, Κλειοῖ, καταμύομεν· ἢν δὲ θελήσῃς,
ἔσθε μόνη· δραχμῆς ἐστιν ὁ γόγγρος ἅπας.
θὲς μόνον ἢ ζώνην, ἢ ἐνώτιον, ἤ τι τοιȣ̃τον
σύσσημον. τὸ δ' ὁρᾶν μὴ μόνον ȣ̓ λέγομεν.
ἡμετέρη σὺ Μέδȣσα· λιθȣ́μεθα ὡς τὰ πάλαι πȣ,
ȣ̓ Γοργȣ̃ς, γόγγρȣ δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.

Γ.I.p.483. V. (I.)

Οἶνος καὶ προπόσεις κατεκοίμισαν Αγλαονίκην
αἱ δόλιαι, καὶ ἔρως ἡδὺς ὁ Νικαγόρεω,
ἧς πάρα Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα
κεῖται, παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων,
σάνδαλα, καὶ μαλακαὶ, μαςῶν ἐκδύματα, μίτραι
ὕπνȣ καὶ σκυλμῶν τῶν τότε μαρτύρια.

VI. (II.)

Αἱ μίτραι, τὸ θ' ἁλȣργὲς ὑπένδυμα, τοί τε Λάκωνες
πέπλοι, καὶ ληρῶν χρύσεοι οἱ κάλαμοι·
πάνθ' ἅμα Νικονόῃ συνεπέκπιεν. ἦν γὰρ Ερώτων
καὶ Χαρίτων ἡ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος.
τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιςεῖα Πριήπῳ
νεβρίδα, καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο πρόχόην.

T. I.

VII. (III.)

Η διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι (θαῦμα,
  κοὐ ψευδές) νῆστις τρεῖς χόας ἐξέπιεν·
ἧς τόδε σοι, Παφίη, ζωρὸν μετροῦσα θυῶεν,
  κεῖται πορφυρέης Λέσβιον ἐξ ὑέλου·
ἣν γε σάου πάντως, ὡς καὶ πάντως ἀπ' ἐκείνης
  σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σκῦλα φέρωσι πότων.

VIII. (IV.)

Ζωροπόται, καὶ τοῦτο φιλοζεφύρου κατὰ νηὸν
  τὸ ῥυτὸν εἰδυίης δεῦτ' ἴδετ' Ἀρσινόης,
ὀρχηστὴν Βήσαν Αἰγύπτιον, ὃς λιγὺν ἦχον
  σαλπίζει, κρουνοῦ πρὸς ῥύσιν οἰγομένου, p. 484.
καὶ πολέμου σύνθημα, διὰ χρυσέου τε γεγωνεῖ
  κώθωνος κώμου σύνθεμα καὶ θαλίης,
Νεῖλος ὁποῖον ἄναξ μύσταις φίλον ἱεραγωγοῖς
  εὗρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ὑδάτων.
ἀλλὰ Κτησιβίου σοφὸν εὕρεμα τίετε τοῦτο,
  δεῦτε νέοι νηῷ τῷδε παρ' Ἀρσινόης.

IX. (V.)

Αγις Αρισταγόρην οὔτ' ἔκλυσεν, οὔτ' ἔθιγ' αὐτοῦ·
  ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθε, κᾤχετ' Ἀρισταγόρης.
ποῦ τοίην ἀκόνιτον ἔχει φύσιν; ὦ σοροπηγοί,
  Αγιν καὶ μίτραις βάλλετε καὶ στεφάνοις.

X. (VI.)

Λυσιμελοῦς Βάκχου, καὶ λυσιμελοῦς Ἀφροδίτης
  γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς ποδάγρα.

(IV.) 2. Scr. Ἱππείης δεῦτ'.

T.I. XII.' (VII.)

Τοῦτο Θέων ὁ μόναυλος ὑπ' ἠρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
αὐλητὴς, μίμων κἠν θυμέλῃσι χάρις.
τυφλὸς ὑπαὶ γήρως. εἶχεν καὶ Σκίρπαλον υἱὸν,
νήπιον ἐκ αὐλεῖν Σκίρπαλον, εὐπάλαμον
ἀείδειν αὐτῷ τὰ γενέθλια. τοῦτο γὰρ εἶχε,
τοῦτο πανημερίων ἡδὺ μάσημα νέων.
ηὔλει δὲ γλεύκους μεμεθυσμένα παίγνια Μουσέων,
ἢ τὸν ἐν ἀκρήβοις Βάτ]αλον ἡδυπότην,
ἢ τὸν Κώταλον, ἢ τὸν Πάγκαλον. ἀλλὰ Θέωνα
τὸν καλαμαυλήτην εἴπα]ε, Χαῖρε Θέων.

---

p. 485. ## Σ Α Μ Ι Ο Υ.

I.

Δέρμα καὶ ὀργυιαῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος
Αμφιτρυωνιάδα κεῖμεθ' ἀνὰ πρόπυλον,
τεσσαρακαιδεκάδωρα, τὸν αὐχήεντα Φιλίππῳ
ἀντόμενον, κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων,
βούβοτον Ορβηλοῖο παρὰ σφυρόν. ὦ πολύολβος
Ημαθία τοίῳ κραίνεται ἀγεμόνι.

II.

Σοὶ γέρας, Αλκείδα Μινυαμάχε, τοῦτο Φίλιππος
δέρμα ταναιμύκου λευρὸν ἔθηκε βοὸς
αὐτοῖς σὺν κεράεσσι, τὸν ὕβρει κυδιόωντα
ἔρρεισεν Ορβηλοῦ τρηχὺν ὑπὸ πρόποδα.

ὁ φθόνος αὐαίνοιτο, τεὸν δ' ἔτι κῦδος ἀέξοι T. I.
ῥίζα Βεροιαίου κράντορος Ἠμαθίας.

ΑΛΚΑΙΟΥ. p. 486

ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

I.

Πρώταρχος καλός ἐστι, καὶ οὐ θέλει· ἀλλὰ θελήσει
ὕστερον· ἡ δ' ὥρη λαμπάδ' ἔχουσα τρέχει,

II.

Ἡ κνήμη, Νίκανδρε, δασύνεται· ἀλλὰ φύλαξαι,
μή σε καὶ ἡ πυγὴ ταὐτὸ παθοῦσα λάθῃ·
καὶ γνώσῃ φιλεόντος ὅση σπάνις. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
τῆς ἀμεταβλήτου φρόντισον ἡλικίης.

III.

Ζεῦ Πίσης μεδέων, Πειθήνορα, δεύτερον υἷα
Κύπριδος, αἰπεινῷ στέψον ὑπὸ Κρονίῳ·
μηδέ μοι οἰνοχόον κυλίκων σέθεν αἰετὸς ἀρθεὶς
μάρψαις ἀντὶ καλοῦ, κοίρανε, Δαρδανίδου.
εἰ δέ τι Μουσάων τοι ἐγὼ φίλον ὤπασα δῶρον,
νεύσαις μοι θείου παιδὸς ὁμοφροσύνην.

IV.

Ἐχθαίρω τὸν Ἔρωτα. τί γὰρ βαρὺς οὐκ ἐπὶ θῆρας
ὄρνυται, ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβολεῖν κραδίην;

II. 4. Scr. ἀμετακλήτου.
III. 2. Cod. αἰπεινῇ ὑποκρόνια. Scr. ὑπὸ Κρονίῳ.

T.I. τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει; ἢ τί τὸ σεμνὸν,
δηώσας, ἀπ᾽ ἐμῆς ἆθλον ἔχει κεφαλῆς;

p. 487.

V.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς
Δωρόθεος γοεροὺς ἔννεπε Δαρδανίδας,
καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον, ἔπνεε δ᾽ ἵππου
ἔργματ᾽, ἀειζώων ἁψάμενος Χαρίτων·
μοῦνος δ᾽ εἰν ἱεροῖσι Διωνύσοιο προφήταις
Μώμου λαιψηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας,
Θηβαῖος γενεὴν, Σωσικλέος· ἐν δὲ Λυαίου
νηῷ φόρμιγγα θήκατο καὶ καλάμους.

VI.

Οὐδ᾽ εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος Ομηρον
στήσοιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς,
οὐκ εἰμ᾽, οὐδ᾽ ἔσομαι Σαλαμίνιος, οὐδὲ μὲν υἱὸς
Δμησαγόρου· μὴ ταῦτ᾽ ὄμμασιν Ελλὰς ἴδοι.
ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε· τἀμὰ δὲ, Μοῦσαι
καὶ Χίος, Ελλήνων παισὶν ἀείσατ᾽ ἔπη.

VII.

Ηρώων τὸν ἀοιδὸν Ιῳ ἔνι παῖδες Ομηρον
ἤκαχον, ἐκ Μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι.
νέκταρι δ᾽ εἰνάλιαι Νηρηΐδες ἐχρίσαντο,
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,
ὅττι Θέτιν κύδηνε καὶ υἱέα, καὶ μόθον ἄλλων
ἡρώων, Ιθακοῦ τ᾽ ἔργματα Λαρτιάδεω.
ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ιος, ὅττι κέκευθε
βαιὴ Μουσάων ἀστέρα καὶ Χαρίτων.

VIII.

T. I. p. 488.

Κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα Μητρὸς ἀγύρτης
ὕλης εὐδένδρου πρῶνας ἐβουνοβάτει.
τῷ δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίνην
χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φάρυγος.
δείσας δ' ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς αὔδαξε,
τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης.
χὠ μὲν ἐνέκλεισε φονίαν γένυν, ἐκ δὲ τενόντων
ἔνθους ῥομβητὴν ἐστροφάλιξε φόβην·
κεῖνος δὲ προφυγὼν ὀλοὸν μόρον, εἵσατο Ῥείῃ
θῆρα, τὸν ὀρχηθμῶν αὐτομαθῆ Κυβέλης.

IX.

Οἷον ὁρῇς, ὦ ξεῖνε, τὸ χάλκεον εἰκόνι λᾶμα
Κλειτομάχου, τοίαν Ελλὰς ἐσεῖδε βίαν·
ἄρτι γὰρ αἱματόεντα χερῶν ἀπελύετο πυγμᾶς
ἔντεα, καὶ γοργῷ μάρνατο παγκρατίῳ·
τὸ τρίτον οὐκ ἐκόνισσεν ἐπωμίδας, ἀλλὰ παλαίσας
ἀπτὼς, τοὺς τρισσοὺς Ισθμόθεν εἷλε πόνους.
μῶνος δ' Ελλάνων τόδ' ἔχει γέρας· ἑπτάπυλοι δὲ
Θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐστέφεθ' Ερμοκράτης.

X.

Οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίην πιτυοτρόφον, ὥς ποτε, μέλψεις,
κροῦμα δι' εὐτρήτων φθεγγόμενος δονάκων,
οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις Τριτωνίδος ἔργον Αθάνας,
ὡς πρὶν, ἐπανθήσει, νυμφογενὲς Σάτυρε.
δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγῃ χέρας, οὕνεκα Φοίβῳ,
θνατὸς ἐὼν, θείαν εἰς ἔριν ἠντίασας.

T. I. p. 489. λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρὸν
ὤπασαν ἐξ ἀέθλων, οὐ γέφος, ἀλλ' αἴδαν.

XI.

Εἰς Ερωτα δεδεμένον.

Τίς σε τὸν οὐχ ὁσίως ἠγρευμένον ὧδε πεδήσας
θήκατο; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας,
καὶ πιναρὰν ὄψιν τεχνήνατο; πῦ θοὰ τόξα,
νήπιε, πῦ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
ἦ ῥα μάτην ἐπόνησε λιθοξόος, ὅς σε, τὸν οἶστρῳ
κυμήναντα θεὺς, τῇδ' ἐνέδησε πάγῃ.

XII.

Εἰς Πανὸς ἄγαλμα.

Ἔμπνει Πὰν λαροῖσιν ὀρειβάτα χείλεσι μῦσαν,
ἔμπνει, ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,
εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος, ἐκ δὲ συνῳδῦ
κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην·
ἀμφὶ δέ σοι, ῥυθμοῖο κατὰ κρότον, ἔνθεον ἴχνος
ῥησσέσθω Νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

XIII.

Μακύνυ τείχη, Ζεῦ Ολύμπιε, ῥέξε Φίλιππος
ἀμβατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων·
καὶ γὰρ χθὼν καὶ πόντος ὑπὸ σκάπτροισι Φιλίππυ
δέδμανται, λοιπὰ δ' ἁ πρὸς Ολυμπον ὁδός.

XIV.

Πίομαι, ὦ Ληναῖε, πολὺ πλέον, ἢ πίε Κύκλωψ
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων·

πίομαι.

XIII. 3. Scr. ex cod. Vat. χθὼν μὲν δὴ καὶ π.

πίομαι. ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχθροῦ ἀράξας T. I. p. 490.
βρέγμα Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς,
ὥσπερ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο
γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

XV.

Οἶνος καὶ Κένταυρον, Ἐπίκρατες, οὐχὶ σε μοῦνον
ὤλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν Καλλίου ἡλικίην.
ὄντως οἰνοχάρων ὁ μονόμματος, ᾧ σὺ τάχιστα
τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ Ἀίδεω πρόποσιν.

XVI.

Ἄγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν στρατὸν Ἑλλάδος ἐς γᾶν,
καὶ Τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' Ἰταλίας.
ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρώπᾳ δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
ἦλθεν· ὁ δ' ἀμπαύσων Ἑλλάδα δουλοσύνας.

XVII.

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν Ἡσιόδοιο
Νύμφαι κρηνιάδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων,
καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
ἔρραναν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι.
τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν, ἐννέα Μουσῶν
ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

XVIII.

Εἰς Ἱππώνακτα.

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς ἑῷ ἐπιτέτροφε τύμβῳ
βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἥμερον, ἀλλὰ βάτον,

T. I. p. 491. καὶ πνιγόεσσαν ἄχερδον, ἀποσύφουσαν ὀδιτῶν
χείλεα καὶ δίψει καρφαλέον φάρυγα.
ἀλλά τις, Ἱππώνακτος ἐπὴν παρὰ σῆμα νέηται,
εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

XIX.

Πᾶσά σοι οἰχομένῳ, Πυλάδη, κωκύεται Ἑλλὰς,
ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῒ κειραμένα·
αὐτὸς δ᾽ ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
Φοῖβος, ἑὸν τιμῶν ἦ θέμις ὑμνοπόλον·
Μοῦσαι δ᾽ ἐκλαύσαντο· ῥόον δ᾽ ἔστησεν ἀκούων
Ἀσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·
ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
εὖτε σιδηρείην οἶμον ἔβης Ἀΐδεω.

XX.

Στυγνὸς ἐπ᾽ Ἀρκτούρῳ ναύταις πλόος, ἔκ τε Βορείης
λαίλαπος Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,
ὃ στείχεις παρὰ τύμβον, ὁδοιπόρε· σῶμα δὲ πόντος
ἔκρυψ᾽ Αἰγαίῳ ῥαιόμενον πελάγει.
ἠϊθέων δακρυτὸς ἅπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσσῃ
πλεῖστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλίης.

XXI.

Εἰς γυναῖκα ἥτις ἐκαλεῖτο Φιδίς.

Δίζημαι κατὰ θυμὸν ὅτου χάριν ὁ παροδίτας
δισσάκι ΦΙ μοῦνον γράμμα λέλογχε πέτρος,
λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. ἦ ῥα γυναικὶ
τᾷ χθονὶ κευθομένᾳ ΧΙΛΙΑΣ ἦν ὄνομα;

XX. 1. ἐκ δὲ Β. Cod. Vat. 4. φαινόμενον. Cod. Vat.

τοῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμός. T. I. p. 492.
ἣ τὸ μὲν εἰς ὀρθὰν ἀτραπὸν οὐκ ἔμολεν,
ἃ δ' οἰκτρὸν ναίουσα τόδ' ἠρίον ἔπλετο ΦΙΔΙΣ;
νῦν σφιγγὸς γρίφους Οἰδίπος ἐφρασάμην.
αἰνετὸς, οὐκ δισσοῖο καμὼν αἴνιγμα τύποιο,
φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος.

XXII.

Ακλαυστοι καὶ ἄθαπτοι, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ
Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες,
Αἰτωλῶν δμηθέντες ὑπ' Αρεος, ἠδὲ Λατίνων,
οὓς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ιταλίης,
Ημαθίῃ μέγα πῆμα· τὸ δὲ θρασὺ κεῖνο Φιλίππου
πνεῦμα, θοῶν ἐλάφων ᾤχετ' ἐλαφρότερον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Αφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ νώτῳ
Αλκαίῳ σταυρὸς πήγνυται ἠλίβατος.

T. I. p. 493.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

I.

Πυγὴν Σωσάρχοιο διέπλασεν Ἀμφιπελίτεω
μυελίνην παίζων ὁ βροτολοιγὸς Ἔρως,
Ζῆνα θέλων ἐρεθίσαι, ὅθ' οὕνεκα τῶν Γανυμήδου
μηρῶν οἱ τούτου πουλὺ μελιχρότεροι.

II.

Δημόφιλος τοιοῖσδε φιλήμασιν εἰ πρὸς ἐραστὰς
χρήσεται ἀκμαίην, Κύπρι, καθ' ἡλικίην,
ὡς ἐμὲ νῦν ἐφίλησεν ὁ νήπιος, οὐκέτι νύκτωρ
ἥσυχα τῇ κείνου μητρὶ μενεῖ πρόθυρα.

III.

Βλέψον ἐς Ἑρμογένην πλήρει χερὶ, καὶ τάχα πρήξεις
παιδοκόραξ ὅ,τι σοι θυμὸς ὀνειροπολεῖ,
καὶ στυγνὴν ὀφρύων λύσεις τάσιν· ἢν δ' ἁλιεύσῃς
ὀρφανὸν ἀγκίστρου κύματι δοὺς κάλαμον,
ἕλξεις ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον, οὐδὲ γὰρ αἰδὼς
οὐδ' ἔλεος δαπάνῳ κόλλοπι συντρέφεται.

IV.

Ἐξέφυγον, Διόδωρε, τὸ σὸν βάρος. ἀλλ' ὅσον εἶπα;
οὐκ ἔφυγον τὸν ἐμὸν δαίμονα πικρότατον·

I. 3. Scr. ἐρεθίσσαι.
III. 5. Fort. ἐκ λίμνης πολλὸν μυΐον.
IV. 1. Cod. εἶπα ἐξέφυγον. Fort. ἀλλ', ὅσον εἰπεῖν, ἐξέφυγον —

πικρότερος με κατέσχεν. Αριστοκράτει δὲ λατρεύων T. I.
μυρία, δεσπόσυνον καὶ τρίτον ἐκδέχομαι.

V. p. 494.

Σπονδὴ καὶ λιβανωτὲ, καὶ οἱ κρητῆρι μιγέντες
δαίμονες, οἳ φιλίης τέρματ' ἐμῆς ἔχετε,
ὑμέας, ὦ σεμνοὶ, μαρτύρομαι, οὓς ὁ μελίχρως
κοῦρος Αθηναῖος πάντας ἐπωμόσατο.

VI.

Τὸν καλὸν, ὡς ἔλαβες, κομίσαις πάλι πρός με θεωρὸν
Εὐφραγόρην, ἀνέμων πρηΰτατε Ζέφυρε,
εἰς ὀλίγων τείνας μηνῶν μέτρον, ὡς καὶ ὁ μικρὸς
μυριέτης κέκριται τῷ φιλέοντι χρόνος.

VII.

Ορκον κοινὸν Ερωτ' ἀνεθήκαμεν, ὅρκον ὁ πιστὴν
Αρσινόης θέτο Σωσιπάτρῳ φιλίην.
ἀλλ' ἡ μὲν ψευδὴς, κενὰ δ' ὅρκια· τῷ δ' ἐφυλάχθη
ἵμερος. ἡ δὲ θεῶν οὐ φανερὴ δύναμις.
θρήνους, ὦ Υμέναιε, παρὰ κληῖσιν ἀκούσαις
Αρσινόης, παστῷ μεμψαμένους προδότῃ.

VIII.

Η πιθανή μ' ἔτρωσεν Αριστονόη, φίλ' Αδωνι,
κοψαμένη τῇ σῇ στήθεα πὰρ καλύβῃ.
εἰ δώσει ταύτην καὶ ἐμοὶ χάριν, ἢν ἀποπνεύσω,
μὴ πρόφασις, σύμπλουν σύμμε λαβὼν ἄπαγε.

IX.

T. I. Η τρυφερή μ' ἤγρευσε Κλεὼ τὰ γαλάκτιν', Ἄδωνι,
τῇ σῇ κοψαμένη στήθεα παννυχίδι.
p. 495. εἰ δώσει κἠμοὶ ταύτην χάριν, ἣν ἀποπνεύσω,
μὴ πρόφασις, σύμπλουν σύν με λαβὼν ἄπαγε.

X.

Ιππον Ἀθήνιον ᾖσεν ἐμοὶ κακόν. ἐν πυρὶ πᾶσα
Ιλιος ἦν, κἠγὼ κείνῃ ἅμ' ἐφλεγόμαν,
οὐ δείσας Δαναῶν δεκέτη πόνον. ἐν δ' ἑνὶ φέγγει
τῷ τότε, καὶ Τρῶες κἀγὼ ἀπωλόμεθα.

XI.

Σάρδις Πεσσινόεντος ἀπὸ Φρυγὸς ἤθελ' ἱκέσθαι
ἔκφρων μαινομένην δοὺς ἀνέμοισι κόμην
ἁγνὸς Ατυς, Κυβέλης θαλαμηπόλος· ἄγρια δ' αὐτοῦ
ἐσπεύσθη χαλεπῆς πνεῦμ' ὑπὸ θευφορίης,
ἑσπέριον στείχοντος ἀνὰ κνέφας. εἰς δὲ κάταντες
ἄντρον ἔδυ, νεύσας βαιὸν ἄπωθεν ὁδοῦ.
τοῦ δὲ λέων ὤρουσε κατὰ στίβον, ἀνδράσι δεῖμα
θαρσαλέοις, Γάλλῳ δ' οὐδ' ὀνομαστὸν ἄχος,
ὃς τότ' ἄναυδος ἔμεινε δέους ὕπο, καί τινος αὔρῃ
δαίμονος ἐς τὸ ἑὸν τύμπανον ἧκε χέρας·
οὗ βαρὺ μυκήσαντος, ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων
τετραπόδων, ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον,
τὸν βαρὺν οὐ μείνας ἀκοῆς ψόφον. ἐκ δὲ βοήσας
Μητέρα, Σαγγαρίου χείλεσι πὰρ ποταμοῦ,

XI. 4. Cod. ἐψύχθη. 10. Cod. τὸν ἑόν.

ἱρήν σοι θαλάμην, ζωάγρια, καὶ λαλάγημα T. I.
τοῦτο, τὸ θηρὶ φυγῆς αἴτιον, ἀντίθεμαι.

XII.

Ρικίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις
Παρμενὶς ἡδίστη θῆκε παρ' Οὐρανίη,
ἐξ εὐνῆς δεκάτευμα· τὸ δ' ἠελίου βαρὺ θάλπος p. 496.
ἡ 'ταίρη μαλακοῖς ἐκτρέπεται Ζεφύροις.

XIII.

Τίς τὰ νεοσκύλευτα ποτὶ δρυὶ τᾶδε καθᾶψεν
ἔντεα; τῷ πέλτα Δωρὶς ἀναγράφεται;
πλάθει γὰρ Θυρεᾶτις ὑφ' αἵματος ὧδε λοχιτᾶν,
χᾶμες ἀπ' Αργείων τοὶ δύο λειπόμεθα.
πάντα νέκυν μάστευε δεδουπότα, μή τις, ἔτ' ἔμπνους
λειπόμενος, Σπάρτᾳ κῦδος ἔλαμψε νόθον.
ἴσχε βάσιν. Νίκα γὰρ ἐπ' ἀσπίδος ὧδε Λακώνων
φωνεῖται θρόμβοις αἵματος Οθρυάδα,
χὼ τόδε μοχθήσας σπαίρει πέλας. ὦ προπάτωρ Ζεῦ,
στύξον ἀνικάτου σύμβολα φυλόπιδος.

XIV.

Σᾶμά τοι οὐχὶ μάταιον ἐπ' ἀσπίδι παῖς ὁ Πολύγνου,
ἄλλος ἀπὸ Κρήτας θοῦρος ἀνὴρ ἔθετο,
Γοργόνα τὰν λιθοεργὸν ὁμοῦ καὶ τριπλόα γοῦνα
γραψάμενος· δήεις. τοῦτο δ' ἔοικε λέγειν·

XI. 16. Cod. τὸ θηροφυγῆς.
XIII. 2. Fort. τοῦ — ἐπιγρ.
XIV. 1. Cod. Πολύττου. 3. Cod. τρ. γοῦνα. 4. Scr. δηΐοις τοῦτο.

T.I. Ἀσπίδος ὦ κατ' ἐμῆς πάλλων δόρυ, μὴ κατίδῃς με,
ἢ φεῦγε τρισσοῖς τὸν ταχὺν ἄνδρα ποσί.

XV.

Αὐλοὶ τοῦ Φρυγὸς ἔργον Ταγνίδος, ἡνίκα Μήτηρ
ἱερὰ τὰν Κυβέλοις πρῶτ' ἀνέδειξε θεῶν,
καὶ πρὸς ἐμὸν φώνημα καλὴν ἀνελύσατο χαίταν
ἔκφρων Ἰδαίης ἀμφίπολος θαλάμης·
εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πάρος οὐ παραείσας
ἐγνώσθη, Φοίβου τοῦτον ἔδειξεν ἔρις.

XVI.

p. 497.

Εἰς τὴν Θέσπιδος εἰκόνα.

Θέσπις ἐγὼ, τραγικὴν ὃς ἀνέπλασα πρῶτος ἀοιδὴν
κωμήταις νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας,
Βάκχος ὅτε τριττὸν κατάγοι χορὸν, ᾧ τράγος ἆθλον,
χὠττικὸς ἦν σύκων ἄῤῥιχος ἆθλον ἔτι.
οἱ δὲ μετεπλάσσαντο νέοι τάδε. μυρίος αἰὼν
πολλὰ προσευρήσει χἄτερα· τἄλλα δ' ἐμά.

XVII.

Θέσπιδος εὕρεμα τοῦτο. τὰ δ' ἀγροιῶτιν ἀν' ὕλαν
παίγνια, καὶ κώμους τοὺς ἀτελειοτέρους
Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας
γράμματα, χειμάῤῥῳ δ' οἷα καταρδόμενα,
καὶ τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν. ὦ στόμα πάντων
δεξιὸν ἀρχαίων, ἦσθά τις ἡμιθέων.

XV. 3. Cod. ἀνεδύσατο. 5. Cod. πάρος οὕνπερ ἀείσας ἐγνώσθη. Scr. π. οἷος ἀοιδαῖς ἐγνώσθη, —

XVIII. T. I.

Ταῦρε, μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεαι· ἔστι γὰρ ἄπνους.
ἀλλά σ' ὁ βουπλάστας ἐξαπάτησε Μύρων.

XIX.

Σεῖο, Μύρων, δαμάλει παρακάτθανε μόσχος ἀλαθεὶς,
καὶ γάλα πιστεύων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν.

XX.

Γάλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τὰς δὲ φιλόπλους
Τημενίδας ὁ καμὼν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
χῶ μὲν τιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν p. 498.
Τρηνηθὼ κροτάλων εἷς ψόφος ἐξέβαλεν.
εἰς πῦρ ἡρώων ὁ πολὺς πόνος. ἐν γὰρ ἀμούσοις
καὶ κόρυδος κύκνου φθέγξετ' ἀοιδότερον.

XXI.

Ἐμπορίης λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρότρου
γευόμενον, ξείνῳ Μέμφις ἔκρυψε τάφῳ,
ἔνθα δραμὼν Νείλου ὁ πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρῳ
τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν.
καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἅλα· νῦν δὲ καλυφθεὶς
κύμασι, ναυηγὸν σχέτλιος ἔσχε τάφον.

XXII.

Αὖλιν Ἀρισταγόρεω καὶ κτήματα μυρίος ἀρθεὶς,
Νεῖλε, μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδοῦ.
αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρων ἐπενήξατο βώλου
ναυηγὸς, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμένης,

T. I. γείτονος ἡμίθραυστον ἐπ' αὔλιον, Ω πολὺς, εἴπας,
μόχθος ἐμὸς, πολιῆς τ' ἔργα περισσὰ χερὸς,
ὕδωρ πάντ' ἐγένεσθε· τὸ δὲ γλυκὺ τοῦτο γεωργοῖς
κῦμ' ἐπ' Αρισταγόρην ἔδραμε πικρότατον.

XXIII.

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὅρκιον, αἵδε Λυκάμβεω,
αἳ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα, θυγατέρες,
οὔτε τι παρθενίην ᾐσχύναμεν, οὔτε τοκῆας,
οὔτε Πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν.
ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος
φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν Αρχίλοχος.
P. 499. Αρχίλοχον, μὰ θεοὺς καὶ δαίμονας, οὔτ' ἐν ἀγυιαῖς
εἴδομεν, οὔθ' Ηρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
εἰ δ' ἦμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκεῖνος
ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

XXIV.

Σμερδίῃ ἐπὶ Θρῃκὶ τακεὶς καὶ ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν,
κώμου καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος,
τερπνότατε Μούσῃσιν Ανάκρεον, ὦ 'πὶ Βαθύλλῳ
χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας,
αὐτόματαί τοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,
κὴκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβροσίου·
αὐτόματοι δὲ φέροιεν ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
κῆποι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοιντο δρόσῳ,
ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς οἰνώμενος ἁβρὰ χορεύσῃς,
βεβληκὼς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλην.

T. I.

XXV.

Ἥδιστον φιλέουσι νέοις προσανάκλιμ' ἐρώτων,
Σαπφώ, σὺν Μούσαις ἤ ῥά σε Πιερίαν
ἢ Ἑλικὼν εὔκισσος, ἴσα πνείουσαν ἐκείναις,
κοσμεῖ, τὴν Ἐρέσῳ Μοῦσαν ἐν Αἰολίδι·
ἢ καὶ Ὑμὴν Ὑμέναιος ἔχων εὐφεγγέα πεύκην
σὺν σοὶ νυμφιδίων ἵσταθ' ὑπὲρ θαλάμων·
ἢ Κινύρεω νέον ἔρνος ὀδυρομένῃ Ἀφροδίτῃ
σύνθρηνος, μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὁρῇς.
πάντῃ, πότνια, χαῖρε· θεοῖς ἴσας γὰρ ἀοιδὰς,
ἀθανάτας ἔχομεν σὰς ἔτι θυγατέρας.

XXVI.

p. 500.

Τῆς Σαμίας τὸ μνῆμα Φιλαινίδος. ἀλλὰ προσειπεῖν
τλῆθί με, καὶ στήλης πλησίον ὦ 'νερ ἴθι.
οὐκ εἴμ' ἡ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη
ἔργα, καὶ Αἰσχύνην οὐ νομίσασα θεόν·
ἀλλὰ φιλαιδήμων, ναὶ ἐμὸν τάφον. εἰ δέ τις ἡμέας
αἰσχύνων, λαμυρὴν ἔπλασεν ἱστορίην,
τοῦ μὲν ἀναπτύξει χρόνος οὔνομα· τἀμὰ δὲ λυγρὰ
ὀστέα τερφθείη κληδόν' ἀπωσαμένης.

XXVII.

Πέντε κόρας καὶ πέντε Βιὼ Διδύμωνι τεκοῦσα
ἄρσενας, οὐδὲ μιᾶς οὐδ' ἑνὸς ὠνάσατο.
ἡ μὲν ἀριστεύουσα καὶ εὔτοκος, οὐχ ὑπὸ παίδων,
ὀθνείαις δ' ἐτάφη χερσὶ θανοῦσα Βιώ.

XXV. 1. Cod. πρὸς ἀνάκλιν ἐρ.

T. I.

XXVIII.

Τύμβος ὅδ' ἔστ', ὦ 'νθρωπε, Σοφοκλέος, ὃν παρὰ Μουσῶν
ἱρὴν παρθεσίην, ἱερὸς ὢν, ἔλαχον·
ὅς με τὸν ἐκ Φλιοῦντος, ἔτι τρίβολον πατέοντα,
πρίνινον, ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατο,
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα· τοῦ δὲ θανόντος
εὔθετον ὀρχηστὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.
ὄλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχες τάσιν· ἡ δ' ἐνὶ χερσὶ
κούριμος, ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίης;
εἴτε σοι Ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἁμάρτοις,
εἴτε καὶ Ἠλέκτραν· ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

p. 501.

XXIX.

Κἠγὼ Σωσιθέου κομέω νέκυν, ὅσσον ἐν ἄστει
ἄλλος ἀπ' αὐθαίμων ἡμετέρων Σοφοκλῆν,
Σκίρτος ὁ πυῤῥογένειος. ἐκισσοφόρησε γὰρ ὡ 'νὴρ
ἄξια, Φλιασίων καὶ μὰ χοροὺς Σατύρων,
κἠμὲ, τὸν ἐν καινοῖς τεθραμμένον ἤθεσιν ἤδη,
ἤγαγεν εἰς μνήμην, πατρίδ' ἀναρχαΐσας·
καὶ πάλιν εἰσώρμησα τὸν ἄρσενα Δωρίδι Μούσῃ
ῥυθμὸν, πρὸς τ' αὐδὴν ἑλκόμενος μεγάλην.
εὔαδεν ἡρώων τύπος οὐ χερὶ καινοτομηθεὶς,
τῷ φιλοκινδύνῳ Φροντίδι Σωσιθέου.

XXX.

Τῷ κωμῳδογράφῳ, κούφη κόνι, τὸν φιλάγωνα
κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις·
οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλά τι τέχνης
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἠμφίεσας.

τῦτο δὲ πρέσβυς ἐρεῖς Κέκροπος πόλι· Καὶ παρὰ Νείλῳ T. I.
ἔςιν ὅτ' ἐν Μύσαις δριμὺ πέφυκε θύμον.

XXXI.

Τὴν γοεραῖς πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι Λαμίσκην
ὕςατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπόλιδος,
σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ παρὰ Νείλῳ
κρύπτυσιν Λιβύης ᾐόνες εἰκοσέτιν.
ἀλλὰ, κόραι, τῇ παιδὶ λεχώϊα δῶρα φέρυσαι,
θερμὰ κατὰ ψυχρῦ δάκρυα χεῖτε τάφυ.

XXXII. p. 502.

Αρχέλεώ με δάμαρτα Πολυξείνην, Θεοδέκτυ
παῖδα καὶ αἰνοπαθῦς ἔννεπε Δημαρέτης,
ὅσσον ἐπ' ὠδῖσιν καὶ μητέρα· παῖδα δὲ δαίμων
ἔφθασεν, ὐδ' αὐτὸν εἴκοσιν ἠελίων.
ὀκτωκαιδεκέτις δ' αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκῦσα,
ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, παντολιγοχρόνιος.

XXXIII.

Τὸν Πιτάναν Θρασύβυλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνυς,
ἑπτὰ πρὸς Αργείων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς ἀντία πάντα. τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
θεὶς ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύννιχος εἶπε τάδε·
Δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δέ σε, τέκνον, ἄδακρυς
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.

XXXIV.

Εἰς ὀηίων πέμψασα λόχυς Δημαινέτη ὀκτὼ
παῖδας, ὑπὸ ςήλῃ πάντας ἔθαψε μιᾷ.

T. I. δάκρυα δ' οὐκ ἔῤῥηξ' ἐπὶ πένθεσιν· ἀλλὰ τόδ' εἶπε
μοῦνον· Ω Σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

XXXV.

Λυδὸς ἐγώ, καὶ Λυδός, ἐλευθερίῳ δ' ἐμὲ τύμβῳ,
δέσποτα, Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθευ τροφέα.
εὐαίων ἀσινῆ τείνοις βίον. ἢν δ' ὑπὸ γήρως
πρός με μόλῃς, σός ἐγώ, δέσποτα, κἠν Ἀΐδῃ.

XXXVI.

p. 503. Εὐφράτην μὴ καῖε, Φιλώνυμε, μηδὲ μιήνῃς
πῦρ ἐπ' ἐμοί· Πέρσης εἰμὶ γὰρ ἐκ πατέρων,
Πέρσης αὐθιγενής, ναὶ δέσποτα. πῦρ δὲ μιῆναι
ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου.
ἀλλὰ περιστείλας με δίδου χθονί· μηδ' ἐπὶ νεκρῷ
λουτρὰ χέῃς· σέβομαι, δέσποτα, καὶ ποταμούς.

XXXVII.

Τὴν τίτθην Ἱέρων-Σιληνίδα, τήν, ὅτε πίνοι
ζωρόν, ὑπ' οὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος,
ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη,
καὶ φθιμένη, ληνοῦ γείτονα τύμβον ἔχῃ.

XXXVIII.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολιὰ κρίνα, καὶ τὰ συνήθη
τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥήσσετ' Ἀλεξιμένους,
καὶ περιδινήσασθε μακρῆς ἀνελίγματα χαίτης
Στρυμονίην ἄφετοι θυιάδες Ἀμφίπολιν,

XXXVIII. 2. cod, reg. Plan. Ἀλεξιμένευς.

ἤ, γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπταις, T. I.

πολλάκι πρὸς μαλακοὺς τοῦδ' ἐχόρευσε νόμους.

ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ. p. 504.

I.

Μήποτε γαστροβαρῆ πρὸς σὸν λέχος ἀντιπρόσωπον
 παιδογόνῳ κλίνῃς Κύπριδι τερπόμενος.
μεσσόθι γὰρ μέγα κῦμα, καὶ οὐκ ὀλίγος πόνος ἔσται,
 τῆς μὲν ἐρεσσομένης, σοῦ δὲ σαλευομένου.
ἀλλὰ πάλιν στρέψας ῥοδοειδέϊ τέρπεο πυγῇ,
 τὴν ἄλοχον νομίσας ἀρσενόπαιδα Κύπριν.

II.

Δωρίδα τὴν ῥοδόπυγον ὑπὲρ λεχέων διατείνας
 ἄνθεσιν ἐν χλοεροῖς ἀθάνατος γέγονα.
ἡ γὰρ ὑπερφυέεσσι μέσον διαβᾶσά με ποσσὶν,
 ἤνυεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον,
ὄμμασι νωθρὰ βλέπουσα· τὰ δ', ἠΰτε πνεύματι φύλλα,
 ἀμφισαλευομένης, ἔτρεμε πορφύρεα,
μέχρις ἀπεσπείσθη λευκὸν μένος ἀμφοτέροισι,
 καὶ Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσι.

III.

Ἐκμαίνει χείλη με ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα,
 ψυχοτακῆ, στόματος νέκταρέου πρόθυρα,

XXXVIII. 5. Codd. πνεύσαντες ἐφ' ἡμετέροισιν ἀδάπταις, correctum ἀδάπταις, et in marg. ἀήταις.

T. I. καὶ γλῆναι λασίοισιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι,
σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες,
καὶ μαζοὶ γλαγόεντες, σύζυγες, ἱμερόεντες,
εὐφυέες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος.
ἀλλὰ τί μηνύω κυσὶν ὀστέα; μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροστομίης οἱ Μίδεω κάλαμοι.

p. 525.

ΤΥΜΝΕΩ.

I.

Μίκκος ὁ Πελλαναῖος Ἐνυαλίου βαρὺν αὐλὸν
τόνδ' ἐς Ἀθαναίας ἐκρέμασ' Ἰλιάδος,
Τυρσηνὸν μελέταμα, δι' οὗ πόκα πόλλ' ἐβόασεν
ὠνὴρ εἰράνας σύμβολα καὶ πολέμου.

II.

Ὄρνεον ὦ Χάρισιν μεμελημένον, ὦ παρόμοιον
ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον,
ἡρπάσθης φίλε λάρε· σὰ δ' ἤθεα, καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
πνεῦμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

III.

Εἰς ἄγαλμα Πριήπου.

Πάντα πριηπίζω, κἂν ᾖ Κρόνος· οὐ διακρίνω
οὐδένα φῶρ' οὕτω τοῖσδε παρὰ πρασίαις.
ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἕνεκεν τάδε καὶ κολοκυντῶν,
φήσει τις, με λέγειν. ἔπρεπεν· ἀλλὰ λέγω.

IV.

I. 3. Cod. μελίδαμα.
II. 3. Cod. φίλε λαῖε. Sed correctum λάρε.

IV.

T. I.

Τὸν παραβάντα νόμȣς Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
  ἁ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον.
Θηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
  ὀξὺν ἐπιβρύκȣσ', οἷα Λάκαινα γυνά·
Ἔῤῥε κακὸν φίτυμα διὰ σκότος, ȣ̔ διὰ μῖσος
  Εὐρώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι.
ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κακὰ μερὶς, ἔῤῥε ποτ' Ἀίδαν, p. 506.
  ἔῤῥε· τὸν ȣ̓ Σπάρτας ἄξιον, ȣ̔ σ' ἔτεκον.

V.

Μή σοι τȣ̃το, Φιλαινὶ, λίην ἐπικήριον ἔςω,
  εἰ μὴ πρὸς Νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες,
ἀλλά σ' Ἐλευθέρνης ὅδ' ἔχει τάφος. ἔςι γὰρ ἴση
  πάντοθεν εἰς Ἀΐδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

VI.

Εὐήθη Τρύτωνος ἐπ' ȣ̓κ ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
  κληδόσιν· ȣ̓ γὰρ ἂν ὧδ' ὤλετο δαιμονίη
ἀρτιτόκος. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἓν βρέφος Ἀιδῃ
  σὺν κείνῃ· δεκάτην δ' ȣ̓χ ὑπερῆρεν ἔω.

IV. 5. 6. Restituti ex Plutarcho, unde etiam Vers. 7. ἀχρεῖον desumtum. In V. 8. codd. ἄξιον ȣ̓δ' ἔτεκον.

V. 1. Codd. ἐπικαίριον.

VI. 3. Cod. κατάγῃ ἐν βρ. ᾅδαν, Sed videtur prius fuisse αὐδάν. 4. Cod. σὺν κλεινῇ.

T. II. p. 527.

ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

Κἀγὼ παιδοφιλήσω.
πολύ μοι κάλλιον ἢ γαμεῖν.
παῖς μὲν γὰρ παρεὼν
κἠν πολέμῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖ.

FINIS TOMI PRIMI.